

KONTRA

Σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης»
**Ακλόνητη η μνημονιακή
πολιτική**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κυβέρνηση και ιμπεριαλιστές δανειστές
Μας δουλεύουν όλοι

ΣΕΛΙΔΑ 16

Υπουργείο Παιδείας
Στο ίδιο έργο θεατές

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

**Τακτική εκλογολογίας
από Τσίπρα, ώριμου
φρούτου από Κούλη**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Εκλείσαν τη Νομική για να μη γίνει
εκδήλωση αλληλεγγύης

**Κατασταλτικό ντελίριο
από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Φίρερ, ηγεσία και τάγματα εφόδου,
εκτελούσαν και συμβόλαια καπιταλιστών

**Ιδού η οργανωμένη
δολοφονική δράση της
Χρυσής Αυγής**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Κυπριακό - Αμερικάνικο σχέδιο
Ζορίζεται ο Τσίπρας

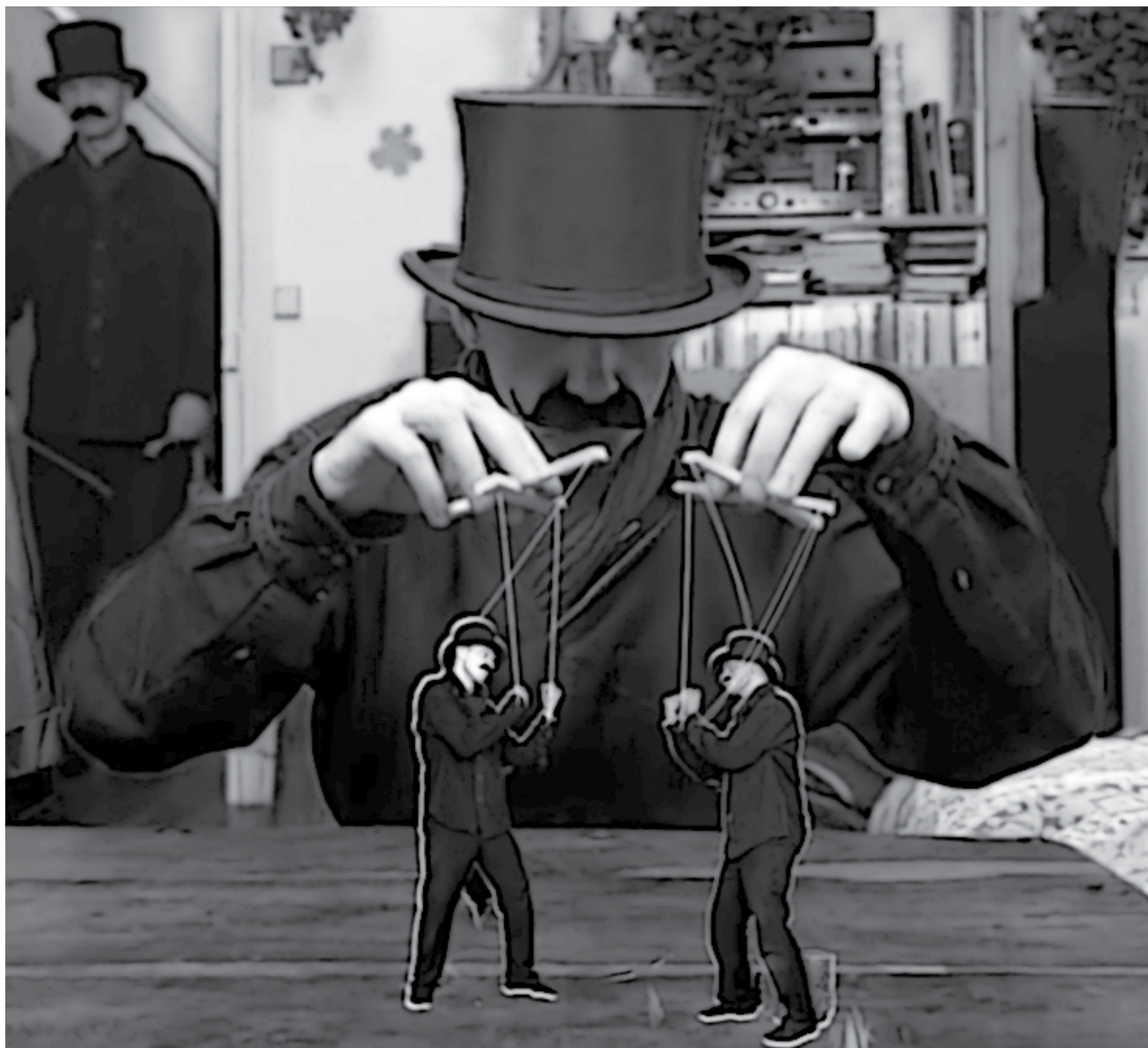
ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 896 - 17 Δεκέμβρη 2016

www.eksegersi.gr

**Μαριονέτες των ιμπεριαλιστών δανειστών
παριστάνουν τους φίλους του λαού**

Scripta... Verba...

Δεν αποδεχόμαστε επίσης παράλογες απαιτήσεις για 3,5% για δέκα χρόνια.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Να το κατεβάσει στα πέντε χρόνια ο Σόιμπλε, να κλείσουμε το «ντιλ».

Ο ελληνικός λαός έχει κάνει μεγάλες θυσιές στο όνομα της Ευρώπης και έχει έρθει, νομίζω, η ώρα η Ευρώπη να στρέψει το ενδιαφέρον της με αλληλεγγύη και στον ελληνικό λαό.

Αλέξης Τσίπρας

Αμα δε βρίσκες καινούργιο παραμύθι επαναλαμβάνεις σαν χαλασμένο γραμμόφωνο το παλιό.

Εμείς είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε ευθύνες. Όμως, εμείς ούτε φοβόμαστε ούτε κοροϊδεύουμε κανέναν. Εχουμε και το σχέδιο και τη βούληση να δρομολογήσουμε διαδικασία ανόρθωσης της χώρας.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Αμα δεν πει κι αυτά ο Κούλης, πώς θα ενισχύσει την εικόνα του μέλλοντος πρωθυπουργού;

Η μεγαλοψυχία του Τσίπρα λίγο πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων θα προκαλέσει προφανώς κριτική στην Ευρώπη. Εσωπολιτικά ο αριστερός πολιτικός βρίσκεται υπό τεράστια πίεση. Ο λαός έχει απογοητευτεί γιατί ο πρωθυπουργός δεν κατάφερε να εμποδίσει ακόμη πιο σκληρά μέτρα. Οι πολίτες κρίνουν ότι η κατάσταση έχει χειροτερέψει σε σχέση με πέρυσι και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι εάν γίνονταν εκλογές θα τις κέρδιζε η ΝΔ.

Süddeutsche Zeitung

Στη Γερμανία υπάρχουν και φωνές που κάνουν ψύχραιμες αναλύσεις, δεν υπάρχει μόνο η Bild.

Λύσεις στα περσινά αιτήματα δόθηκαν και οι αγρότες το ξέρουν. Καταλαβαίνω ότι πολλές φορές οι πολιτικές επιδιώξεις θλώνουν το τοπίο.

Βαγγέλης Αποστόλου

Κάποια στιγμή θα επαναλάβω βαν την επιχειρηματολογία όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων περί... «υποκινούμενων».

Εχουμε τον πρώτο αναπτυξιακό προϋπολογισμό γενικής αποδοχής μετά από μία οκταετία. Κι όταν λέω γενικής αποδοχής, εννοώ τους ευρωπαίους εταίρους μας.

Δημήτρης Παπαδημητρίου

Ρώτα και το φίλο μου τον ψευταρά.

Προχωρήσαμε σε κατάργηση των ρουσφετιών στους στρατεύσιμους, με αποτέλεσμα να έχουμε διπλασιάσει την ετοιμότητα σε όλες τις μονάδες της παραμεθορίου, στον Εβρο και στα νησιά και βεβαίως, με παροχές προς τους στρατευσίμους.

Πάνος Καμμένος

Ευτυχώς γι' αυτόν που οι φαντάροι μάλλον δεν κάθισαν να τον ακούσουν, γιατί ποιος ξέρει τι ανέκδοτα θα έβγαζαν.

ΡΙΠΕΣ

♦ «Αισθανόμαστε προδομένοι από το ΔΝΤ» ♦ Το είπε στη Βουλή ο Τσακαλώτος ♦ Επίλεξε ♦ Οι συριζαίοι πέταξαν κάθε μάσκα ♦ Εκείνο που μένει τώρα, είναι να ζητήσουν συγνώμη από τον Γιωργάκη ♦ Που τον κατήγγειλαν επειδή έφερε το ΔΝΤ ♦ Άλλοι συριζαίοι, όπως ο Παπαδημητρίου, κατηγορούν το ΔΝΤ για... δειλία ♦ Και ο Τσίπρας το κάλεσε να επιμείνει με... παρρησία στη θέση του για πρωτογενή πλεονάσματα 1,5% μετά το 2018 ♦ Μας δουλεύουν όλοι μαζί ♦ Τσιπραίοι και ιμπεριαλιστές δανειστές ♦ Δεν προκάλεσε έκπληξη η νέα επίσκεψη Τσίπρα στο Ισραήλ ♦ Δε νομίζουμε ότι υπήρξε στο παρελθόν πρωθυπουργός που να συναντήθηκε περισσότερες φορές με τον εγκληματία πολέμου Νετανιάχου ♦ Τον θυμόσατε τον Μόσιαλο, τον υπουργό του Γιωργάκη, που κάποια στιγμή εμφανίστηκε και ως αρχηγός κόμματος; ♦ Όπως

διαβάσαμε, ως διευθυντής ενός Κέντρου βρετανικού κολέγιου, υπογράψε συμφωνία με κινέζικο κολέγιο ♦ Θα φτιάξουν ερευνητικό κέντρο για θέματα Οικονομικών της Υγείας ♦ Φαίνεται πως οι Κινέζοι θεωρούν υπέρμετρες τις δαπάνες Υγείας και προσέλαβαν τον Μόσιαλο για να τις «εξορθολογίσει» ♦ Ο Λεβέντης ξανα-πρόβλεψε εκλογές ♦ Αυτή τη φορά έδωσε και ημερομηνία (22 Γενάρη) ♦ Ανοιχτά μαγαζιά όλες τις Κυριακές του χρόνου προτείνει το ΔΝΤ ♦ Οπότε, οι Κυριακές που μένουν τώρα ανοιχτά θα πρέπει να θεωρούνται... αριστερή πολιτική ♦ Οι εργαζόμενοι πρέπει να τις αποδεχτούν, γιατί υπάρχουν χειρότερα ♦ Welcome to the club ♦ Και ο Κλέων Γρηγοριάδης στο κλαμπ των κοψοχέρηδων που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ ♦ Τουλάχιστον αυτός το λέει δημόσια ♦ Γιατί κάποιοι άλλοι, άμα τους ρωτάς, σε κοιτάζουν με προσποιητή

απορία και θυμό ♦ «Εγώ ΣΥΡΙΖΑ; Εγώ ποτέ δεν πίστεψα, ούτε ψήφισα ΣΥΡΙΖΑ» ♦ Και τότε πώς μαζεύτηκαν τόσες ψήφοι, ρε φιλολινάτσες; ♦ Σύμφωνα με τον Μπαρουφάκη, τώρα η συγκυρία ευνοεί άσκηση εκβιασμού από την κυβέρνηση πάνω στους δανειστές ♦ Σύμφωνα με τον υπουργό Παπαδημητρίου, «οι θεσμοί θα αποφύγουν την αβεβαιότητα και την αποσταθεροποίηση της χώρας με νέες εκλογές» ♦ Και ο ένας και ο άλλος επικαλούνται το Brexit και τα πολιτικά προβλήματα της Ιταλίας ♦ Τι θα γίνει στην πράξη; ♦ Ο,τι έγινε και τις προηγούμενες φορές ♦ Ναι σε όλα ♦ Αλλωστε, το είπε ο Τσίπρας ♦ «Δε θα παραδώσουμε τη χώρα στους προθύμους» ♦ Ο εστί μεθερμηνευόμενος ♦ Υπογράφουμε τα πάντα εμείς, για να μην έρθει ο Κούλης ♦ «Ο Βαρουφάκης ήταν με τη μεριά Τόμσεν και Σόιμπλε» ♦ Δεν το λέμε εμείς, ο Καμμένος το

είπε ♦ Και μούγκα στη συριζαϊκή στρούγκα ♦ Το άφησαν να περάσει και να ξεχαστεί ♦ Για χορήγηση 13ης σύνταξης μίλησε ο Τσίπρας ♦ «Εφάπαξ οικονομική ενίσχυση στους χαμηλοσυνταξιούχους» χαρακτηρίστηκε το φιλανθρωπικό βοήθημα στη σχετική νομοθετική διάταξη ♦ Υπάρχει σύνταξη που να δίνεται εφάπαξ; ♦ Όταν γίνονται είδηση οι κρυάδες του Τσακαλώτου περί πορτοκαλόπιτας, κάτι κακό προετοιμάζεται ♦ Ο Καμίνης φώτισε το δημαρχείο στα χρώματα της τουρκικής σημαίας, μετά την έκρηξη στο Μπεσίκτας ♦ Για τα παιδιά της Γάζας, που τα θέριζαν οι ισραηλινές βόμβες, δεν έκρινε σκόπιμο να κάνει αντίστοιχη κίνηση ♦ «Εντιμο συμβιβασμό» αναζητά τώρα ο Τσακαλώτος ♦ Καταλαβαίνετε τι έρχεται ♦ Το μόνο ερώτημα είναι «πότε» θα υπογράψουν το νέο αντιλαϊκό-αντεργατικό πακέτο ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ποιο είναι το «ζουμί» στο άρθρο που έγραψε ο Μπαρουφάκης για την ΕφΣυν; Οτι «το σημερινό περιβάλλον όπου το Eurogroup δεν μπορεί να συγκρατήσει τις φυγόκεντρες δυνάμεις που αποδομούν το ευρώ, είναι ιδανικό ώστε η ελληνική κυβέρνηση να πει επιτέλους το μέγα ΟΧΙ τόσο στους κ.

Ντάισελμπλουμ-Σόιμπλε, όσο και στο ΔΝΤ». Διότι, όπως λέει, «τι φοβάται ο πρωθυπουργός; Οτι θα του επιβάλουν capital controls; Οτι θα τον απειλήσουν πάλι με Grexit την ώρα που καταρρέει το ιταλικό τραπεζικό ζύστημα και καλπάζουν η κ. Λεπέν και το AfD;». Αν αυτός ο νάρκισσος με το απύλωτο στόμα, που παριστάνει τον θεωρητικό της «θεωρίας των παιγνίων» καθόταν σε τραπέζι χαρτοπαικτικής λέσχης, θα τον είχαν αφήσει ταπί μετά από μερικούς γύρους. Το ίδιο δεν έπαθε και στο Eurogroup το Φλεβάρη του 2015; Την περιβόητη απόφαση στις 20 Φλεβάρη αυτός δεν την υπέγραψε; Το μνημο-

νιακό πρόγραμμα με τη λίστα μέτρων, αυτός δεν το έστειλε καθαροδευτεριάτικα; Μετά του είπαν να παίξει καθυστέρηση και άρχισε τις μπουρδες περί «δημιουργικής ασάφειας». Επιτυχημένη μπλόφα και εκβιασμό επί των ομολόγων του, πάντως, δεν έκανε.

Κ «Εγώ παραιτήθηκα» γράφει το πλακάτ που κρατάει ο Ρέντσι-κούκλα. Αμα σε κοροϊ-

δεύουν ακόμα και στις βιτρίνες, το πολιτικό σου μέλλον μοιάζει δυσοίωνο (παρά το νεαρόν της ηλικίας σου).

Κ Ξεκίνησε με τη γνωστή προκατάστικα των κάθε είδους φασιστοειδών των ΜΜΕ, χώρο από τον οποίο προέρχεται: «Αυτοί που καταστρέφουν -και δεν ξέρω αν βλέπετε τα στοιχεία που δίνονται κατά καιρούς από την Αστυνομία-

είναι παιδιά πολλές φορές των βορείων και των νοτίων προαστίων και όχι των δυτικών. Τους τρώει η ανία στο σπίτι και κάτι πρέπει να κάνουν στην πόλη ή στο γήπεδο ή στις γειτονιές». Στη συνέχεια πέρασε στο λαϊκισμό τύπου Λεβέντη: «Να θεσπιστεί, λοιπόν, οικογενειακός κωδικός, που θα επιτρέπει, εκτός όλων των άλλων -για να πάω και σε μερικά επίκαιρα γεγονότα- όταν κάποιος πιάνεται να καταστρέφει δημόσια περιουσία, ο λογαριασμός να πηγαίνει στην οικογένειά του!» Ο Σταύρος Θεοδωράκης όλ' αυτά. Εννοείται πως δεν έκανε καμιά

πρόταση να πληρώνουν από την προσωπική τους περιουσία οι μέτοχοι των καπιταλιστικών επιχειρήσεων που αφήνουν απλήρωτους εργαζόμενους ή δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές στα Ταμεία.

Κ «Αυτή η κυβέρνηση έκανε περισσότερες αλλαγές σύμφωνα με τις προτάσεις του ΟΟΣΑ σε σύγκριση με οποιαδήποτε προηγούμενη κυβέρνηση». Το είπε ο Δ. Παπαδημητρίου στο Bloomberg. Καμαρώνουν ότι εφάρμοσαν αυτό που κατήγγειλαν (την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ).

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δεν υπάρχει καμία πρόθεση το Υπουργείο Εθνικής Αμυνας να κάνει παράτες ή εκδηλώσεις εντυπωσιασμού. Εχουμε κάθε πολιτική βούληση να υπάρξει μία εθνική γραμμή στην εθνική άμυνα. Θα το πράξουμε με όλες μας τις δυνάμεις και, αν θέλετε, μία κακή στιγμή που δεν συνυπήρχαμε σε αυτήν την αποστολή (σ.σ. στο Καστελλόριζο), μπορούμε να τη διορθώσουμε με μελλοντικές ενέργειες.

Πάνος Καμμένος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολίβαρ 17/12/1954: Φοιτητική διαδήλωση για Κυπριακό (Θεσσαλονίκη), 51 τραυματίες 17/12/1978: 39 βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά ως «μνημόσυνο» Μάλλιου, επτά τραυματίες 17/12/1981: Απαγωγή Αμερικανού στρατηγού Τζέιμς Λι Ντόζιερ (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση οκτάωρου (48ωρο εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 19/12/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος NATO 19/12/1980: Πυρκαγιά σε «Μινιόν» και «Κατράντζος» 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17Ν) 19/12/2000: Επίθεση αρμών ασφαλείας στις τουρκικές φυλακές,

31 νεκροί 20/12/1922: Δημιουργία ΕΣΣΔ από δεκατέσσερις δημοκρατίες 20/12/1995: Ίδρυση ΔΗΚΚΙ (Δημήτρης Τσοβόλας) 20/12/2007: Απόπειρα αυτοκτονίας πρώην γ.γ. υπουργείου Πολιτισμού Χρήστου Ζαχόπουλου 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1976: Πέντε οπλοφόροι εισβάλλουν σε συνδιάσκεψη του ΟΠΕΚ, σκοτώνουν τρεις και κρατούν ομήρους έντεκα υπουργούς και ογδόντα συνέδρους 21/12/1991: Εντεκα από τις δεκαπέντε πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες δημιουργούν την Κοινοπολιτεία Ανεξαρτήτων Κρατών 21/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή ΝΔ Ελευθέριου Παπαδημητρίου (17Ν) 21/12/1994: Βόμβα στη Β' ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ-1η Μάη) 22/12: Μεξικό: Ημέρα πένθους (1815) 22/12/1927: Γενική απεργία δημοσίων υπαλλήλων για καταβολή δώρου Χριστουγέννων

22/12/1942: Ο φοιτητής Δημήτρης Κωνσταντινίδης πρώτος νεκρός διαδηλωτής στην κατεχόμενη Αθήνα 22/12/1968: Βόμβες (ΔΕ) σε γραφεία ΣΕΒ, σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη και κρατικό αυτοκίνητο 22/12/1987: 2.000 άντρες των ΜΑΤ με επικεφαλής τον Αρκουδέα ισοπεδώνουν εγκαταστάσεις ραδιοπομπού δήμου Θεσσαλονίκης με μπουλντόζα παρά τη συγκέντρωση 50.000 Θεσσαλονικέων, δεκαπέντε τραυματίες 22/12/1989: Ανατροπή Τσαουσέσκου μετά από 42 χρόνια 23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης 23/12/1960: Επιδρομή εκατό ΕΚΟΦιτών στα γραφεία εφημερίδας «Μακεδονία» (Θεσσαλονίκη), καταστροφή εγκαταστάσεων, κακοποίηση εργαζομένων 23/12/1975: Εκτέλεση Ρίτσαρντ Γουέλς (17Ν).

Σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης» από τους Τσιπραίους

Ακλόνητη η μνημονιακή πολιτική

Γιατί χρειάστηκε πέντε μέρες το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών για ν' αντιδράσει στις εξαγγελίες Τσίπρα για διανομή μερίσματος από το υπερβάλλον «πρωτογενές πλεόνασμα»; Παρασκευή έκανε το διάγγελμα ο Τσίπρας, Τετάρτη αντέδρασαν ο Σόιμπλε και οι «άνθρωποί του», ο Ρέγκλινγκ (ESM) και ο Ντεϊσελμπλούμ (Eurogroup). Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν είχαν έλλειμμα ενημέρωσης. Απλά, άλλαξαν την τακτική τους και επέλεξαν να δώσουν ένα ακόμα σκληρό μάθημα στον Τσίπρα, ενόψει και της επίσκεψής του στη Γερμανία όπου θα είχε γεύμα εργασίας με τη Μέρκελ.

Η εκπρόσωπος της Μέρκελ είχε πει στους δημοσιογράφους ότι η ατζέντα των συζητήσεων της καγκελαρίου με τον Τσίπρα περιλαμβάνει το Κυπριακό και το Προσφυγικό και κάπου στο περιθώριο θα συζητηθεί και η πορεία του ελληνικού προγράμματος. Επειδή η προπαγάνδα του Μαξίμου επέμενε να μιλάει για «πολιτική διαπραγμάτευση» που θα έκανε ο Τσίπρας στο Βερολίνο, ανατέθηκε στον εκπρόσωπο για θέματα ευρωπαϊκής πολιτικής της κοινοβουλευτικής ομάδας της CDU/CSU, Μίχαελ Στίμπγκεν, να επαναλάβει τα ίδια: «Δεν ξέρω με τι ατζέντα έρχεται ο κ. Τσίπρας. Ξέρω όμως ότι η ατζέντα της γερμανικής κυβέρνησης περιλαμβάνει θέματα εξίσου σοβαρά, όπως η επιστροφή των προσφύγων στην Τουρκία με πολλά εμπόδια που θα μπορούσαν να λυθούν σε εθνικό επίπεδο. Και μετά έχουμε την ευκαιρία μετά από 42 χρόνια να δούμε την Κύπρο και πάλι ενωμένη, ο ρόλος της Ελλάδας, όπως και της Τουρκίας, είναι εξαιρετικά σημαντικός. Οσον αφορά πολιτικές αποφάσεις, δεν μπορώ να φανταστώ ότι θα μπορούσαν να σημαίνουν ανατροπή των συμφωνιών. Ο κ. Τσίπρας μπορεί να εκθέσει τις απόψεις του, αλλά οι αποφάσεις λαμβάνονται στο Eurogroup».

Υπ' αυτό το πρίσμα, μπορούμε να καταλάβουμε και το ετεροχρονισμένο παράζ αντιδράσεων της Τετάρτης. Πρωί-πρωί υπήρξαν δημοσιεύματα στον γερμανικό Τύπο, τα οποία λίγο αργότερα επιβεβαίωσε το υπουργείο Οικονομικών με γραπτή απάντησή του στη Deutsche Welle: «Ζητήθηκε από τους θεσμούς να εκτιμήσουν αν το κοινωνικό πακέτο (σ.σ. που εξήγγειλε ο Τσίπρας) είναι συμβατό με τα συμφωνηθέντα στο ελληνικό πρόγραμμα. Για να στεφθεί με επιτυχία το πρόγραμμα βοήθειας, είναι απολύτως απαραίτητο να μην αποφασίζονται μονομερώς μέτρα και να μην ακυρώνονται αποφάσεις». Ακολούθησε δήλωση του εκπροσώπου του ESM στο Bloomberg, σύμφωνα

με την οποία «ο ESM ανέστειλε προσωρινά την απόφαση για το ελληνικό χρέος». Όπως σημείωνε το πρακτορείο, ο ESM περιμένει αξιολόγηση των θεσμών σχετικά με τα μέτρα που εξήγγειλε ο Τσίπρας. Το μπαράζ έκλεισε με τον εκπρόσωπο του Ντεϊσελμπλούμ, Μίχελ Ρέινς, να διαμηνύει μέσω twitter: «Οι θεσμοί κατέληξαν ότι οι πράξεις της ελληνικής κυβέρνησης φαίνεται να μην είναι ευθυγραμμισμένες με τις συμφωνίες μας. Ορισμένα κράτη-μέλη (σ.σ. η Γερμανία δηλαδή) το βλέπουν επίσης έτσι και επομένως δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή ομοφωνία για την εφαρμογή των βραχυπρόθεσμων μέτρων για το χρέος. Περιμένουμε μια πλήρη έκθεση από τους θεσμούς τον Γενάρη».

Αυτή η τελευταία δήλωση ξεπερνούσε κάθε όριο ιταμότητας και αποικιοκρατικής συμπεριφοράς. Ενας απλός εκπρόσωπος απευθύνεται μ' αυτόν τον τρόπο σε μια τυπικά ανεξάρτητη χώρα, προεξοφλώντας μάλιστα την κρίση των «θεσμών», η οποία δεν είχε εκφραστεί. Μάλλον αυτό οδήγησε τους Γάλλους σε μια εξισορροπητική στάση, όπως φάνηκε πρώτα από τη δήλωση του Μοσκοβισί («στα μάτια μου οι όροι της συμφωνίας του Eurogroup δεν έχουν αλλάξει από τα μέτρα που αποφάσισε η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα») και στη συνέχεια από τη φιλική δήλωση του Ολάντ, που λειτούργησε περισσότερο ως εκπρόσωπος της γαλλικής σοσιαλδημοκρατίας και λιγότερο ως πρόεδρος. Ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν, μάλιστα, φρόντισε να στείλει ένα αυστηρό μήνυμα στον Ντεϊσελμπλούμ, ότι δεν μπορεί να ενεργεί σαν εκπρόσωπος μόνο του Σόιμπλε, αγνοώντας τη Γαλλία. «Οι μεμονωμένες απόψεις δεν αποτελούν συλλογικές απόψεις του Eurogroup», δήλωσε κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου, προεξοφλώντας ότι «οι παρανοήσεις θα αρθούν το συντομότερο δυνατόν» και πως «τα μέτρα ελάφρυνσης του χρέους θα εφαρμοστούν». «Καμιά κυβέρνηση δεν έχει τηρήσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει όσο η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα», είπε ο Σαπέν, κρατώντας για τον εαυτό του το ρόλο του «καλού» μπάτσου (ο «κακός» μπάτσος είναι ως γνωστόν ο Σόιμπλε και δεν του καίγεται καρφάκι που παίζει αυτόν τον ρόλο).

Οι Τσιπραίои πήραν το μήνυμα και... διατήρησαν την ψυχραιμία τους. Ο ίδιος ο Τσίπρας δήλωσε από τη Θεσσαλονίκη πως «όλα όσα πράττουμε είναι απολύτως μέσα στο πλαίσιο της συμφωνίας, την οποία εμείς τηρούμε και πρέπει να την τηρούν και οι εταίροι μας». Έκανε γαργάρα τα... ηρωικά που έλεγε την προηγούμενη στη Νίσυρο:

«Δεν θα ρωτήσουμε κανέναν για να δώσουμε αυτά τα χρήματα σ' αυτούς που τα έχουν περισσότερο ανάγκη». Στον δε Σουλτς, που συνάντησε την επομένη στις Βρυξέλλες, είπε, σύμφωνα με ανακοίνωση του Μαξίμου: «Δικαίωμα της κυβέρνησης είναι τα μέτρα στηρίζης της κοινωνίας που **δεν παραβιάζουν το πρόγραμμα και δεν θέτουν σε κίνδυνο τους στόχους**». Η δήλωση του Τσίπρα στις Βρυξέλλες ήταν σε ευθυγράμμιση με τη δήλωση που έκανε λίγο αργότερα ο Ολάντ, που είπε ότι δεν είναι δυνατόν «να υπάρχει απαίτηση για επιπλέον προσπάθειες από την Ελλάδα ή να αποτρέψουν την κυβέρνηση να πάρει κυρίως αποφάσεις **εντός του πλαισίου των δεσμεύσεων που έχει λάβει εδώ στις Βρυξέλλες** προκειμένου να βρεθεί μία λύση για το μέλλον της Ελλάδας».

Ο Τσακαλώτος ήταν ακόμα πιο... ψύχραιμος: «Θεωρούμε, και **θα το εξηγήσουμε σε όποιον μας ρωτήσει**, ότι είναι εντός του μνημονιακού πλαισίου. Και νομίζω πως **όταν θα δοθούν οι απαραίτητες εξηγήσεις** θα το κατανοήσουν». Πρέπει να λειτούργησαν και τα παρασκηνιακά κανάλια, γι' αυτό και άνθρωπος του Γιούνκερ φρόντισε να δηλώσει στις Βρυξέλλες ότι η απόφαση του ESM είναι άνευ πρακτικής σημασίας, γιατί τα λεγόμενα βραχυπρόθεσμα μέτρα δε θα εφαρμόζονταν αμέσως, οπότε υπάρχει χρόνος για να γίνουν οι απαραίτητες ρυθμίσεις.

Οι διαπραγματεύσεις με το κουαρτέτο/τρόικα στο Χίλτον συνεχίστηκαν κανονικότερα, χωρίς την παραμικρή διασάλευση της ατζέντας. Κι ο Τσακαλώτος συνέχισε να εκδίδει λακωνικά non paper για την πρόοδο που σημειώνεται σ' αυτές τις συζητήσεις. Ακόμα και τα εργασιακά, που παρουσιάζονταν σαν το αγκάθι της δεύτερης αξιολόγησης, παραπέμφθηκαν στα τεχνικά κλιμάκια, σύμφωνα με ένα από τα non paper του Τσακαλώτου. Συμφώνησαν στα βασικά ή απλά σπρώχνουν τη συμφωνία πιο πίσω;

Μια μέρα μετά, είχαμε τη λύση του... δράματος. Το κουαρτέτο διέρρευσε τη θέση του, σύμφωνα με την οποία το φιλανθρωπικό βοήθημα του Τσίπρα δε δημιουργεί πρόβλημα στο «πρωτογενές πλεόνασμα» του 2016. Θα δημιουργούσε, όμως, το 2017 και το 2018. Όμως, η σχετική διάταξη κάνει λόγο για εφάπαξ βοήθημα και μάλιστα στην αιτιολογική της έκθεση τονίζεται ότι το βοήθημα θα είναι «αποκλειστικά για το έτος 2016».

Ισοπαλία μεταξύ Τσίπρα και Σόιμπλε; Οχι βέβαια. Ενα τέτοιο συμπέρασμα θα παίζει η προπαγάνδα των Τσιπραίων,

εκμεταλλεύομενη και τη γκάφα του Μητσοτάκη, που έσπασε τα μούτρα του από τις μετάνοιες στους ιμπεριαλιστές, όμως η πραγματικότητα δείχνει άλλα. **Η τρόικα είναι αυτή που αποφάσισε για τη συμβατότητα του φιλανθρωπικού βοηθήματος που έδωσε ο Τσίπρας**. Και ο ESM θα αποφασίσει την ενεργοποίηση των βραχυπρόθεσμων μέτρων κάνοντας μνεία στην εισήγηση της τρόικας.

Από την άλλη, ο Τσίπρας έκανε μεν ένα σόου σκληρής διαπραγμάτευσης, αλλά τα καύσιμά του τελείωσαν. Ακόμα και το φιλανθρωπικό βοήθημα, που είναι απόλυτα συμβατό με τη μνημονιακή πολιτική (όπως ήταν και το «κοινωνικό μέρισμα» του Σαμαρά το 2014) χρειάστηκε να φτύσει αίμα για να το δώσει. Οτιδήποτε εγείρει από τώρα και μετά θα βλέπει απέναντί του «τροχονόμους» που θα του δείχνουν την τρόικα και το ΔΝΤ, που θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση (έστω και ως σύμβουλος των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών) στο «πρόγραμμα». Θυμόμαστε τον Σαμαρά, τον Οκτώβρη του 2014, να εκλιπαρεί μια ψιλοθετική δήλωση της Μέρκελ, κι αυτή να απαντά ότι τα ζητήματα αυτά ο Σαμαράς πρέπει να τα δει με την τρόικα (σε συνέντευξη Τύπου γίνονταν αυτός ο διάλογος). Δεν μπορεί, λοιπόν, ο Τσίπρας να προσβλέπει σε κάτι καλύτερο.

Στον Σουλτς ο Τσίπρας κατέθεσε την πρόταση για «πρωτογενές πλεόνασμα» μετά το 2018 2,5%-1% (το 1% να πάει για ανάπτυξη) και το Μαξίμου (όχι ο Σουλτς) διέρρευσε ότι αυτός «σε πολύ θετικό κλίμα συμφώνησε ότι θα μπορούσε να βρεθεί λύση με την πρόταση για πρωτογενή πλεονάσματα 2,5% +1%». Όμως ο Σουλτς δεν παίζει κανένα ρόλο (γι' αυτό και παρατάει το Ευρωκοινοβούλιο επιστρέφοντας στη γερμανική πολιτική σκηνή), ενώ η Μέρκελ δεν είναι Σουλτς. Αυτή θα υπενθυμίσει στον Τσίπρα τι υπέγραψε ο Τσακαλώτος στο Eurogroup πριν από μερικές μέρες (στις 5 Δεκέμβρη): «**Το Eurogroup επανέλαβε ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ που θα επιτευχθεί έως το 2018 θα πρέπει να διατηρηθεί μεσοπρόθεσμα**. Επαναλάβανε επίσης τη σημασία μιας δημοσιονομικής πορείας που θα είναι ευθυγραμμισμένη με τις δημοσιονομικές δεσμεύσεις στο πλαίσιο της ΕΕ. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τους δημοσιονομικούς στόχους σε μια βιώσιμη βάση μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, **οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να συμφωνήσουν με τους θεσμούς σε έναν μηχανισμό και διαρθρωτικά μέτρα που θα διασφαλίσουν αυτόν τον στόχο**». Τα υπόλοιπα είναι για εσωτερική κατανάλωση.

Ψιλοφτύσιμο

Την περασμένη Δευτέρα, η αναπληρώτρια εκπρόσωπος της Μέρκελ Ουλρίκε Ντέμερ ανακοίνωσε επίσημα ότι η καγκελάριος θα έχει την Παρασκευή (χτες) γεύμα εργασίας με τον έλληνα πρωθυπουργό Τσίπρα. Τη συζήτηση θα απασχολήσουν «διεθνή και ευρωπαϊκά θέματα» είπε η εκπρόσωπος, που αμέσως προσδιόρισε αυτά τα θέματα: «Οι διαπραγματεύσεις για τη λύση του Κυπριακού, η κατάσταση των προσφύγων, οι σχέσεις ΕΕ-Τουρκίας». Και η δεύτερη αξιολόγηση του ελληνικού «προγράμματος», για το κλείσιμο της οποίας ο Τσίπρας υποτίθεται πως θα κάνει «πολιτική διαπραγμάτευση», στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται και το γεύμα εργασίας με τη Μέρκελ; Όπως είπε η γερμανίδα εκπρόσωπος, «στο περιθώριο» θα συζητήσουν για την «οικονομική και δημοσιονομική κατάσταση της Ελλάδας».

Φυσικά και θα συζητήσουν για τη δεύτερη αξιολόγηση. Ο Τσίπρας γι' αυτό καίγεται αυτή την περίοδο. Όμως η Μέρκελ φρόντισε να του διαμηνύσει μέσω της εκπροσώπου της ότι δεν είναι διατεθειμένη ούτε την τρόικα, που κάνει την αξιολόγηση, να υποκαταστήσει, ούτε τον Σόιμπλε, που εκπροσωπεί τη Γερμανία στο Eurogroup, που είναι το αρμόδιο όργανο για να αποφασίσει. Ενόψει των γερμανικών εκλογών του προσεχούς Σεπτεμβρίου και καθώς πολιτικά στελέχη, όπως ο πρόεδρος του εκτός Βουλής Φιλελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος, την καλούν να διορθώσει την πολιτική της για να μην είναι τόσο ευνοϊκή για τους ασυνεπείς Έλληνες (!), η Μέρκελ έχει κάθε λόγο να θέλει να υποβιβάσει τη σημασία της συνάντησής της με τον Τσίπρα και να την παρουσιάσει σαν μια συνάντηση εργασίας, στην οποία κυρίαρχα θα είναι θέματα όπως το Κυπριακό και το Προσφυγικό.

Κι αν ο Τσίπρας δοκιμάσει να γίνει φορτικός, η Μέρκελ μπορεί να του θυμίσει πως την τελευταία φορά που αυτά τα ζητήματα συζητήθηκαν στο δικό της επίπεδο, ο Τσίπρας πέρασε ένα 17ωρο μαρτύριο, από το οποίο βγήκε φορτωμένος με ένα Μνημόνιο.

Διάψευση αναγκαστική

Δεν ήμασταν παρόντες στη συνεδρίαση του Eurogroup για να ξέρουμε από πρώτο χέρι αν οι διάλογοι του Τσακαλώτου με ομολόγους του, στους οποίους αναφέρθηκε το «Βήμα», πράγματι έγιναν. Δε θα μας φαινόταν καθόλου παράξενο να έχουν γίνει όμως. Ο Τσακαλώτος είχε υπαινιχτεί δημόσια κάμποσες φορές, ότι αν υπάρξει επιμονή των δανειστών σε μέτρα μετά το 2018, θα υπάρξουν «πολιτικές εξελίξεις» (εκλογές δηλαδή). Γιατί, λοιπόν, να μην το είπε ως επιχείρημα («μα σπρώχνετε σε εκλογές») και στους ομολόγους του; Είμαστε ακόμα σίγουροι ότι αν το είπε, η απάντηση πρέπει να ήταν του πνεύματος που απέπνεε το δημοσίευμα: «Αν δεν αντέχετε, να πάτε σε εκλογές»!

Όταν στην Ευρώπη γίνονται πολιτικές αλλαγές και επίκεινται εκλογές σε βασικές ιμπεριαλιστικές χώρες (Γαλλία, Γερμανία, μπορεί και Ιταλία), ποιον μπορεί να φοβίσουν οι εκλογές στην Ελλάδα, όταν γνωρίζουν πως υπάρχει ένα τεράστιο μνημονιακό μπλοκ, με δύο βασικά κόμματα και τρία-τέσσερα που μπορούν να παίξουν το ρόλο τσόντας για το σχηματισμό μνημονιακής κυβέρνησης; Όσο για τη διάψευση που έκανε ο Τσακαλώτος, σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι αναγκαστική. Ετσι κι αλλιώς, πρακτικά δεν τηρούνται στο Eurogroup για να τα επικαλεστεί οποιοσδήποτε. Να εύχεται, όμως, να μην βγει κανένας από τους «κακιασμένους» βορειοευρωπαίους υπουργούς και να πει ότι πράγματι έγινε μια τέτοια συζήτηση.

Αυτοδιαψεύδονται

«Η επιστροφή της ήδη καταβληθείσας πρώτης δόσης (σ.σ. για τις άδειες των καναλιών) εμποδίζει την πρόσληψη 4.000 νοσηλευτών που θα στελεχώναν άμεσα τα δημόσια νοσοκομεία τα οποία χρειάζονται προσωπικό» (Ολγα Γεροβασίλη, 27.10.2016)

«Και προχωράμε άμεσα στην πρόσληψη 5.000 νοσηλευτών και γιατρών, ώστε να καλυφθούν τα κενά στα δημόσια νοσοκομεία» (Αλέξης Τσίπρας, 8.12.2016).

Οι άνθρωποι είναι απατεώνες με πατέντα. Πολλές φορές μας έχει δοθεί η ευκαιρία να σχολιάσουμε την τακτική τους που είναι να λένε αδιάστακτα τα πιο χοντρά ψέματα, αδιαφορώντας για το αν αυτά θα διαψευστούν σύντομα.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση αυτοδιαψεύστηκαν. Στα τέλη Οκτώβρη, προκειμένου να δείξει πόσο βλαβερές συνέπειες θα έχει η απόφαση του ΣτΕ να ακυρώσει το διαγωνισμό για τα κανάλια, η Γεροβασίλη βγήκε και είπε ότι δε θα μπορέσουν να γίνουν διορισμοί νοσηλευτών που τόσο τους έχουν ανάγκη τα νοσοκομεία. Στις αρχές Δεκέμβρη, χωρίς ν' αναφερθεί στα όσα είχε πει η εκπρόσωπός του, ο Τσίπρας εξήγγειλε ότι αυτοί οι διορισμοί θα γίνουν άμεσα. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για διορισμούς που τους ανακοινώνουν οι κυβερνήσεις εδώ και χρόνια, όμως γίνονται με το σταγονόμετρο, λόγω της σκληρής λιτότητας που εφαρμόζεται και της στρατηγικής για μείωση των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα, ακόμα και σε κρίσιμες δομές όπως είναι τα νοσοκομεία.

Στο εδώλιο η Λαγκάρντ

Κάτι συμβαίνει με τους γάλλους πολιτικούς που καταλαμβάνουν την ανώτατη θέση στη διοίκηση του ΔΝΤ (σύμφωνα με την κατανομή που κάνουν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις). Λίγο πριν εκδηλώσουν επίσημα τις φιλοδοξίες τους για διεκδίκηση της προεδρίας της Γαλλίας, βρίσκονται κατηγορούμενοι σε κάποιο δικαστήριο και βλέπουν τις φιλοδοξίες τους να ψαλιδίζονται. Συνέβη με τον σοσιαλδημοκράτη Ντομινίκ Στρος-Καν, επαναλαμβάνεται τώρα με τη συντηρητική Κριστίν Λαγκάρντ, που από την περασμένη Δευτέρα δικάζεται για αμέλεια στη διαχείριση κρατικών κονδυλίων.

Η υπόθεση είναι παλιά και αφορά το χειρισμό του σκανδάλου Ταπί την περίοδο που η Λαγκάρντ ήταν υπουργός Οικονομικών του Σαρκοζί. Επί χρόνια η αγωγή του πρώην ιδιοκτήτη της Αντίνας, Μπερνάρ Ταπί, κατά της κρατικής τράπεζας Κρεντί Λιονέ, εκκρεμούσε σε διάφορες βαθμίδες της γαλλικής Δικαιοσύνης. Το 2007, το υπουργείο Οικονομικών (δηλαδή η Λαγκάρντ) συμφώνησε να παραπεμφθεί η υπόθεση σε ιδιωτική διαιτησία, η οποία επεδίκασε στον Ταπί αποζημίωση 400 εκατ. ευρώ, ποσό πολύ υψηλότερο από αυτό που αποφάσιζαν τα τακτικά δικαστήρια. Ο Ταπί ήταν στενός φίλος και υποστηρικτής του Σαρκοζί και η Λαγκάρντ, που τοποθετήθηκε υπουργός Οικονομικών, δεν έκανε τίποτα για να μπλοκάρει την υπόθεση. Η υπόθεση μπλοκαρίστηκε τελικά στο εφετείο (εισφέρθηκαν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία ο ένας από τους τρεις δικαστές της ιδιωτικής διαιτησίας ήταν «πιασμένος»), όμως η γαλλική εισαγγελία παρέπεμψε τη Λαγκάρντ σε δίκη. Κατηγορείται ότι δεν απέτρεψε την παραπομπή της υπόθεσης σε ιδιωτική διαιτησία, όπως είχαν εισηγηθεί οι υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου, και ότι δεν προχώρησε στην κατάθεση έφεσης, μολοντί της το εισηγήθηκαν οι υπηρεσίες.

Είναι η πέμπτη φορά στην ιστορία της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας που υπουργός παραπέμπεται να δικαστεί στο ειδικό δικαστήριο (αποτελείται από τρεις τακτικούς δικαστές και δώδεκα βουλευτές). Δεν νομίζουμε ότι το ειδικό δικαστήριο θα καταδικάσει τη Λαγκάρντ, όμως η επιλογή να γίνει η δίκη τώρα δεν είναι τυχαία. Εκοψε τη φόρα της Λαγκάρντ και της έβγαλε από το μυαλό κάθε ιδέα ότι θα μπορούσε να διεκδικήσει το χρίσμα της Δεξιάς για την προεδρία. Εχουμε την υποψία ότι το «στήσιμο» έγινε από το ίδιο το κόμμα της. Γιατί η κυβέρνηση Βαλς πριν από ένα χρόνο (το Σεπτέμβριο του 2015) είχε προτείνει να αποσυρθεί η κατηγορία, όμως το αίτημα απορρίφθηκε από την εισαγγελία. Για τον Σαρκοζί, τον Ζιπέ και τον Φιγιόν η Λαγκάρντ θα ήταν μια υπολογίσιμη αντίπαλος που μπορεί να έκοβε πρώτη το νήμα. Είχαν κάθε λόγο, λοιπόν, να θέλουν να τη δουν κατηγορούμενη σε ένα δικαστήριο και επομένως με ψαλιδισμένες τις προεδρικές φιλοδοξίες της.

Βέβαια, αν απαλλαγεί, η Λαγκάρντ θα μπορέσει να επανέλθει στην εσωτερική πολιτική σκηνή. Είναι μόλις 60 ετών. Νεότερη από τις άλλες «πριμαντόνες» της γαλλικής Δεξιάς. Οσο για την ουσία της υπόθεσης, είναι μια ακόμα απόδειξη του ότι αυτό που στην Ελλάδα ονομάζουμε διαπλοκή δεν αποτελεί ίδιον των πολιτικών συστημάτων στις εξαρτημένες χώρες. Το συναντάμε στον ίδιο βαθμό και στις ιμπεριαλιστικές χώρες. Αλλωστε, όπως έχει επισημάνει ο Λένιν, την περίοδο του μονοπωλιακού καπιταλισμού τα μονοπώλια κάνουν απευθείας κουμάντο στην πολιτική εξουσία, διορίζοντας ανθρώπους τους σε καίρια πόστα.

Ο Τσίπρας αποδέχεται το «Δουβλίνο»

«Σήμερα, άλλωστε, η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι χάρη στην Ελλάδα θα αποκατασταθεί από το Μάρτη η κανονικότητα και θα ξαναμπει σε εφαρμογή η Συμφωνία του Δουβλίνου, γιατί σταμάτησαν πλέον οι ροές προς την Ευρώπη. Η σωστή όμως διατύπωση είναι: Χάρη στα νησιά μας και χάρη στους νησιώτες μας που έχουν σηκώσει ψηλά τις αξίες της Ευρώπης». Το είπε ο Τσίπρας, στο διάγγελμα με το οποίο εξήγγειλε τη χορήγηση του φιλανθρωπικού βοηθήματος προς τους χαμηλοσυνταξιούχους, και πέρασε στο ντοκου, γιατί λίγοι το κατάλαβαν.

Ο Τσίπρας παρουσιάζει την επανενεργοποίηση της συνθήκης του Δουβλίνου σαν κάτι το θετικό, που επιτεύχθηκε χάρη στη συμμετοχή του ελληνικού κράτους στην αντιμετώπιση του μεταναστευτικού κύματος. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι όποιος πρόσφυγας συλλαμβάνεται στην Ευρώπη και είναι καταγεγραμμένος θα επιστρέφεται στη χώρα της πρώτης καταγραφής. Στην Ελλάδα δηλαδή. Πρόκειται για ένα αντιμεταναστευτικό μέτρο, γνωστό από το παρελθόν. Τότε ο ΣΥΡΙΖΑ το κατήγγειλε σαν τέτοιο, ενώ και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα δήλωναν ότι διαφωνούν και ότι θα αγωνιστούν για να αλλάξει ο Κανονισμός. Ο Κανονισμός, βέβαια, τροποποιήθηκε τουλάχιστον δύο φορές, όμως ο πυρήνας του δεν άλλαξε. Οι ελληνικές κυβερνήσεις έβαζαν την ουρά στα σκέλια και υπέγραφαν, όμως δεν τολμούσαν να πουν ότι συμφωνούν. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η πρώτη αστική κυβέρνηση που αποδέχεται με χαρά το «Δουβλίνο», δηλαδή τη μετατροπή της χώρας μας σε φυλακή για κάθε μετανάστη που έτυχε να καταγραφεί εδώ.

Βενεζουέλα

Στα ύψη ο πληθωρισμός

Η απόσυρση του χαρτονομίσματος των 100 μολίβαρ από την κυβέρνηση Μαδούρο, για να αποφύγει την κερδοσκοπία που έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις στα σύνορα με την Κολομβία, και η έκδοση νέων χαρτονομισμάτων από 500 μέχρι 20 χιλιάδες μολίβαρ δείχνουν ότι ο πληθωρισμός στην Βενεζουέλα έχει πάρει πλέον εκρηκτικές διαστάσεις.

Σύμφωνα με το φιλοκυβερνητικό πρακτορείο Venezuelananalysis (12/12/16, <https://venezuelanalysis.com/news/12833>), το μολίβαρ έχασε το 55% της αξίας του μέσα στο Νοέμβριο! Η κερδοσκοπία που γίνεται στα σύνορα με την Κολομβία βασίζεται στη διακρατική συμφωνία που ισχύει από το 2000, σύμφωνα με την οποία δίνεται η δυνατότητα να ανταλλάσσονται κολομβιανά πέσος με μολίβαρ με τη μεσολάβηση δολαρίων. Όμως, στα σύνορα με την Κολομβία ανταλλάσσονται τα 100 μολίβαρ με 245 πέσος, δηλαδή πολύ κάτω από την επίσημη συναλλαγματική ισοτιμία που είναι 30.058 πέσος (περίπου 0.8%!). Στη συνέχεια, τα 100 μολίβαρ που έχουν αγοράσει οι Κολομβιανοί τα ανταλλάσ-

σουν με δολάρια, βάσει της επίσημης ισοτιμίας, βγάζοντας τεράστια κέρδη (έχουν πληρώσει 245 πέσος και παίρνουν πίσω 30.058 πέσος και μάλιστα σε δολάρια). Με αυτό τον τρόπο, έχουν μεταφερθεί περισσότερα από 300 δις. δολάρια στην Κολομβία, τα οποία καρπώνονται επιτήδειοι που τα μετατρέπουν σε δολάρια (βάσει της υψηλής επίσημης ισοτιμίας, όπως αναφέραμε), τα επιστρέφουν στη Βενεζουέλα και αγοράζουν προϊόντα με τις επιδοτούμενες τιμές! Αυτά δεν τα λένε δυτικά πρακτορεία αλλά το Venezuelananalysis, σε ανταπόκριση της περασμένης

Δευτέρας.

Γιατί όμως πουλάνε τα μολίβαρ οι πολίτες της Βενεζουέλας τόσο φτηνά (στο 0.8% της αξίας τους); Προφανώς για να αγοράσουν εμπορεύματα που λείπουν από τη ντόπια αγορά. Αν υπήρχαν εμπορεύματα, τότε δε θα αναγκάζονταν να δεχτούν τέτοια ληστεία στο εισόδημά τους. Και μόνο αυτό δείχνει πόσο έχει χρεοκοπήσει ο υποτιθέμενος «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα». Όταν η ίδια η κυβέρνηση αναγκάζεται να κλείσει τα σύνορα για να αποφύγει την παραπέρα έκρηξη του πληθωρισμού και τα φι-

λοκυβερνητικά πρακτορεία αποκαλύπτουν το πλιάτσικο που γίνεται, τότε τι άλλο να προσθέσουμε εμείς;

Το μόνο που θα προσθέσουμε είναι πως όταν ο Μαδούρο, πριν από δύο περίπου χρόνια (το Φλεβάρη του 2015), εισήγαγε το νέο σύστημα στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, με τρεις συναλλαγματικές ισοτιμίες (μία για τα τρόφιμα και φάρμακα, με 6.3 μολίβαρ ανά δολάριο, μία για προϊόντα πολυτελείας και για την αγορά συναλλάγματος από πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό, με ισοτιμία 12 μολίβαρ ανά δολάριο, και μία με ισοτιμία βάσει της αγοράς και ζήτησης στην αγορά νομισμάτων), στη μαύρη αγορά το δολάριο αγοράζόταν με περίπου 170 - 186 μολίβαρ. Τον περασμένο μήνα, σύμφωνα με το Venezuelananalysis (<https://venezuelanalysis.com/news/12805>), το δολάριο αγοράζόταν με 2.752 μολίβαρ! Μιλάμε δηλαδή για πληθωρισμό που θυμίζει επίπεδα ναζιστικής κατοχής! Να τον χαιρόνται τον «σοσιαλισμό» τους οι απατεώνες της βενεζουελάνικης σοσιαλδημοκρατίας!

Ιταλία

Πρώτα οι τράπεζες, μετά η κυβέρνηση

Σε μια πρώτη, επιφανειακή ανάλυση, ο τίτλος του θέματος είναι παραπλανητικός. Γιατί η Ιταλία απέκτησε κυβέρνηση, χωρίς ακόμα να δοθεί λύση στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν μια σειρά τράπεζές της, με κυριότερη την ιστορική «Μόντε ντέ Πάσκι ντι Σιένα». Βλέποντας τα πράγματα σε βάθος, όμως, θα συμφωνήσουμε όλοι ότι το σύστημα (που είναι κάτι πολύ ευρύτερο και πολύ δυνατότερο από την κυβέρνηση) εργάζεται εντατικά πάνω σε σχέδια αντιμετώπισης της τραπεζικής κρίσης, αντιμετωπίζοντας περίπου ως ζήτημα ρουτίνας το σχηματισμό νέας κυβέρνησης.

Η εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, που ο πρόεδρος Ματαρέλα έδωσε στον υπουργό Εξωτερικών της κυβέρνησης Ρέντι, Πάολο Τζεβιτόνι, απογοήτευσε ακόμα και τις φανατικότερες εφημερίδες της λεγόμενης Κεντροαριστεράς. «Κυβέρνηση-φωτοτυπία» έγραψε η κεντροαριστερή «Ρεπούμπλικα». Επί της ουσίας έγραψε με κόσμιο τρόπο αυτό που η μπερλουσκονική «Λίμπερο» έγραψε κοροϊδευτικά, κάνοντας λογοπαίγνιο με τις λέξεις «μινίστρι» (υπουργοί) και «μινέστρα» (η γνωστή

σούπα με κριθαράκι). Στο ίδιο ύψος ήταν όλες οι εφημερίδες, από την «Κοριέρε ντε λα Σέρα» μέχρι τη «Στάμπα» και το «Μακινέστο».

Πράγματι, ο Τζεβιτόνι θεωρείται «αυτοκόλλητος» του Ρέντι. Το γεγονός ότι επιλέχθηκε αυτός για πρωθυπουργός, ενώ παράλληλα αναβαθμίστηκε σε υπουργό Εξωτερικών ο Αντζελίνο Αλφάνο, ηγέτης του μικρού κόμματος της «Νέας Κεντροδεξιάς», που φιλοδοξεί να γίνει Μπερλουσκόνι στη θέση του Μπερλουσκόνι (ο οποίος ήταν αυτός που τον πήρε από έναν περιφερειακό πολιτικό της Σικελίας και τον έκανε κεντρικό πολιτικό πρόσωπο, βάζοντάς τον στις κυβερνήσεις του), κάνει πολλούς να πιστεύουν ότι ο Τζεβιτόνι παίζει για λογαριασμό του Ρέντι το ρόλο που έπαιζε ο Μεντβέντεφ για λογαριασμό του Πούτιν. Είναι ένας αχυράνθρωπος, που θ' αντιμετωπίσει τα τρέχοντα ζητήματα όπως θέλει ο Ρέντι και κατά το φθινόπωρο θα οδηγήσει την Ιταλία σε εκλογές, αφού στο μεταξύ ο Ρέντι καθάρσει την κατάσταση στο «Δημοκρατικό Κόμμα» ή φτιάξει νέο κόμμα, αν δεν μπορέσει να νικήσει τον Μπερσάνι και την αριστερή

πτέρυγα του ΔΚ.

Και οι τράπεζες; Η μεγαλύτερη τράπεζα της Ιταλίας, η UniCredit ανακοίνωσε ήδη «γενναίο» πρόγραμμα αναδιάρθρωσης. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει αύξηση κεφαλαίου ύψους 13 δις. ευρώ, που είναι μια από τις μεγαλύτερες που έχουν γίνει στην ιστορία του ιταλικού καπιταλισμού. Προβλέπει, ακόμα, την πώληση «κόκκινων» δανείων ύψους 17,7 δις. ευρώ. Τα δάνεια θα τιλοποιηθούν και θα πωληθούν σε «επενδυτές» (την Fortress Investment Group και την Pimco). Τέλος, το πρόγραμμα προβλέπει περικοπή 6.500 θέσεων εργασίας μέχρι το 2019, ώστε σε συνδυασμό με το πρόγραμμα μείωσης που ήδη «τρέχει», οι θέσεις εργασίας να μειωθούν κατά 14.000 ή 10% του συνολικού προσωπικού της τράπεζας. Θα υπάρξει και παραπέρα μείωση προσωπικού στις μονάδες που η τράπεζα σχεδιάζει να πουλήσει.

Δεν υπάρχει «αναδιάρθρωση» στον καπιταλισμό που να μην την πληρώνει το προλεταριάτο, με απολύσεις, μειώσεις μισθών και χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων. Το σύστημα, όμως, δεν ασχολείται με τέτοιες... παρονυχί-

δες. Μόλις ανακοινώθηκε το σχέδιο αναδιάρθρωσης της UniCredit, το ιταλικό χρηματιστήριο το χαιρέτισε με μια εκτίναξη της τιμής της μετοχής της.

Και η «Μόντε ντέ Πάσκι»; Στην ανάλυση των προγραμματικών δηλώσεων ο Τζεβιτόνι είπε πως το ιταλικό τραπεζικό σύστημα είναι σταθερό και πως τυχόν «επιμέρους προβλήματα» θα λυθούν μέσω των αγορών. Αναμενόμενη τοποθέτηση από τη στιγμή που ακόμα δεν έχουν καταλήξει στο σχέδιο διάσωσης. Όμως, ο Τζεβιτόνι δεν παρέλειψε να σημειώσει με νόημα, ότι η κυβέρνησή του είναι «έτοιμη να παρέμβει, αν χρειαστεί, για να διασφαλιστεί η σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος». Όλος ο ιταλικός Τύπος γράφει ότι αυτό που θα γίνει με την «Μόντε ντέ Πάσκι» είναι μια ανακεφαλαιοποίηση με κρατικό χρήμα. Βλέπετε, δεν είναι κυπριακή τράπεζα, αλλά η τέταρτη μεγαλύτερη τράπεζα της ιμπεριαλιστικής Ιταλίας. Και οι Γερμανοί δε θα μπορέσουν ναβάλουν βέτο, ακόμα και αν το ήθελαν. Οι κανόνες της ΕΕ είναι αρκούντως ελαστικοί όταν πρόκειται για τα ευρωπαϊκά μονοπώλια.

Τουρκία

Στοχευμένα αντίποινα στη φασιστική «δημοκρατία» Ερντογάν

Η διπλή βομβιστική επίθεση στην Ιστανμπούλ, στις 10:20 το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, κοντά στο στάδιο της Μπεσίκτας, από το οποίο είχαν αποχωρήσει μιάμιση ώρα πριν οι φιλάθλοι που παρακολουθούσαν ποδοσφαιρικό αγώνα, έκανε ξανά τον Ερντογάν να εξαπολύσει μύδρους κατά της «τρομοκρατίας» που «μακελεύει το έθνος». Η επίθεση όμως ήταν απολύτως στοχευμένη. Χτύπησε λεωφορείο της αστυνομίας, γεμάτο με τούρκους ματατζήδες. Γι' αυτό και από τους 44 μέχρι στιγμής νεκρούς, οι 36 είναι μπάτσοι.

«Ο τούρκικος λαός δεν είναι ο άμεσος στόχος των ΤΑΚ. Όμως συνεχίζεται η φυλάκιση του προέδρου Απο (σ.σ εννοεί τον Οτζαλάν), ο τούρκικος ρεπουμπλικανικός φασισμός του ΑΚΡ βασανίζει μητέρες και ασελγεί στα νεκρά κορμιά νεαρών κοριτσιών και παιδιά σκοτώνονται. Όσο γίνεται αυτό, δε θα μπορείτε να περιμένετε μία άνετη ζωή στην Τουρκία». Αυτά αναφέρει, μεταξύ άλλων, η ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα των Γερακιών του Κουρδιστάν (ΤΑΚ) και σε άλλα κουρδικά ΜΜΕ (αποσπάσματα της στο <http://rudaw.net/english/middleeast/turkey/111220163>), με την οποία η οργάνωση ανέλαβε την ευθύνη αυτών των επιθέσεων.

Δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο. Τα «γεράκια», που αποτελούν παρακλάδι του ΡΚΚ, έχουν ξαναχτυπήσει τουλάχιστον άλλες τρεις φορές μέσα σ' αυτό το χρόνο (μία φορά ξανά στην Ιστανμπούλ και δύο στην Αγκυρα). Όλες τους οι επιθέσεις στόχευαν στρατιωτικούς ή αστυνομικούς στόχους και αποτελούσαν αντίποινα σε αυτά που διαπράττει η τουρκική «εκδημοκρατισμένη» χούντα του Ερντογάν στα κουρδικά εδάφη. Η δεύτερη επίθεση της Αγκυρας ήταν αντίποινα για την εν ψυχρώ δολοφονία 300 Κούρδων στην πόλη Σίζρε, οι οποίοι κήκαν ζω-

ντανόι μετά από επιθέσεις του τούρκικου στρατού σε διάφορα κτίρια, ενώ η επίθεση στην Ιστανμπούλ ήταν αντίποινα στις επιχειρήσεις του τουρκικού στρατού στα κουρδικά εδάφη.

Στο παραλήρημά του, ο Ερντογάν εξαπέλυσε πογκρόμ συλλήψεων που μέχρι στιγμής ξεπερνούν τα 235 άτομα, κυρίως από το φιλοκουρδικό ΗΔΡ. Το κόμμα αυτό, παρά το γεγονός ότι έχει κερδίσει απόλυτα νόμιμα ένα διόλου ευκαταφρόνητο αριθμό ψήφων και εδρών στις τελευταίες εκλογές (11% περίπου και 59 βουλευτές στις εκλογές του Νοέμβρη 2015), με αποτέλεσμα να είναι το τρίτο κόμμα στο τουρκικό κοινοβούλιο, βρίσκεται τον τελευταίο καιρό υπό διωγμό. Από τις 4 Νοέμβρη, έχουν συλληφθεί και οι δύο πρόεδροι του κόμματος, με τον Σελαχαντίν Ντεμιρτάς να παραμένει φυλακισμένος, παρά τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει στην φυλακή (καρδιακοί σπασμοί). Αν έτσι φέρονται σε αστούς πολιτικούς, όπως ο Ντεμιρτάς, φαντάζεστε τι γίνεται με τον κούρδικο πληθυσμό.

Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας, οι αποκλεισμοί κουρδικών περιοχών και η άγρια καταστολή έχουν αναγκάσει μισό εκατομμύριο Κούρ-

δους να μεταναστεύσουν (<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2016/12/turkey-curfews-and-crackdown-force-hundreds-of-thousands-of-kurds-from-their-homes/>).

Σύμφωνα με την έκθεση, 35 περιφέρειες στα ανατολικά και νοτιοανατολικά της Τουρκίας τέθηκαν υπό απαγόρευση κυκλοφορίας από το Σεπτέμβρη του 2015. Στις περιοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται η πόλη Σίζρε (με 120 χιλιάδες πληθυσμό), που παρέμεινε σε αποκλεισμό για 79 μέρες η Σιλόπη, για 19 μέρες, η Νουσεϊμπίν (με πάνω από 100 χιλιάδες πληθυσμό) και το Σουρ (στο Ντιαρμπακίρ), που παραμένουν σε αποκλεισμό από τον περασμένο Μάρτη, παρά το γεγονός ότι οι συγκρούσεις μεταξύ του τούρκικου στρατού και κούρδων μαχητών έχουν σταματήσει εδώ κι ένα εξάμηνο! Βραδινές απαγορεύσεις κυκλοφορίας έχουν επιβληθεί στις πόλεις Σίζρε, Σιλόπη, Σιρνάκ, Γκουκσέκοβα και Ιντίλ.

Πώς λοιπόν να μη θερίσει θυέλλες η τουρκική «εκδημοκρατισμένη» χούντα, όταν ασκεί την πιο άγρια καταστολή στον κουρδικό λαό που παραμένει βυθισμένος στη φτώχεια;

Η Κίνα πατάει και στρατιωτικά στην Αφρική

Η Κίνα βρίσκεται κοντά στο να ολοκληρώσει τη στρατιωτική της βάση στο Τζιμπουτί της ανατολικής Αφρικής, ύστερα από συμφωνία μεταξύ των κυβερνήσεων των δυο χωρών το 2015. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν περίπου 800 κινέζοι στρατιώτες στη χώρα και η νέα στρατιωτική βάση είναι η πρώτη εκτός κινέζικου εδάφους. Με ανακοίνωσή του το Πεκίνο δήλωσε ότι η συγκεκριμένη βάση θα παρέχει υλική και τεχνική υποστήριξη στα κινέζικα στρατεύματα που σταθμεύουν στη χώρα και εκτελούν χρέη ειρηνευτικής δύναμης.

Η Κίνα, βέβαια, δεν είναι η πρώτη ιμπεριαλιστική χώρα που διατηρεί βάσεις στο στρατηγικής σημασίας Τζιμπουτί. Έχει προηγηθεί η Γαλλία, οι στρατιωτικές βάσεις της οποίας παρέμειναν στη χώρα ακόμα και μετά την ανεξαρτητοποίησή της από τη Γαλλία το 1977, και οι ΗΠΑ, που αυτή τη στιγμή έχουν περισσότερους από 4.000 στρατιώτες στη χώρα. Από τις αμερικανικές βάσεις στην περιοχή απογειώνονται τα μη επανδρωμένα βομβαρδιστικά, γνωστά ως drones, που χτυπούν στόχους στη γειτονική Σομαλία και την Υεμένη, στην απέναντι πλευρά του Κόλπου του Αντεν, προκαλώντας απώλειες εκατοντάδων αμάχων.

Η γεωστρατηγική σημασία του Τζιμπουτί είναι μεγάλη, αφού μπορεί η χώρα να μην έχει -λόγω μεγέθους- άφθονο ορυκτό ή άλλο φυσικό πλούτο, βρίσκεται όμως δίπλα σε θαλάσσιες εμπορικές οδούς και κανάλια μεταφοράς πρώτων υλών για τη βιομηχανία παραγωγής ενέργειας. Από την περιοχή περνάει μια από τις σημαντικότερες θαλάσσιες οδούς σύνδεσης της Ερυθράς Θάλασσας με τον Ινδικό Ωκεανό και τη Νότια Αφρική, που η σημασία της αναμένεται να αυξηθεί κατακόρυφα τα επόμενα χρόνια.

Μετά την εκρηκτική αύξηση της ισχύος του κινέζικου κεφαλαίου τις τελευταίες δεκαετίες και τη δημιουργία ενός πρώτης τάξης στρατού, ήρθε η ώρα ο κινέζικος ιμπεριαλισμός να διεκδικήσει τις σφαίρες επιρροής που του αναλογούν. Η Κίνα έχει ήδη ενισχύσει την παρουσία της στην περιοχή μέσα από την εξαγωγή κεφαλαίου, το οποίο έχει μέχρι τώρα τοποθετηθεί κυρίως σε έργα υποδομής.

Το 2016 ολοκληρώθηκε η κατασκευή με κινέζικα κεφάλαια ενός αυτοκινητοδρόμου που συνδέει την πρωτεύουσα της χώρας με την Αντίς Αμπέμπα, πρωτεύουσα της Αιθιοπίας, κόστους 4 δισ. δολαρίων. Το συγκεκριμένο έργο καθίσταται ιδιαίτερα σημαντικό για όλες τις αγορές της ανατολικής Αφρικής. Παράλληλα, χτίζονται εμπορικά λιμάνια συνολικού κόστους 500 εκατομμυρίων δολαρίων, που αναμένεται να ολοκληρωθούν σύντομα. Η κατασκευή της κινέζικης βάσης στην περιοχή αποτελεί ήττα των ΗΠΑ και ουσιαστικά αντανάκλα τη σταδιακή αλλαγή συσχετισμών στην παγκόσμια ιμπεριαλιστική σκακιέρα.

Καταστολή και αντίσταση στο Κασμίρ

Από τις 8 Ιούλη ξεκίνησαν διαδηλώσεις στο Κασμίρ, απ' αφορμή τη δολοφονία του 22χρονου ηγετικού στελέχους της ισχυρότερης οργάνωσης του ένοπλου αυτονομιστικού κινήματος, Hizb al-Mujahidin («Κόμμα των Μουτζαχεντίν», που θεωρείται «τρομοκρατική οργάνωση» από ΗΠΑ και ΕΕ), Burhan Wani, από τον ινδικό στρατό. Όλο αυτό το διάστημα, η κυβέρνηση της Ινδίας επιχείρησε να τιθασεύσει το κίνημα, είτε με απαγορεύσεις κυκλοφορίας είτε με ανοιχτή καταστολή, που εκτός από σφαίρες στο ψαχνό περιλάμβανε και σφαίρες διασποράς (pellets). Τους τελευταίους πέντε μήνες, σύμφωνα με το Ασοσιέιτεντ Πρες, έχουν χτυπηθεί με τέτοιες σφαίρες πάνω από 6.000 άνθρωποι, εκατοντάδες από αυτούς έμειναν τυφλοί και γύρω στους 18 σκοτώθηκαν. Οι μπάτσοι χρησιμοποιούν pellets από το 2010 και αν και υποτίθεται ότι θα έπρεπε να μην χτυπούν πάνω από τη μέση, το κάνουν, με αποτέλεσμα πολλοί διαδηλωτές να υποφέρουν από τραύματα στο πρόσωπο ή να χάνουν τα μάτια τους.

Η ινδική κυβέρνηση δεν έχει όμως μόνο τους διαδηλωτές στο Κασμίρ αντιμετώπιζε με την πολιτική της, αλλά και τους μαοϊκούς αντάρτες στην πολιτεία της Κεράλα, στην οποία η τοπική κυβέρνηση, με «κομμουνιστή» πρόεδρο μάλιστα (από το λεγόμενο ΚΚ Ινδίας - Μαρξιστικό!) έχει εξαπολύσει πογκρόμ εναντίον τους. Κατά τα άλλα, η ινδική δημοκρατία λειτουργεί άψογα!

Βραζιλία

Λιτότητα με ορίζοντα... 20ετίας!

Εν μέσω διαδηλώσεων, η Γερουσία της Βραζιλίας ψήφισε την περασμένη Τρίτη τη συνταγματική αναθεώρηση σύμφωνα με την οποία οι κρατικές δαπάνες θα παγώσουν για τα επόμενα είκοσι χρόνια! Δε χρειάζεται να είναι κανείς μάντης για να καταλάβει ποιοι θα είναι αυτοί που θα δεχτούν τα μεγαλύτερα πλήγματα από αυτή την απόφαση. Οι φτωχότεροι, φυσικά, που θα δουν τις λεγόμενες κοινωνικές δαπάνες να πετσοκόβονται, προκειμένου οι κρατικές δαπάνες να αυξάνονται μόνο σύμφωνα με τον επίσημο πληθωρισμό. Η λιτότητα εικοσαετίας ήταν επόμενο να προκαλέσει την οργή των βραζιλιάνων που κατέβηκαν στους δρόμους

της πρωτεύουσας Μπραζιλία και του Σάο Πάολο, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν βίαια επεισόδια.

Είναι γεγονός ότι η Βραζιλία περνάει τη χειρότερη οικονομική κρίση της σύγχρονης ιστορίας της (σύμφωνα με παλαιότερο άρθρο του Economist,

είναι η χειρότερη από την εποχή του 1930, βλ. <http://www.economist.com/news/americas/21699948-interim-government-proposes-some-reforms-nowhere-go-up>).

Είναι επόμενο, λοιπόν, η νέα κυβέρνηση, του πρώην αντιπροέδρου (και πάλαι πο-

τέ κυβερνητικού εταίρου της «αριστεράς» Ρούσεφ που αποκαθλώθηκε πλέον) Μισέλ Τεμέρ, να πάρει δραστικά μέτρα για να χειριστεί την κατάσταση προς όφελος των κεφαλαιοκρατών που είναι αυτοί που κάνουν πραγματικά κουμάντο στη χώρα.

Αλλη μία σοσιαλδημοκρατική φούσκα (αυτή του Λούλα και μετέπειτα της πρώην αντάρτισσας Ρούσεφ) κατέληξε σε ένα συντηρητικό φιάσκο με τα σπασμένα να τα πληρώνει ξανά ο λαός. Αυτό όμως θα οδηγήσει σε φαινόμενα έκρηξης της λαϊκής δυσαρέσκειας που κανένας δε μπορεί εκ των προτέρων να γνωρίζει πόσο θα βαθύνει.

στο ψαχνό

Ξινισμένη σούπα

Ξανά μανά το ίδιο σόου. Ξανά μανά «σκληρή διαπραγμάτευση», λίγο πριν το «ναι σε όλα».

Ο Τσίπρας αποφάσισε να μοιράσει χριστουγεννιάτικα φιλοδωρήματα στους χαμηλοσυνταξιούχους, μιμούμενος τον Σαμαρά που είχε μοιράσει «κοινωνικό μέρισμα» το 2004. Και βγήκε σε μίνι περιοδεία για να διατυμπανίσει τη... μαγκιά του. Από την Αθήνα στη Νίσυρο κι από εκεί στη Θεσσαλονίκη. Λίγο πριν αναχωρήσει για τις Βρυξέλλες και το Βερολίνο, όπου υποτίθεται πως θα κάνει «πολιτική διαπραγμάτευση». Ενδιαμέσως «περιποιήθηκε» και τον Τόμσεν του ΔΝΤ, που κάνει τα δικά του παιχνίδια και δε δίστασε να ξεμπροστιάσει τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για την υπογραφή που έβαλε κάτω από τη συμφωνία του Eurogroup για επέκταση της ρήτρας για «πρωτογενή πλεονάσματα» ίσα με το 3,5% του ΑΕΠ και μετά το 2018.

Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές, αδιάστατοι, κυνικοί, ανελέητοι έναντι των υποτακτικών τους, αποφασισμένοι να μην εκχωρήσουν ούτε πόντο ανεξαρτησίας στους υποτελείς, είπαν στον Τσίπρα ότι δε δικαιούται να εξαγγείλει ακόμα και μέτρα εντός μνημονίου, αν προηγουμένως δεν τα έχουν εγκρίνει αυτοί. Και του έκοψαν το δρόμο για κάθε «πολιτική διαπραγμάτευση» στο δείπνο με τη Μέρκελ.

Για μια ακόμα φορά έστειλαν το μήνυμα «εμείς κάνουμε κουμάντο στις οικονομικές υποθέσεις της Ευρωζώνης». Ούμωσαν οι Γάλλοι και κατέγραψαν τη διαφωνία τους, χτυπώντας φιλικά τον Τσίπρα στην πλάτη. Κάπως έτσι δεν είχε γίνει και πριν και κατά τη διάρκεια εκείνης της «τελικής διαπραγμάτευσης» στη σύνοδο κορυφής της Ευρωζώνης, τη νύχτα της 12ης προς την 13η Ιουλίου του 2015;

Τη συνέχεια την ξέρουμε. Η συμφωνία έκλεισε. «Με το πιστόλι στον κρόταφο» είπαν τότε. Μετά άρχισαν να την ωραιοποιούν. Στο τέλος διακήρυξαν ότι την «ενστερνίζονται» και θα την εφαρμόσουν μέχρι κεραίας. Αλλά θέλουν και κάποιες αλλαγές. Πίστευαν ότι θα τους στηρίξει το ΔΝΤ να μειώσουν τα «πρωτογενή πλεονάσματα» μετά το 2018, αλλά... αισθάνθηκαν ότι τους πρόδωσε, όπως είπε ο Τσακαλώτος. Γι' αυτό και «τα πήραν» τόσο άγρια όταν είδαν τον Τόμσεν να τους ειρωνεύεται, γράφοντας: «τι θέλετε να κάνει το ΔΝΤ, όταν εσείς συμφωνήσατε στο 3,5% και μετά το 2018».

Γιατί να έχουμε την παραμικρή αμφιβολία ότι τώρα θα γίνει κάτι διαφορετικό απ' αυτό που έγινε τον Ιούλιο του 2015; Δηλαδή, πρώτα σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης» και μετά «ναι σε όλα»;

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να μην αντέχει άλλο, να μην κλείσει την αξιολόγηση και να πάει σε εκλογές, επιχειρώντας πολιτική διάσωση μέσω «ηρωικής εξόδου», λένε πολλοί. Μια χαρά τις βλέπουμε τις αντοχές αυτής της εξουσιαστικής δράκας παρασίτων. Τόσα υπέγραψαν, γιατί όχι και τα καινούργια, αν τα «σουλoupώσουν» λίγο, ώστε να μη φαντάζουν τόσο εφιαλτικά; Το 2015 μέχρι και δημοψήφισμα έκαναν για να δείξουν ότι τάχα το παλεύουν «μέχρις εσχάτων».

Αυτή η συζήτηση, όμως, περί των πολιτικών αντοχών του ΣΥΡΙΖΑ και του ενδεχόμενου εκλογών, λειτουργεί καθαρά αποπροσανατολιστικά. Γιατί είτε γίνουν εκλογές είτε όχι, τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής. Εκτός αν θεωρούμε σημαντική τη... σειρά: εκλογές και μετά Μνημόνιο ή Μνημόνιο και μετά εκλογές;

Επειδή το μέλλον είναι προδιαγεγραμμένο (κινεζοποίηση, σκληρή λιτότητα, ιμπεριαλιστική επιτροπεία), είναι επιτακτική ανάγκη η απεμπλοκή από τα πολιτικά σόου των αστικών κομμάτων και η χάραξη μιας ανεξάρτητης ταξικής πολιτικής.

Πόση διαφορά έχει η «εθνική εκδρομή» των Καμμένου-Βίτσα και βουλευτών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ από την για πολλοστή φορά επίσκεψη του Τσίπρα στη σιωνιστική οντότητα του Ισραήλ; Η δικαιολογία ότι είναι πρωθυπουργός και πρέπει να κάνει διεθνείς επαφές δεν μπορεί να σταθεί. «Θέλω να τονίσω ότι η συνεργασία μας αποτελεί μια στρατηγική επιλογή, ένα βασικό πυλώνα περιφερειακής συνεργασίας και έναν ουσιαστικό μοχλό ανάπτυξης» επανέλαβε ο Τσίπρας στην τελευταία επίσκεψή του στο Ισραήλ. Στρατηγική συνεργασία με το ναζιστικό καθεστώς του σιωνισμού.

KONTRES

Συνήθης πρακτική

Όλο και πληθαίνουν τα δημοσιεύματα που φέρουν τον Πολ Τόμσεν του ΔΝΤ, που χειρίζεται τα της συμμετοχής του Ταμείου στο τρίτο ελληνικό «πρόγραμμα», και τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε να τα έχουν βρει μεταξύ τους και να έχουν μοιράσει τους ρόλους, με τον Τόμσεν να εμφανίζεται άτεγκτος και να απαιτεί νέα μέτρα για την περίοδο μετά το 2018, που ο Σόιμπλε δεν τα ζητά, γιατί δεν υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο τρίτο Μνημόνιο.

Είναι συνήθης, σε τέτοιου τύπου διαδικασίες, η πρακτική να μοιράζονται οι πρωταγωνιστές ρόλους. Άλλος να παριστάνει τον «κακό» και άλλος τον «καλό» μπάτσο. Μήπως, όμως, η κυβέρνηση βρίσκεται «απέναντι» από τους Σόιμπλε, Τόμσεν και σία; Μη δίνετε σημασία στα λόγια, τις πράξεις να κοιτάζετε. Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση έχει αποδεχτεί να διατηρηθούν τα «πρωτογενή πλεονάσματα» και μετά το 2018 (το αναφέρει η απόφαση που πήρε το Eurogroup στις 5 Δεκέμβρη). Η δε εναλλακτική πρότασή της, όπως την παρουσιάζει ο Τσακαλώτος, είναι να παραμείνουν στο 3,5% τα «πρωτογενή πλεονάσματα», όμως το 1% να πηγαίνει για αναπτυξιακή επιδότηση επιχειρήσεων.

Τι θα σήμαινε αυτό, αν γινόταν δεκτό; Θα σήμαινε ότι ο ελληνικός λαός θα εξακολουθούσε να υφίσταται σκληρή λιτότητα, χαράτσια και κινεζοποίηση, αλλά ένα τμήμα από το προϊόν του ξεζουμίσματός του δε θα πήγαινε στο χρέος, αλλά θα χαριζόταν στους ξένους και ντόπιους καπιταλιστές που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.

Κρείττον σιγάν

«Η εξαγγελία του πρωθυπουργού δεν έχει καμία σχέση με την προεκλογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του 2015 για χορήγηση 13ης σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους, που δε θα δίνονταν μόνο μία φορά και εφάπαξ, αλλά για κάθε

χρόνο και την οποία έτσι κι αλλιώς ακύρωσε με την υπογραφή του 3ου μνημονίου» δήλωσε ο Δ. Στρατούλης της ΛΑΕ, θεωρώντας ότι απευθύνεται σε αμνήμονες. Την περιβόητη «13η σύνταξη» δεν την «έφαγε» το τρίτο Μνημόνιο. Είχε τελειώσει πολύ πιο πριν. Από τις 20 Φλεβάρη του 2015, όταν έκλεισε η γνωστή συμφωνία στο Eurogroup. Και ο Στρατούλης ήταν τότε υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ και δεν είχε κανένα πρόβλημα, αλλά προσπαθούσε να πείσει εργαζόμενους και συνταξιούχους ότι αυτές είναι προσωρινές υποχωρήσεις.

Χεζμεντέν

Εκείνος που κυριολεκτικά «χέστηκε πάνω του» μόλις ξαναφούντωσε η εκλογολογία είναι ο Στ. Θεοδωράκης, που έσπευσε να δηλώσει: «Πρέπει να σιγουρέψουμε τα ευρωπαϊκά μας βήματα και γι' αυτό πρέπει να ολοκληρωθεί η δεύτερη αξιολόγηση. Πρέπει να συμφωνήσουμε με τους Ευρωπαίους και ειδικά με τον Ντράγκι για να μπούμε στην αγορά ομολόγων. Είναι πολύ συγκεκριμένα πράγματα που θα φέρουν φθηνότερο χρήμα στη χώρα. Αυτή τη στιγμή οι εκλογές δεν είναι λύση. Αυτή τη στιγμή η λύση είναι οι αποφάσεις και η εφαρμογή όπως ήδη έχουν αποφασιστεί». Ο τύπος είναι πραγματικά γελοίος. Από τη μια κατηγορεί την κυβέρνηση ότι εφαρμόζει αντιλαϊκή πολιτική και από την άλλη της ζητάει να εφαρμόσει όσα έχουν αποφασιστεί και να κλείσει τη δεύτερη αξιολόγηση. Ξέρει ότι θα πατώσει κι επειδή ακόμα δεν έχει κάνει τα κουμάντα του, βγάζει δημόσια την αντίθεσή του σε πρόωρες εκλογές.

Κομπλεξάρα

Το έβγαλε και πάλι όλο το κόμπλεξ της... μη αναγνωρισμένης μεγαλοφυΐας ο Βενιζέλος. Ζητούσε το λόγο στη Βουλή για να απαντήσει στον Τσακαλώτο που είχε αναφερθεί στο PSI. Τον ζητούσε επί προσωπικού και την ίδια

στιγμή έλεγε στον Βούτση, που δεν του έδινε το λόγο, ότι θα δώσει στον Τσακαλώτο «απάντηση αυτού του επιπέδου, μαθηματικού, επιστημονικού επιπέδου». Ο Βούτσης ούτε πρωτάρης είναι ούτε είχε καμιά διάθεση να κάνει τη χάρη στον Βενιζέλο, που δεν είναι παρά ένας απλός βουλευτής, χωρίς κανένα προνόμιο. Ετσι, τον έφτασε στα όρια του και τον ανάγκασε έξω φρενών να φωνάζει στους συριζαίους «χειροκροτούν οι γαλοπούλες τα

Απροκάλυπτα

Κάποιοι Ρεξ Τίλερσον προτίθεται να προτείνει ο Τραμπ για το χαρτοφυλάκιο των Εξωτερικών στην κυβέρνηση που σχηματίζει. Και ξέσπασε θόρυβος μεγάλος στις ΗΠΑ. Οχι γιατί ο Τίλερσον είναι πρόεδρος του μονοπώλιου Exxon Mobil (πρόκειται για μια από τις «εφτά αδελφές», τις εταιρίες που ελέγχουν το μεγαλύτερο μέρος των παγκόσμιων ενεργειακών αποθεμάτων), αλλά γιατί έχει στενές σχέσεις με τον Πούτιν, από τον οποίο έχει παρασημοφορηθεί με το «Παράσημο της Φιλίας».

Θα κάνει ο Τίλερσον εξωτερική πολιτική προς όφελος της Ρωσίας; Ούτε γι' αστείο. Απλά, οι πολιτικοί αντίπαλοι του Τραμπ και οι οικονομικοί ανταγωνιστές του Τίλερσον βρήκαν κάτι για να ασκήσουν πιέσεις και να κερδίσουν θέσεις προς όφελός τους.

Εμείς ας κρατήσουμε το ότι στην αμερικάνικη ιμπεριαλιστική πολιτική δεν υπάρχει ο φερετζές που υπάρχει στην Ευρώπη. Εκεί τα στελέχη μετακινούνται με μοναδική άνεση από τους μονοπωλιακούς ομίλους στα υπουργεία και αντίστροφα. Για να επιβεβαιώσουν την ανάλυση του Μαρξ για την αστική δημοκρατία, που σε όλες τις εκδοχές της αποτελεί δικτατορία της αστικής τάξης πάνω στο προλεταριάτο και τις υπόλοιπες εργαζόμενες μάζες.

Χριστούγεννα!» και στον Βούτση «ντροπή σας, φιμώνετε την αντιπολίτευση!».

Όταν άκουσε και τον Τσίπρα, αμέσως μετά, να αναφέρεται στο PSI, δεν άντεξε άλλο. Βγήκε από την αίθουσα και συνέταξε γραπτή ανακοίνωση, για να καταγγείλει τον Τσίπρα και τον Τσακαλώτο ότι «δεν τολμούν να ανοίξουν συζήτηση με κάποιον που ξέρει» (την αφεντιά του, δηλαδή). Πόσες φορές πρέπει να έχει μαστιγώσει τον εαυτό του που παραιτήθηκε από την προεδρία του ΠΑΣΟΚ και τώρα είναι αναγκασμένος ν' ακούει τη Φώφη να μιλάει (αυτό το αντιμετωπίζει βγαίνοντας από την αίθουσα της Ολομέλειας) και ο ίδιος να μην μπορεί να κάνει διάλογο ούτε με υπουργό;

Κρεσέντο φασιστικής προπαγάνδας

«Δεν έχω τίποτα εναντίον των αλλοδαπών» δήλωσε η Λεπέν, «αλλά τους λέω: αν έρθετε στη χώρα μας, μην περιμένετε ότι θα σας περιθάλψουμε, ότι θα σας φροντίσουμε, ότι τα παιδιά σας θα μορφωθούν δωρεάν. Τέλος η παιδική χαρά». Η απαγόρευση της πρόσβασης στο γαλλικό σύστημα Παιδείας για τα παιδιά των «παράτυπων μεταναστών» είναι το νέο προπαγανδιστικό πακέτο που ρίχνει στην προεκλογική πιάτσα η ηγέτις του φασιστικού Εθνικού Μετώπου, παραδειγματιζόμενη από τον Τραμπ και τη δική του προεκλογική προπαγάνδα.

Ξεκατίνιασμα

Ρελάνς με φωτογραφίες της Ντόρας με τον Μιχαολιάκο (τη γνωστή φωτογραφία που απεικονίζει τον «φιρερίσκο» της ΧΑ να υποκλίνεται βαθιά μπροστά στη χαμογελαστή κόρη του Μητσοτάκη) και του Θεοδωράκη με τον Μιχαολιάκο (όταν του έπαιρνε συνέντευξη για το Mega στα γραφεία των νεοναζί) έκανε ο Καμμένος, μέσω twitter. Τα σχόλια που συνόδευαν τις φωτογραφίες υποστήριζαν ότι ο Καμμένος είχε θεσμική υποχρέωση να τους καλέσει όλους, ενώ ο Θεοδωράκης και η Μπακογιάννη έκαναν προβολή των νεοναζί. Ως προς το τελευταίο δεν έχει άδικο. Ιδιαίτερα όσον αφορά τον Θεοδωράκη, που πήρε εντολή από τ' αφεντικά του να βοηθήσει τους νεοναζί να προβληθούν ως «έλληνες εθνικιστές» και την έφερε σε πέρας με επαγγελματική συνέπεια. Δε διαφέρει σε τίποτα, όμως, αυτό που έκαναν ο Καμμένος με τον Βίτσα στο Καστελλόριζο. Οι συμψηφισμοί αφορούν τα αστικά πολιτικά κόμματα. Ερχονται δε και αυτοί οι συμψηφισμοί να αποδείξουν ότι ολόκληρο το σύστημα έχει δουλέψει και εξακολουθεί να δουλεύει για να υπάρξει «μια σοβαρή Χρυσή Αυγή».

Τσανάκια

«Εντάξει, το χωνέψαμε ότι δεν μας κάνουν και περήφανους ορισμένοι εκπρόσωποί μας. Αλλά αν είναι να μας κάνετε να ντρεπόμαστε, να το ξέρουμε βρε παιδιά. Να τα χωρίσουμε τα τσανάκια μας». Το έγραψε ο Θανάσης Καρτερός στην «Αυγή», αναφερόμενος στην επίσκεψη των βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ παρέα με τους χρυσαυγίτες στο Καστελλόριζο. Αναφέρθηκε μόνο στους βουλευτές και όχι στον υπουργό Βίτσα, πρώην γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ, που οργάνωσε μαζί με τον Καμμένο την «εθνική εκδρομή» στο Καστελλόριζο. Όσο για τα τσανάκια, δεν πρόκειται να τα χωρίσουν. Ούτε η Αυλώνιτου, η Κασιμάτη και οι υπόλοιποι θα φύγουν από τον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε ο Καρτερός. Απλά, πρέπει να γραφούν μερικά πράγματα στην κομματική φυλλάδα, για να εκτονωθεί η οργή των μελών του ΣΥΡΙΖΑ, που όσο να 'ναι ένα φιλοσόκ το έπαθαν βλέποντας τις φωτογραφίες. Αυτά τα κόλπα τα ξέρουν καλά οι παλιές καραβάνες του ρεβιζιονισμού όπως ο Καρτερός.

Νομικοποίηση της πολιτικής

Και σωματείο με τίτλο «Δικαιοσύνη για Όλους» έστησε η πρώην πρόεδρος Ζωή. Όπως μας ενημέρωσε με δελτίο Τύπου, από Γενάρη θα γράφει και μέλη. Στόχος του σωματείου είναι «να διεκδικήσει, για λογαριασμό των πολιτών, την απονομή Δικαιοσύνης και τη λογοδοσία σε μεγάλες υποθέσεις δημοσίου συμφέροντος: Γερμανικές Οφειλές, Siemens, ΕΛΣΤΑΤ, Χρέος-Μνημόνια». Σε δουλειά να βρισκόμαστε, δηλαδή. Ή μάλλον σε δουλειά να βρίσκεται η πρώην πρόεδρος Ζωή, κάνοντας συνεντεύξεις Τύπου, στις οποίες θα ανακοινώνει νομικές πρωτοβουλίες για πολιτικά ζητήματα.

Καραγκιοζιλίκια

Είναι δυνατόν ο Σόιμπλε, που έβλεπε τον Μπαρουφάκη και του ερχόταν να ξεράσει, να του εκμυστηρεύθηκε ότι από τον Ιούνη του '14 αποφάσισε να ρίξει την κυβέρνηση Σαμαρά; Κι αν όντως του είπε κάτι τέτοιο ο γερμανός ΥΠΟΙΚ, πώς χαρακτηρίζεται εκείνος που βγαίνει και δημοσιοποιεί μια τέτοιας σημασίας ιδιωτική συζήτηση;

Ο τύπος είναι άρρωστος από την έλλειψη δημοσιότητας. Διάλεξε, λοιπόν, τη συγκεκριμένη «αποκάλυψη» μπας και κάνει κά-ποιο θόρυβο -έστω και για λίγες ώρες- γύρω από το όνομά του. Όσο για τον Σόιμπλε, μάλλον δεν πρόκειται να τσιμπήσει και ν' ασχοληθεί μαζί του. Ούτε καν ο Τσίπρας. Πάλι καλά που υπάρχει ο Καμμένος και του συμπεριφέρεται με τον ίδιο τρόπο.

Τακτική εκλογολογίας από Τσίπρα, ώριμου φρούτου από Κούλη

Δεν σας κακίζουμε αν δεν παρακολουθήσατε την κοινοβουλευτική «σούπα» για την ψήφιση του προϋπολογισμού, αν όμως ανατρέξετε στα πρακτικά της Βουλής και διαβάσετε τις αρχηγικές ομιλίες της τελευταίας μέρας, θα διαπιστώσετε ένα χαμήλωμα των τόνων, ιδιαίτερα από πλευράς Μητσοτάκη. Επανέλαβε τα ίδια και τα ίδια (τι άλλο να πει, άλλωστε), αλλά δεν επεδίωξε να ανεβάσει την ένταση. Το ίδιο και ο Τσίπρας. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι δεν υπήρξαν δευτερομιλίες και τριτομιλίες του πρωθυπουργού, όπως συνέβαινε άλλες φορές. Ετσι, η όλη διαδικασία, που άλλες φορές ξεπερνούσε τα μεσάνυχτα, ολοκληρώθηκε στις 10:31 το βράδυ.

Η ομιλία του Μητσοτάκη είχε περισσότερο «τεχνοκρατικό» χαρακτήρα, σε μια προσπάθεια να αποδείξει ότι αν συνεχιζόταν η πολιτική της κυβέρνησης Σαμαρά, τα πράγματα θα ήταν καλύτερα, ενώ με την πολιτική Τσίπρα η χώρα έπεσε στα βράχια. «Είστε μια κυβέρνηση με μηδενική αξιοπιστία, ανύπαρκο πολιτικό κεφάλαιο, μια κυβέρνηση χωρίς σχέδιο που άγεται και φέρεται από τους δανειστές. Η ιστορία θα είναι πολύ αμείλικτη μαζί σας. Αναρωτιέμαι, πραγματικά, ποια θα είναι η παρακαταθήκη σας όταν θα φύγετε από την εξουσία», είπε ο Κούλης, για να καταλήξει στο αγαπημένο σλόγκαν που του έχει φτιάξει ο Θεοδωράκης γι' αυτή την περίοδο: «Το κεφάλαιο του μεταπολιτευτικού λαϊκισμού κλείνει οριστικά μαζί σας. Η κοινωνία δεν θα εμπορευθεί ξανά έναν πολιτικό ο οποίος έκανε το ψέμα τρόπο ζωής και την εξαπάτηση, το κυρίαρχο στοιχείο της πολιτικής του διαδρομής».

Το χαρακτηρίζουμε αγαπημένο του σλόγκαν, γιατί αυτό ήταν το περιεχόμενο και άρθρου του που δημοσιεύτηκε στο Newsweek: «Το εκκρεμές έχει αλλάξει κατεύθυνση. Η χώρα δοκίμασε το λαϊκισμό και τώρα στρέφεται προς το ρεαλισμό». Σ' αυτό το άρθρο έγραψε ότι το πρόβλημα είναι πως η σημερινή κυβέρνηση δεν έχει την ιδιοκτησία του μεταρρυθμιστικού προγράμματος. Δηλαδή, προέβαλε τον εαυτό του ως καλύτερο διαχειριστή του Μνημονίου σε σύγκριση με τον Τσίπρα! Είναι χαρακτηριστική η επιχειρηματολογία που επιστράτευσε ο Κούλης: «Ακόμα υπάρχει μεγάλη εσωτερική διαμάχη στους κόλπους της κυβέρνησης κάθε φορά που πρέπει να γίνει μια ιδιωτικοποίηση και κάθε φορά που καλούνται να υποστηρίξουν την ιδιωτική επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη»!

Βέβαια, είχε προηγηθεί το διάγγελμα Τσίπρα με τα φιλοδωρήματα προς τους χαμηλοσυνταξιούχους και ένα μέρος των νησιωτών, οπότε ο Κούλης ήταν κάπως επιφυλακτικός. Αυτός, λοιπόν, που υποτίθεται ότι δίνει αγώνα για να προκαλέσει εκλογές, ακούστηκε κάποια στιγμή να ρωτάει τον Τσίπρα «αν έχετε άλλο σχέδιο στο μυαλό σας. Να αποδράσετε από την εξουσία πάνω σε ένα κρεσέντο παροχών, δρομολογώντας μια τεχνητή σύγκρουση με τους πιστωτές μας και να φορτώσετε το λογαριασμό στους επόμενους!»! Είναι ακριβώς το ίδιο για το οποίο κατηγορούσε ο ΣΥΡΙΖΑ τους Σαμαροβενιζέλους το 2014: ότι δεν κλείνουν την αξιολόγηση και ότι αδειάζουν τα κρατικά ταμεία, ώστε ο ΣΥΡΙΖΑ να μην έχει κανένα περιθώριο

άμυνας και να αναγκαστεί να εγκαταλείψει την εξουσία, αποτελώντας μια «αριστερή παρένθεση». Οποιος, όμως, επικαλείται ένα τέτοιο επιχείρημα σημαίνει ότι φοβάται τις εκλογές και δεν τις επιζητεί. Φοβάται όχι μήπως δεν τις κερδίσει, αλλά μήπως δεν μπορέσει να διαχειριστεί τη νίκη του. Μήπως φθαρεί τόσο γρήγορα, ώστε ν' αποτελέσει «δεξιά παρένθεση». Ο Μητσοτάκης έδειξε ότι στην πραγματικότητα επιλέγει την τακτική του «ώριμου φρούτου». Δηλαδή, να μείνουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στην εξουσία όσο θέλουν, φτάνει να υπογράψουν το επόμενο Μνημόνιο (για την περίοδο μετά το 2018), έστω και με τη μορφή προπλάσματος, όπως φαίνεται να εισηγείται στους ιμπεριαλιστές δανειστές το ΔΝΤ αυτή την περίοδο.

Ποιος θα υπογράψει το επόμενο Μνημόνιο; Αυτό είναι το... δίλημμα που επί της ουσίας έθεσε στον Τσίπρα ο Κούλης. Όπως είπε, το βασικό είναι «να μπορέσουμε να πείσουμε τους πιστωτές μας ότι πράγματι η ελληνική οικονομία χρειάζεται περισσότερο δημοσιονομικό χώρο για να υποστηρίξει μια διατηρήσιμη ανάπτυξη». Αυτό, σύμφωνα με όσα λέει δημόσια, δεν μπορεί να το κάνει ο Τσίπρας, ενώ μπορεί να το κάνει αυτός (ο Κούλης). «Διότι, όταν οι δανειστές διαπιστώσουν τη συνέπεια και την αποφασιστικότητα μιας αποτελεσματικής κυβέρνησης, θα στηρίξουν αυτήν την προσπάθεια. Δεν θα έχουν λόγο να επιμείνουν σε πρωτογενή πλεονάσματα της τάξεως του 3,5%, που καμία οικονομία δεν μπορεί να πετύχει για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αλλά, αυτόν τον δημοσιονομικό χώρο εσείς δοκιμάσατε, κύριε Τσίπρα, να τον διεκδικήσετε και αποτύχατε. Μόνο μια σοβαρή και αξιόπιστη κυβέρνηση μπορεί να τον διεκδικήσει. Και εσείς σίγουρα δεν είστε αυτοί».

Η καρδούλα του τρέμει, βέβαια, μήπως είναι αυτός που θα αναγκαστεί να υπογράψει το επόμενο Μνημόνιο, έχοντας τον Τσίπρα να τον αντιπολιτεύεται από τ' αριστερά, με το επιχείρημα ότι αυτός δεν υπέγραψε και ήρθε ο «πρόθυμος» Μητσοτάκης να το κάνει. Γι' αυτό και όταν έφτασε η ώρα για το κλείσιμο, οι τόνοι του Κούλη κατέβηκαν: «Σας κοιτάω ευθέως, κύριε Τσίπρα, και σας λέω: η παραμονή σας στην εξουσία ζημιώνει την χώρα. Δώστε τη δυνατότητα στις Ελληνίδες και στους Έλληνες να αποφασίσουμε για το πώς θα προχωρήσουμε μπροστά. Όσο συντομότερα φύγετε, τόσο καλύτερα θα είναι για την πατρίδα. Εδώ που έχουμε φτάσει, οι εκλογές δεν είναι πρόβλημα για τον τόπο, είναι η μόνη λύση στο πρόβλημα του τόπου».

Και ο Τσίπρας; Στη Βουλή δε σήκωσε ούτε αυτός τους τόνους, όμως τις επόμενες μέρες τους... απογείωσε, μ' ένα κρεσέντο μαυρογιαλουρισμού και ψευτομαγκιάς έναντι των δανειστών, που συνοδεύτηκε από μια ακόμα πιο σκληρή επίθεση ενάντια στον Μητσοτάκη.

Την Παρασκευή έβγαλε διάγγελμα για να ανακοινώσει ότι θα μοιράσει χριστουγεννιάτικο φιλοδώρημα στους χαμηλοσυνταξιούχους και ότι θα αναστείλει την εφαρμογή της αύξησης του ΦΠΑ στα νησιά του Βόρειου και Ανατολικού Αιγαίου και της άγονης γραμμής. Την Τρίτη, οργάνωσε επίσκεψη με μεγάλη

κουστωδία υπουργών και παρατρεχάμενων και πολλά ταρατατζούμ στη Νίσυρο, για να ανακοινώσει για δεύτερη φορά τα ίδια μέτρα. Την Τετάρτη πετάχτηκε από τη Νίσυρο στη Θεσσαλονίκη για να «δουλέψει» στο παράρτημα του πρωθυπουργικού γραφείου και να οργανώσει μια φιάτσα με δημάρχους, στην οποία ανακοίνωσε ότι επεκτείνει το πρόγραμμα σίτισης μαθητών κατά 30.000 μερίδες ημερησίως.

Κι όταν «έσκασε» η αντίδραση των Γερμανών στα μέτρα που εξήγγειλε, διέταξε από τις Βρυξέλλες να ζητηθεί ονομαστική ψηφοφορία για το φιλοδώρημα στους χαμηλοσυνταξιούχους και προτού η ΝΔ ανακοινώσει τη θέση της (μέχρι εκείνη τη στιγμή έλεγε ότι βλέπει θετικά το μέτρο), από το Μαξίμου εξαπολύθηκε μια σφοδρότατη επίθεση κατά του Μητσοτάκη προσωπικά. Τον κατηγορήσαν ότι λειτουργεί σαν πέμπτη φάλαγγα των δανειστών και συντάσσεται με τις πιο ακραίες φωνές. Τον χαρακτήρισαν «πρόθυμο» που στην προσπάθειά του να πέσει η σημερινή κυβέρνηση συντάσσεται με τους δανειστές και ζητά ακόμα σκληρότερα μέτρα και γι' αυτό θα μείνει στην ιστορία ως άλλος «Εφιάλτης». Ο τελευταίος χαρακτηρισμός δεν είναι τυχαίος. Παραπέμπει ευθέως στον χαρακτηρισμό με τον οποίο «στόλιζε» ο Ανδρέας Παπανδρέου τον πατέρα Μητσοτάκη.

Γιατί οι Τσιπραίοι έσπευσαν να μινελικώσουν τον Μητσοτάκη προτού αυτός τοποθετηθεί στο τι θα κάνει στην ονομαστική ψηφοφορία για το φιλοδώρημα στους χαμηλοσυνταξιούχους; Μα για να τον σπρώξουν σε αρνητική τοποθέτηση. Όπως και έγινε. Το επιτελείο της ΝΔ αποφάσισε να ψηφίσουν οι βουλευτές της «παρών», κατηγορώντας τον Τσίπρα για επίδειξη ψευτομαγκιάς έναντι των δανειστών, για ανευθυνότητα και τα συναφή.

Αυτό είναι που επεδίωκε ο Τσίπρας, για να επιβεβαιωθεί το προπαγανδιστικό σχήμα «εμείς αντιστεκόμαστε και ο Μητσοτάκης στηρίζει τους ξεσालωμένους δανειστές». Δεν μπορούμε να πούμε, όμως, ότι η ΝΔ την πάτησε, ότι έπεσε στην παγίδα. Υπηρετήσε και αυτή τη δική της τακτική, την τακτική της «υπεύθυνης πολιτικής δύναμης», που δεν κάνει ψευτομαγκίες, αλλά επιζητεί μια «πολιτισμένη διαπραγμάτευση» με τους δανειστές, που θα εκτιμήσουν αυτή της την υπευθυνότητα και δε θα εγείρουν «υπερβολικές απαιτήσεις». Σε μια κοινωνία απογοητευμένη, μπαϊλντισμένη, χωρίς αγωνιστική διάθεση (αυτή τη στιγμή), με μια οικονομία καταβαραθωμένη και με το μικροαστικό κόσμο σε απόγνωση, αυτή η τακτική του ηγετικού επιτελείου της ΝΔ μπορεί να έχει την αποτελεσματικότητά της. Βλέπετε, ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας δε βρίσκονται πια στα «πάνω τους», για να μπορούν να παραμυθιάσουν τον κόσμο, όπως το 2014 και το πρώτο εξάμηνο του 2015.

Θα δούμε πώς θα διαμορφωθούν οι συσχετισμοί το αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα, όμως αυτό που πρέπει να σημειωθεί είναι πως το μόνο πραγματικό δίλημμα που θέτει η αστική πολιτική είναι «ποιος θα υπογράψει το τέταρτο Μνημόνιο;». Αν θέλουμε ν' αλλάξει το δίλημμα, θα πρέπει να υπάρξει ταξικός ξεσηκωμός ενάντια σε όλους τους.

Παράτες συνταξιούχων

Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας στην Ελλάδα είναι για τα πανηγύρια και τις παρελάσεις. Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας στη Γαλλία είναι το ισχυρότερο πολιτικό πρόσωπο της χώρας. Είναι οι γνωστές διαφορές ανάμεσα στο προεδρικό και το πρωθυπουργικό σύστημα διακυβέρνησης. Βάσει του πρωτοκόλλου, όμως, οι δύο πρόεδροι είναι ομόλογοι. Κάπως έτσι ο Πάκης βρέθηκε καλεσμένος του Ολάντ για δείπνο στο Ελιζέ, όπου εκφώνησε έναν από τους γνωστούς δεκάριους που εκφωνεί με συχνότητα υψηλότερη σε σχέση με τους προκατόχους του στην Ηρώδου του Αττικού.

Η επίσκεψη του Πάκη στη Γαλλία δεν έγινε στο πλαίσιο των διακρατικών σχέσεων. Πήγε καλεσμένος από το πανεπιστήμιο Παρίσι-II (Σορβόνη), στο οποίο έχει κάνει κατά το παρελθόν μεταπτυχιακό και διδακτορικό και το οποίο τον ανακήρυξε επίτιμο διδάκτορα. Ήταν μια καλή ευκαιρία να ζήσει αυτό το μεγαλείο ο Πάκης, καθώς ο Ολάντ -προφανώς αποσυμπεισμένος, μετά την απόφασή του να συνταξιοδοτηθεί πολιτικά, για να αποφύγει την ξεφτίλα της κάλπης- έχει χρόνο για τέτοια πανηγύρια. Με το διάδοχό του, όποιος κι αν είναι αυτός, ο Πάκης δεν μπορούσε να ξέρει πώς θα εξελίσσονταν τα πράγματα και τότε θα έπαιρνε σειρά για μια τέτοιου τύπου επίσκεψη.

Ο γαλλικός ιμπεριαλισμός προσέχει την εικόνα του στην Ελλάδα. Από τη μέρα που παραιτήθηκε η χούντα και το γαλλικό προεδρικό αεροπλάνο έφερε στην Αθήνα τον Καραμανλή για να ορκιστεί πρωθυπουργός από τον χουντικό «πρόεδρο», αυτού του τύπου οι σχέσεις διατηρούνται πάντοτε ανέφελες, όποιος κι αν είναι ο πρόεδρος στη Γαλλία, σοσιαλδημοκράτης ή συντηρητικός. Το γαλλικό πανεπιστημιακό κατεστημένο παίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση του πανηγυρτζιδικού πνεύματος της ελληνο-γαλλικής φιλίας. Γι' αυτό και δεν παρέλειψε να προσφέρει μια φιάστα και στον Πάκη, που πρέπει να έβαλε λυτούς και δεμένους για να το πετύχει (δε θεωρείται δα και καμιά κορυφή της νομικής επιστήμης - περισσότερο σαν σφουγκοκωλάριος των Καραμανλίδων έχει διακριθεί στην ενεργή πολιτική του καριέρα).

Φυσικά, πίσω από αυτού του τύπου τα πανηγύρια και τους δεκάριους που εκφωνούν πολιτικοί παράγοντες και στελέχη του πανεπιστημιακού κατεστημένου, έρχονται τα γαλλικά μονοπώλια. Ο γαλλικός ιμπεριαλισμός έχει καταφέρει, εδώ και χρόνια, να είναι ο δεύτερος πωλητής πολεμικού υλικού στην Ελλάδα. Δεν είναι πολλές οι χώρες-μέλη του ΝΑΤΟ που έχουν εξοπλίσει την αεροπορία τους με γαλλικά «Μιράζ». Μονοπώλια του κατασκευαστικού κλάδου, όπως η διάσημη Vinci έχουν βάλει για τα καλά πόδι στην Ελλάδα, συμμετέχοντας στην κατασκευή βασικών υποδομών με την αποικιοκρατική μέθοδο των «συμβάσεων παραχώρησης» (Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, Αυτοκινητόδρομοι).

Όταν, λοιπόν, βλέπετε τις λαμπρές τελετές στην τηλεόραση κι ακούτε εκστασιασμένους ρεπόρτερ να μιλούν για τις τιμές που οι ιθύνοντες του γαλλικού ιμπεριαλισμού επιδαψίλευσαν στον ένα ή τον άλλο έλληνα αστό πολιτικό, να θυμόσαστε πως τα γαλλικά μονοπώλια συμμετέχουν στο μεγάλο πλιάτσικο ενάντια στους πόρους της χώρας μας και στον ιδρώτα του λαού της.

Απαγορεύεται η διαμαρτυρία!

Ακούς εκεί θράσος! Να θέλουν οι φοιτητές του Αγρινίου να μεταφέρουν τις κινητοποιήσεις τους την ώρα που ο δήμαρχος άναβε τα λαμπάκια του χριστουγεννιάτικου δέντρου! Είδη η αντιδήμαρχος Μαρία Παπαγεωργίου το πανό, άκουσε τα συνθήματα και έγινε «τούρμπο». Ειδικά το πανό, την ερέθισε όπως ερεθίζει η μέρτα του ταυρομάχου τον ταύρο. Ορμησε να το αρπάξει, να το σκίσει ει δυνατόν. Ευτυχώς, γι' αυτή, ο δήμαρχος κι ένας δημοτικός σύμβουλος πρόλαβαν και την τράβηξαν.

Οι φοιτητές, που βρίσκονται σε κινητοποίηση και προ ημερών είχαν κάνει κατάληψη στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, δε θέλησαν να προκαλέσουν, να χαλάσουν τη φιάστα. Περίμεναν να τελειώσει η «φωταψία» και μετά μπήκαν στο χώρο. Όμως, για κάτι γκεσέ-μια της Δεξιάς αυτά είναι ψιλά γράμματα. Και η αντιδήμαρχος Αγρινίου φρόντισε να το δείξει.

Μίνι προγραμματικές δηλώσεις

Με την ομιλία του στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό στη Βουλή, ο υπουργός Παιδείας έδωσε μια ιδέα των προγραμματικών του δηλώσεων. Αλλωστε αυτά που είπε δεν ήταν τίποτε καινούργιο. Τα έχει περιγράψει πάμπολλες φορές στις δηλώσεις του, καθώς και στο πόρισμα που συνέταξε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, της οποίας ήταν πρόεδρος κατά τη διάρκεια του «διαλόγου» για την εκπαιδευτική «μεταρρύθμιση».

Ο Κ. Γαβρόγλου θεωρεί λίγο-πολύ άθλο τα όσα κατάφεραν συγκυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας κι υπόσχεται να συνεχίσει στην ίδια κατεύθυνση: «Η πολιτική μας κινείται σε δύο κατευθύνσεις: κατοχυρώνουμε πρώτα και ταυτοχρόνως βελτιώνουμε όσα έχουν ήδη γίνει και σχεδιάζουμε νέες πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Δεν θα ήθελα να υποσχεθώ μεγαλεπήβολες ρυθμίσεις, αλλά θα ήθελα να υπογραμμίσω την σημασία ενίσχυσης και βελτίωσης όσων έχουν αρχίσει να γίνονται».

Πραγματικά «δεν είναι λίγα ούτε αμελητέα όσα έχουν ήδη επιτευχθεί». Ο Ενιαίος Τύπος Ολοήμερου Νηπιαγωγείου, με το διαχωρισμό της πρωινής «υποχρεωτικής» ζώνης από την «προαιρετική απογευματινή», ο Ενιαίος Τύπος του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου, που λειτουργεί με βάση τα περισεύματα των διδακτικών ωρών από τον πρωινό κύκλο, η κατάργηση του υπεύθυνου δάσκαλου για το ολόημερο πρόγραμμα, η αύξηση του διδακτικού ωραρίου, η αυστηροποίηση των προϋποθέσεων για την εγγραφή των νηπίων και των μαθητών στο Ολοήμερο, οι καταργήσεις-συγχωνεύσεις τμημάτων, η αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, οι δεύτερες και τρίτες αναθέσεις μαθημάτων, η απουσία μόνιμων διορισμών εκπαιδευτικών και η μείωση των αναπληρωτών, η περιστολή των διδακτικών ωρών με μοναδικό κριτήριο τη μείωση των δαπανών και όχι κάποια εμπειριστωμένη επιστημονική έρευνα, η γενίκευση της μαθητείας, οι μισθοί πείνας των εκπαιδευτικών, το συμβατικό σχολείο-χαβούζα για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες στο όνομα της αποφυγής της γκετοποίησης, όταν ακόμη και οι εκπαιδευτικοί της «παράλληλης στήριξης» είναι «μπαλαντέρ» ανάμεσα σε διάφορα σχολεία και πλείστα άλλα μέτρα που υλοποιούν τον «κόφτη» στην Παιδεία, δεν είναι σίγουρα η εγκατάλειψη του «σχολείου της κρίσης». Ισα-ίσα είναι η εμπέδωση του σχολείου της κρίσης.

Με πυροτεχνήματα για επέκταση της υποχρεωτικότητας φοίτησης στο Νηπιαγωγείο και για τα προνήπια, για επέκταση της καρικατούρας του Ενιαίου

Τύπου Ολοήμερου Δημοτικού και στα μονοθέσια, διθέσια, τριθέσια σχολεία, για καθιέρωση «θεματικής εβδομάδας» στο Γυμνάσιο, ο Γαβρόγλου προσπάθησε να καλύψει την τραγική κατάσταση.

(Η θέση μας ότι το Ολοήμερο Σχολείο είναι το σχολείο που αντιστοιχεί στις ξεχαρβαλωμένες εργασιακές σχέσεις των γονιών και όχι στις πραγματικές ανάγκες των μικρών μαθητών, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί την πιο φθηνή λύση για το κεφάλαιο, δεν μας αποτρέπει από το να καταδικάσουμε την πολιτική του υπουργείου Παιδείας, που ασκείται με μοναδικό κριτήριο το μαχαίρι στις δαπάνες).

Αυτή τη φορά, ο υπουργός, απέφυγε να το αναφέρει, όμως, σίγουρα εκείνο που θα καθορίσει τις κατευθύνσεις που θα κινηθεί το επόμενο διάστημα το υπουργείο Παιδείας θα είναι οι υποδείξεις των «θεσμών» και η αναμενόμενη έκθεση του ΟΟΣΑ (εξ ου και το «τρίετές πρόγραμμα» θα ανακοινωθεί μετά το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης).

«Γεύση», βεβαίως, έχουμε πάρει ήδη από τα πεπραγμένα και από τις δηλώσεις του υπουργού Παιδείας. Ο Γαβρόγλου φρόντισε να κάνει τη σχετική υπενθύμιση. Αναφέρθηκε:

◆ Στην αυτονομία της σχολικής μονάδας. Με περικοκλάδες για ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του συλλόγου διδασκόντων επιχειρείται να κρυφτεί η ουσία. Ο υπουργός Παιδείας σε άλλη στιγμή και στο πόρισμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων έχει μιλήσει ήδη για τη διοικητική αυτονομία που «σχετίζεται με την έννοια της αποκέντρωσης». Πρόκειται για φόρτωμα των μπατιρημένων Δήμων με νέες αρμοδιότητες και εισβολή «τοπικών παραγόντων» και επιχειρηματιών στα σχολεία. Το πόρισμα αναφέρει και την «οικονομική αυτονομία», δηλαδή την «αναζήτηση πρόσθετων πόρων» από τις σχολικές μονάδες, με στόχο να απαλλαγεί το κράτος από τις υποχρεώσεις του απέναντι στο δημόσιο σχολείο, γεγονός που θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων.

◆ Στην κεντρική πολιτική επιλογή της επαναφοράς της αξιολόγησης, που αποτελεί και προαπαιτούμενο από τους ιμπεριαλιστές δανειστές για τα οποιαδήποτε επιπλέον ψίχουλα στις δαπάνες.

Πρώτο βήμα η «αυτοαξιολόγηση»: «Σχεδιασμός και αποτίμηση» κατά τον Γαβρόγλου, ώστε να παραπλανηθούν οι εκπαιδευτικοί και να αποκτήσουν κοουλτούρα «συνεργατικού σχεδιασμού».

Η αυτοαξιολόγηση «δεν θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα» και «ούτε θα συνδέεται με μισθούς και απολύσεις», διαβεβαιώνει ο

υπουργός Παιδείας.

Ο στόχος να αναδειχθούν «οι πρωτοποριακές δράσεις που γίνονται ήδη με πρωτοβουλία εκπαιδευτικών σε πολλά από τα σχολεία μας», θα βάλει το πρώτο λιθαράκι στην κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων.

Όσες φιλότιμες προσπάθειες κι αν καταβάλλει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου να συσκοτίσει το αποτέλεσμα, είναι φανερό ότι η αυτοαξιολόγηση είναι άμεσα συνδεδεμένη με το εκπαιδευτικό έργο που παράγεται στο σχολείο, άρα αναπόφευκτα συνδεδεμένη και με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού. Αυτή σίγουρα οδηγεί σε μισθολογικές κατατάξεις και σε απολύσεις.

◆ Στην «αναβάθμιση» των δύο τελευταίων τάξεων του Λυκείου.

Ο Γαβρόγλου ανέφερε ότι «είναι απαραίτητο το Λύκειο να απονέμει ένα αξιόπιστο Εθνικό Απολυτήριο που θα αποτελέσει και τη βάση για το νέο σύστημα εισαγωγής στο Πανεπιστήμιο» και προανήγγειλε έναρξη νέου γύρου «διαλόγου», που «ελπίζει» να ολοκληρωθεί τον Μάρτιο. Με τα παραπάνω συνέδεσε και την «ανάμρφωση των πρώτων ετών των ΑΕΙ».

Λεπτομέρειες για το πώς θα απονέμεται το Εθνικό Απολυτήριο δεν ειπώθηκαν, ούτε τι μορφή θα έχει το νέο σύστημα επιλογής για τα Πανεπιστήμια, ούτε επίσης πώς θα γίνει η «αναμόρφωση» των πρώτων ετών των ΑΕΙ (αυτά, υποτίθεται, ότι αποτελούν αντικείμενο του «διαλόγου»). Αλλωστε επ' αυτών φρόντισαν ήδη να μας ενημερώσουν τα δυο πορίσματα του «διαλόγου» Φίλη, ένα της Επιτροπής Λιάκου και ένα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων (πόρισμα Γαβρόγλου).

Το σίγουρο είναι ότι οδηγούμαστε σε αυστηροποίηση του Λυκείου, σε ένα αριστοκρατικό Λύκειο για λίγους κι εκλεκτούς, σε αύξηση των ταξικών φραγμών για τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, σε πανεπιστημιακά πτυχία-σουπά και πολλών ταχυτήτων.

◆ Στον Ενιαίο Χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης με αναδιάρθρωση (αξιολόγηση) των ΤΕΙ, διαδικασία που συνεπάγεται συγχωνεύσεις - καταργήσεις, υποβάθμιση και αναβάθμιση.

Μετά την ομιλία του υπουργού Παιδείας στη Βουλή και ενόψει των προγραμματικών του δηλώσεων, ο παραγκωνισμένος πλέον Λιάκος φώναξε «παρών». Με άρθρο του στην «εφημερίδα των Συντακτών» φρόντισε να υποδείξει στον Γαβρόγλου τις «κακοτοπιές» που κινδυνεύει να πέσει και που αυτός -ο Λιάκος- τις είχε ήδη προβλέψει στο πόρισμά του!

Σύμφωνα με τον Λιάκο:

◆ Το πρόγραμμα των δυο τελευταίων τάξεων του Λυκείου

ού πρέπει να είναι κάτι σαν το International Baccalaureate. «Ελάχιστα υποχρεωτικά μαθήματα, λίγα μαθήματα επιλογής, έγκυρες εξετάσεις και δοκιμασκή εργασία. Εθνικό Απολυτήριο όχι με ένα μόνο τελικό βαθμό, αλλά με αναλυτική παρουσίαση των σπουδών κάθε μαθητή».

◆ «Αν οι δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου αναμορφωθούν προς αυτή την κατεύθυνση, τότε μένει ορφανή η πρώτη Λυκείου». Να συνενωθεί με τις τρεις τάξεις του Γυμνασίου (τετραετές Γυμνάσιο).

◆ Το τετραετές Γυμνάσιο είναι «μονόδρομος, πράγμα που σημαίνει διετές αναβαθμισμένο Γενικό Λύκειο και επίσης διετές αναβαθμισμένο Τεχνικό-Επαγγελματικό Λύκειο, και τα δυο με δυνατότητες πρόσβασης σε ΑΕΙ και ΤΕΙ».

Θυμίζουμε ότι η πρόταση Λιάκου περιείχε: «κόφτη» στην τέταρτη τάξη του Γυμνασίου, επαναφορά της τράπεζας θεμάτων, διαφοροποιημένα προγράμματα στο Λύκειο με βάση το «ατομικό πρόγραμμα» του μαθητή και τα δυο επίπεδα μαθημάτων, βασικό και υψηλό, συμμετοχή της βαθμολογίας του εκτεταμένου δοκιμίου στο βαθμό του Εθνικού Απολυτηρίου, καθώς και των εργασιών που πραγματοποιεί ο μαθητής στη Β' Λυκείου, Εθνικό Απολυτήριο και Πιστοποιητικό Σπουδών για την «πλέμπα» που δεν θα τα καταφέρει, νέα κριτήρια (π.χ. εξετάσεις, συντελεστές βαρύτητας σε μαθήματα, κ.λπ.) για την είσοδο στα ΑΕΙ, που θα καθορίζουν τα ίδια τα Ιδρύματα, κ.λπ.

◆ Η πρόταση ότι τα παιδιά θα εισάγονται σε σχολές και όχι σε τμήματα απαιτεί αναμόρφωση των πανεπιστημιακών σχολών. Ο Λιάκος κρίνει ότι αυτό είναι αδύνατο με τη δομή που έχουν σήμερα οι Σχολές και τα Τμήματά τους.

Κατ' αυτόν «το πρόβλημα δεν λύνεται με είσοδο στις σχολές, αλλά στην καθιέρωση συστήματος και κανόνων ευρείας κινητικότητας εντός του πανεπιστημίου και όχι μόνο για το πρώτο έτος. Επίσης στην καθιέρωση ευελιξίας των πτυχίων (πρωτεύουσες και δευτερεύουσες ειδικότητες και joint degrees)».

Ο Λιάκος περιγράφει μια διαδικασία που θυμίζει την κακόφημη Διακήρυξη της Μπολόνια. Ατομικές διαδρομές των φοιτητών μέσα στο Πανεπιστήμιο, διαφοροποιημένα πτυχία, πτυχία για όλα τα γούστα με την καθιέρωση των πιστωτικών μονάδων.

Τέλος, επικρίνει τον Γαβρόγλου για το νέο γύρο «διαλόγου», που υποβαθμίζει το δικό του ρόλο: «Καλές επίσης είναι οι ατέρμονες συζητήσεις, αλλά οφείλουμε να λαμβάνουμε υπόψη μας τον αμελικό πολιτικό χρόνο».

Γιούλα Γκεσούλη

Οι προγραμματικές δηλώσεις του υπουργού Παιδείας

Στο ίδιο έργο θεατές

Στις προγραμματικές του δηλώσεις (Τετάρτη, 14 Δεκεμβρίου), ο υπουργός Παιδείας δεν είπε τίποτε διαφορετικό από αυτά που ανέφερε στη συζήτηση στη Βουλή επί του προϋπολογισμού. Στο ίδιο έργο θεατές θα βρεθούν οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές, η εργαζόμενη κοινωνία. Στο έργο που ξεκίνησε ο Φίλης και που ανέλαβε να συνεχίσει και να πάει παραπέρα ο Γαβρόγλου, «χορεύοντας» το χορό, τα βήματα του οποίου καθορίζουν οι «θεσμοί».

Σε παρακείμενο άρθρο σημειώσαμε τα σημαντικότερα σημεία αυτής της πολιτικής, όπως αναφέρθηκαν από τον υπουργό Παιδείας στη Βουλή.

Εδώ θα αρκεστούμε μόνο σε κάποιες επιπλέον επισημάνσεις.

Αξιολόγηση εκπαιδευτικών

Το αμέσως επόμενο διάστημα θα ξεκινήσει η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, με πρώτο βήμα τη λεγόμενη «αυτοαξιολόγηση». Θα υπάρξει, προφανώς, σχετική νομοθετική πρωτοβουλία.

Γι' αυτό και οι συριζαίοι δεν κατήργησαν την ΑΔΙΠ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας) και την ΑΔΙΠΠΔΕ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας Πρωτοβάθμιας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης). Τώρα, μάλιστα, θέλουν να τις αναβαθμίσουν: «Εδώ θα πρέπει να δούμε σοβαρά την αναβάθμιση της ΑΔΙΠ και της ΑΔΙΠΠΔΕ» (Γαβρόγλου, προγραμματικές δηλώσεις).

Νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά

Με αλλαγές θα κατατεθεί το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά, μετά την αντίδραση των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ στο σχέδιο νόμου της Σίας Αναγνωστοπούλου. Το πανεπιστημιακό κατεστημένο «ανέβηκε στα κεραμίδα», κυρίως επειδή διείδε ότι με το πλαφόν στα διδάκτρα του «έπαιρναν τη μπουκιά από το στόμα» σ' αυτή τη λίκν επικερδή μπίζνα των μεταπτυχιακών σπουδών.

Οι συριζαίοι ανέκρουσαν πρύμναν και ο Γαβρόγλου ανέλαβε να φέρει μεταλλαγμένο το νέο νομοσχέδιο στη Βουλή: «Είμαστε και σε πολύ καλό δρόμο για να κατατεθεί το ν/σ για τα μεταπτυχιακά που είχε διαμορφωθεί από την κ. Αναγνωστοπούλου, αφού ληφθούν υπόψη πολλές από τις ρυθμίσεις που έχουν προταθεί από τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ».

Φοιτητική μέριμνα

Στην έκτακτη σύνοδό τους οι πρυτάνεις επεσήμαναν ότι: «Οι συνεχείς μειώσεις του τακτικού προϋπολογισμού των Πανεπιστημίων, κατά τα τελευταία χρόνια, τα έχουν οδηγήσει σε συνθήκες οικονομικής ασφυξίας, αφού οι μειώσεις των προϋπολογισμών είναι συνολικά μεγαλύτερες από 70%... Παράλληλα, το ύψος των κονδυ-

λίων για τη φοιτητική μέριμνα και ειδικά για τη σίτιση έχει στην ουσία μειωθεί και υπολείπεται σημαντικά του απαιτούμενου ύψους για την αντιμετώπιση των αυξημένων αναγκών, λόγω των ιδιαίτερα δύσκολων οικονομικών συνθηκών».

Είναι καθοριστικό να γίνει άμεσα σημαντική αύξηση των κονδυλίων για τις δαπάνες λειτουργίας, σίτισης και γενικότερα φοιτητικής μέριμνας, με προστασία από οποιεσδήποτε μελλοντικές περικοπές, ώστε τα Πανεπιστήμια να μπορούν να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες λειτουργίας τους».

Πώς απάντησε ο Γαβρόγλου σε αυτό το πολύ βασικό αίτημα; ... Με ευχολόγια: «Ελπίζω να έχουμε και συγκεκριμένες προτάσεις για το εξαιρετικά σοβαρό πρόβλημα της σίτισης».

Περιγραφική αξιολόγηση μαθητών

«Πέρα από την εισαγωγή της συνθετικής εργασίας ως εναλλακτικής μεθόδου αντί του ωριαίου διαγωνίσματος στο γυμνάσιο, σχεδιάστηκε πιλοτικό πρόγραμμα περιγραφικής αξιολόγησης και σχετικής επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, το οποίο ξεκινά άμεσα. Στόχος είναι η περιγραφική αξιολόγηση να επεκταθεί σταδιακά σε όλες τις σχολικές μονάδες της υποχρεωτικής εκπαίδευσης το 2018-2019. Επίσης, έχει μελετηθεί μια νέα διαδικασία για τη σύνταξη των συνθετικών εργασιών στο λύκειο» (Γαβρόγλου, προγραμματικές δηλώσεις).

Δεν πρόκειται για καμιά κατάργηση των ταξικών φραγμών που υψώνουν οι κάθε είδους αξιολογικές διαδικασίες στην υποχρεωτική -και όχι μόνο- εκπαίδευση.

Η καθιέρωση και «επέκταση της περιγραφικής ποιοτικής αξιολόγησης» θα αυξήσει το βαθμό δυσκολίας για τους μαθητές και θα ευνοήσει -στο πλαίσιο του αστικού σχολείου- αυτούς που προέρχονται από ανώτερα κοινωνικο-οικονομικά και μορφωτικά στρώματα (σημειώνουμε ότι ακόμη και η συγγραφή μιας συνθετικής εργασίας από τους μαθητές δεν είναι απλή υπόθεση. Συναρτάται ευθέως με το γενικότερο μορφωτικό προφίλ του μαθητή, που με τη σειρά του σχετίζεται με το κοινωνικό-οικονομικό-μορφωτικό status της οικογένειάς του και του κοινωνικού του περιγύρου).

Επιμόρφωση εκπαιδευτικών

«Εκπονούνται σχέδια συστηματικής και εκτεταμένης επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, αξιοποιώντας πολλαπλές μορφές (δια ζώσης, εξ αποστάσεως, μεικτές)...

Εκκίνηση θα γίνει με τις επιμορφώσεις για το πιλοτικό πρόγραμμα της περιγραφικής αξιολόγησης και τα νέα προγράμματα σπουδών.

Θα νομοθετηθεί μια νέα δομή (Κέντρο Υποστήριξης της Εκπαιδευτικής Κοινότητας) που θα «συ-

στεγάσει» σχολικούς συμβούλους και δομές που υπάρχουν ήδη (π.χ. ΚΕΔΔΥ, ΚΕΣΥΠ...), για να εξασφαλιστεί ο συντονισμός και να προωθηθεί η συνεργασία μεταξύ τους, προκειμένου να οργανωθεί καλύτερα η υποστήριξη της εκπαιδευτικής κοινότητας» (Γαβρόγλου, προγραμματικές δηλώσεις).

Η πολυδιαφημισμένη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών θα αποτελέσει μοχλό για την αξιολόγησή τους και τη μονιμοποίησή τους στο δημόσιο σχολείο. Αυτά προκύπτουν από το τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας, όπως δημοσιεύτηκε στην «Αυγή» (13/11) και είναι σε διαπραγμάτευση με τους «θεσμούς».

Σύμφωνα με αυτό, θεωρείται απαραίτητος ο καθορισμός Πλαισίου Προσόντων των Εκπαιδευτικών (ΠΠΕ), που θα περιλαμβάνει (κατά επίπεδο εκπαίδευσης) τις προσδοκίες για τις πρακτικές και τις δράσεις του εκπαιδευτικού - προσδοκίες που μπορεί: (α) να έχει ο ίδιος ο εκπαιδευτικός για τον εαυτό του και αποτελούν σημεία αναφοράς για αυτοαξιολόγηση, (β) να έχουν τα άτομα που τον βοηθούν στο έργο του, και (γ) να έχουν τα άτομα που αξιολογούν το έργο του. Το ΠΠΕ θα αφορά και τα προγράμματα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

Τα παραπάνω μας προετοιμάζουν για τη σύνδεση της επιμόρφωσης με την αξιολόγηση και για τις αλλαγές στον τρόπο διορισμού. Το σχέδιο προβλέπει επίσης εισαγωγική επιμόρφωση στο διάστημα που ο εκπαιδευτικός θα είναι «δόκιμος» και θα έχει διετή διάρκεια.

«Ορθολογικότερη αξιοποίηση» εκπαιδευτικού δυναμικού

Ο τίτλος αποτελεί στόχο του υπουργείου Παιδείας. Αυτή η φράση του Γαβρόγλου κρύβει πολλές παγίδες. Σήμερα βλέπουμε την εφαρμογή της στις δεύτερες και τρίτες αναθέσεις μαθημάτων, στις υποχρεωτικές μετακινήσεις, στις συγχωνεύσεις - καταργήσεις τμημάτων, στις αυστηρές προϋποθέσεις για τη λειτουργία τμημάτων Ομάδων μαθημάτων Προσανατολισμού, κ.λπ.

Διορισμοί στις ελληνικές καλένδες

Ο υπουργός Παιδείας απάντησε ως εξής σε ερώτηση δημοσιογράφου:

«Το θέμα των μόνιμων διορισμών έχει σχέση και με τις συνεννοήσεις με τους θεσμούς. Δεν μπορούμε να κάνουμε τις αλλαγές που θέλουμε με τον θεσμό των αναπληρωτών. Για πρώτη φορά μπαίνει η ανάγκη και γραπτά για μόνιμους διορισμούς. Θα είμαι απολύτως ειλικρινής. Χρονοδιάγραμμα για μόνιμους διορισμούς δεν μπορεί να υπάρξει».

Γιούλα Γκεσούλη

Κυπριακό - Αμερικάνικο σχέδιο

Ζορίζεται ο Τσίπρας

Το τελευταίο πράγμα που θα ήθελε ο Τσίπρας είναι να συνδέσει την πολιτική του καριέρα και με ένα στίγμα ξεπουλήματος της Κύπρου, χειρότερο από το στίγμα που κουβαλούσε ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος μετά τις συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου στα τέλη της δεκαετίας του '50. Είναι, όμως, πολύ δύσκολο να αποφύγει (ο Τσίπρας) και αυτό το πικρό ποτήρι, καθώς οι «επισπεύδοντες» ιμπεριαλιστές είναι αυτή τη φορά οι Αμερικανοί. Οι «μεγάλοι φίλοι μας», ντε.

Σ' αυτό το μεγάλο ζόρι του Τσίπρα οφείλεται και η μαραθώνια διάρκεια της συνάντησης που είχε με τον Αναστασιάδη (παρουσία και των υπουργών Εξωτερικών και των διπλωματικών συνεργατών τους), το βράδυ της περασμένης Τετάρτης στις Βρυξέλλες. Δεν ξέρουμε αν βγήκε «λευκός καπνός» απ' αυτή τη συνάντηση, ξέρουμε όμως ότι οι Αμερικανοί πιέζουν ασφυκτικά. Η Βικτόρια Νούλαντ ξανάπιασε δουλειά, ενώ στη Λευκωσία βρέθηκε και ο «ενεργειάρχης» Άμος Χοχστάιν. Η επίσκεψή του δείχνει ότι στο «πακέτο» οι Αμερικανοί βάζουν και τα ενεργειακά. Και όταν λέμε ενεργειακά δεν αναφερόμαστε τόσο στην εκμετάλλευση των αποθεμάτων υδρογονανθράκων στα κυπριακά «οικόπεδα» όσο το σύστημα μεταφοράς των υδρογονανθράκων ολόκληρης της Ανατολικής Μεσογείου προς την Ευρώπη, όπου βρίσκονται οι τελικοί καταναλωτές. Το αν δηλαδή η μεταφορά θα γίνει μέσω αγωγού που θα περάσει από την Τουρκία ή μέσω υποθαλάσσιου αγωγού Κύπρου-Κρήτης-ηπειρωτικής Ελλάδας. Την περίοδο των «παγετώνων» στις τουρκοϊσραηλινές σχέσεις φαινόταν ότι προκρίνεται η δεύτερη λύση, όμως πλέον οι «παγετώνες» έλυσαν, η επικρατέστερη λύση είναι αυτή της χερσαίας μεταφοράς μέσω Τουρκίας (είναι η συμφερότερη για τα ενεργειακά μονοπώλια), οπότε οι Αμερικανοί ρίχνουν μια πρόσθετη απειλή στο τραπέζι: αν τορπιλίσετε τη λύση του Κυπριακού, θα βρεθείτε εντελώς εκτός ενεργειακού νυμφώνος, ενώ αν κάνετε τις «αναγκαίες υποχωρήσεις» ώστε να βρεθεί λύση, θα βρεθείτε υπό την προστασία των ΗΠΑ. Στόχος τους είναι να βοηθήσουν τον «προθυμότατο» Αναστασιάδη να μετατρέψει αυτή την απειλή σε προπαγάνδα-άλλοθι για τον «έντιμο συμβιβασμό» της ντε γιούρε διχοτόμησης και της νομιμοποίησης της κατοχής.

Η ελληνοκυπριακή πλευρά έχει ήδη συμφωνήσει στον πυρήνα του διχοτομικού σχεδίου, που προβλέπει την ίδρυση μιας συνομοσπονδίας από δύο «συνιστώντα κράτη», με εκ περιτροπής προεδρία και με εξαιρετικά διευρυμένες αρμοδιότητες για το κρατικό στάτους του κάθε κρατιδίου. Ούτε είναι το εδαφικό εκείνο που μπλόκαρε τις διαπραγματεύσεις στο Μον Πελεράν. Μερικά τετραγωνικά χιλιόμετρα γύρω από μια κωμόπολη (Μόρφου) και μερικά χιλιόμετρα ακτογραμής δε θα στέκονταν εμπόδια σε μια συμφωνία. Ετσι όπως εξελόσσονταν οι

συνομιλίες Αναστασιάδη-Ακιντζί («γύφτικο παζάρι» τις είχαμε χαρακτηρίσει), λίγο θ' ανέβαινε ο ένας, λίγο θα κατέβαινε ο άλλος, θα τα βρίσκανε στη μέση. Εκείνο που τίναξε στον αέρα εκείνη τη φάση της διαπραγμάτευσης ήταν το ζήτημα των «εγγυήσεων». Δηλαδή, της παραμονής κατοχικών στρατευμάτων στο νησί, για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους.

Όταν ο Τσίπρας διακήρυξε συνεχώς ότι δε δέχεται τη συνέχιση του ξεπερασμένου καθεστώτος των εγγυήσεων και ζητούσε διμερή συνάντηση με τον Ερντογάν για να συζητήσει ειδικά αυτό το ζήτημα, δεν ήταν καθόλου δύσκολο για την τουρκική διπλωματία να οδηγήσει τις διαπραγματεύσεις στο ναυάγιο και να θέσει ως όρο για την επανέναρχή τους τη συμπερίληψη του ζητήματος των «εγγυήσεων». Ως πακέτο με όλα τα υπόλοιπα ζητήματα. Η Τουρκία είναι το δυνατό μέρος στο διμερές επίπεδο και γνωρίζει ότι οι ιμπεριαλιστές δε θα έχουν κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα να μην ακούσουν τις «ανησυχίες» της και να μην τις ικανοποιήσουν, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό.

Τι ζητάει η Τουρκία; Επικαλούμενη το παρελθόν και το γεγονός ότι οι Τουρκοκύπριοι είναι μειοψηφία, ζητά την παραμονή στρατευμάτων της στην Κύπρο, στο έδαφος του τουρκοκυπριακού «συνιστώντος κράτους», για μια περίοδο τουλάχιστον δεκαπενταετή, μετά τη λήξη της οποίας θα «επαναξιολογηθεί» το σύστημα των εγγυήσεων. Δε χρειάζεται να σημειώσουμε πως οποτεδήποτε χρειαστεί μπορούν να οργανωθούν «επεισόδια» που θα προσφέρουν το άλλοθι για τη συνέχιση της παραμονής των τουρκικών στρατευμάτων. Ούτε χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για να χαρακτηρίσουμε «τυράκι» την προσφορά της αποχώρησης του «κύριου όγκου» των κατοχικών στρατευμάτων. Όταν η Τουρκία θα διατηρεί στρατιωτικές βάσεις στο νησί, θα μπορεί μέσα σε λίγες ώρες να μεταφέρει εκεί όσο στρατό θέλει.

Η παραμονή των κατοχικών στρατευμάτων νομιμοποιεί την εισβολή και κατοχή του 1974. Τη δικαιώνει 42 χρόνια μετά. Δεν είναι, όμως, μόνο ηθικό το ζήτημα. Η παραμονή ξένων στρατευμάτων ως δήθεν δύναμη εγγύησης θα έρθει να ενισχύσει τα διχοτομικά χαρακτηριστικά της κυοφορούμενης λύσης. Διχοτομικά χαρακτηριστικά που το μόνο που θα κάνουν θα είναι να ενισχύουν το μίσος, τον ανταγωνισμό και τις κάθε είδους έριδες ανάμεσα στην εργατική τάξη και τη φτωχολογιά των δύο κοινοτήτων. Ο Αναστασιάδης είναι έτοιμος να το δεχτεί και αυτό (αναζητά απλώς επιχειρήματα για να το πλασάρει). Ο Τσίπρας δείχνει να ταλαντεύεται, αλλά με την εξουσιολαγνεία που τους διακρίνει οι συριζαίοι μπορεί να δεχτούν ακόμα και αυτό.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Ω μον ντιέ, ω μάι γκοντ, τι θλιβερή μοίρα επιφυλάσσεται σε μερικούς σελέμπριτις (sell a British)! Τι σκληρός ο τροχός της Ιστορίας, παρά το τόσο λάδωμα! Πού να το φανταστεί όταν χόρευε τα ζεϊμπέκικα ή τον χορό του Ησαΐα στο «Four seasons», όταν πιλοτάριζε τη χώρα με το αζημίωτο ή όταν μοστράριζε στα φλας περιβεβλημένος την αίγλη (ποιου Ζαππείου ρε;) και την παντοδυναμία του... Κι όμως, τα 77α γενέθλιά του θα τον βρουν στη φυλακή τον Ακη...

Μνημόνια ως τα γεράματα

Ή παππάς παππάς ή ζευγάς ζευγάς. Παππάς υπαρχηγός στη Χρυσή Αυγή, το ίδιο και στον ΣΥΡΙΖΑ. Κανένας διαχωρισμός κράτους και παππάδων, σε κανένα επίπεδο.

Τι όμορφα ακροβατικά που κάνει ο σαλτιμπάγκος πετάει φιλοδωρήματα, ρέστα απ' τα κλεμμένα λίγο πριν πέσει απ' το σχοινί και βγάλει πάλι έρπη καθώς πλησιάζει η ώρα που θα τον τσουρομαθήσουν.

Εβγαλε ανακοίνωση η ευρωκοινοβουλευτική ομάδα του αυτοαποκαλούμενου «κομμουνιστικού» κόμματος, καταγγέλλοντας μεταξύ άλλων και με ταξί άλλων, την πολιτική της Ευρωλάνδης και στο νερό (χαράτσι που αποκαλείται «περιβαλλοντικό τέλος»). Ευρωλάνδη και πολιτική τις οποίες... η ίδια αντί μισθού –και όχι μόνο– υπηρετεί!

Γράφαμε σε παλιότερη αναφορά της στήλης ότι υπάρχει και η μεταφυσική διάσταση, με όλα εκείνα τα «σαρπ ιστ» (ο αναγραμματισμός του ονόματος Τσίπρας ντε, του Παΐσιου). Ωστόσο, υπάρχει και η επιστημονική άποψη που καταθέτουν διακεκριμένοι μεταφραστές-ερευνητές, σύμφωνα με την οποία υπερισχύει το «σταρ πικς» ως αναγραμματισμός του εν λόγω επωνύμου. Και για να μην ξαναγίνει κανένα ολέθριο σφάλμα και μεταφραστεί ως «ειρήνη των άστρων», εξηγούμε: Πρόκειται για «κατούρημα των άστρων» (star piss), συνήθη συμπεριφορά κάθε αυθάδη. Και βέβαια (υπερ)ισχύουν πάντα αυτά που είχαμε πει από παλιά περί «φτηνής βιασύνης» (cheer rush) και –κυρίως– «φτηνού εξανθήματος» (cheer rash). Στα παραπάνω έρχεται να προστεθεί και το στάρσιπ (διαστημόπλοιο). Με δεδομένους τους ψεκασμούς αλλά και τα περί εξωγήινων, που βρίσκουν σύμφωνο και το καμένο συνεταιράκι, ας το δουν λίγο βαθύτερα οι επιστημονικοί συνεργάτες της στήλης. Στην ανάγκη, να ζητήσουμε και τη συνδρομή της Χίλαρι, αφού με τη μη εκλογή της χάσαμε τη χρυσή ευκαιρία να μας αποκαλύψει τα υπεσχημένα.

- Τι στεναχώρια είν' αυτή, μου έρχεται να σκάσω! ψιθύριζε ο Τζερόνιμο κι ολημερίς βογκούσε μπαινόβγαينه στις αίθουσες ψάλλοντας λυπημένα ή άλλαζε τροπάριο και έριχνε καντήλια.
- Τι έχεις πάθει αρχηγέ, ρωτάει ένας ινδιάνος (τον λέγανε Θεσπέσιο κι ήταν αποσπασμένος απ' τη γενναία τη φυλή των ένδοξων Κομάντσι γιατί ήταν υπάκουος, λέν' οι κακές οι γλώσσες).
- Ο φίλος μου Θεσπέσιε, ο λατρευτός μου φίλος με ξέχασε, με έγραψε και έχει να πατήσει μέρες πολλές το πόδι του εδώ στο φτωχικό μας. Κάθε νηστεία ερχότανε για να τονε φιλέψω ρήμαζε τα μαλάκια, τσάκιζε τους μεζέδες και τώρα που 'ρχονται γιορτές με έχει συνδεμένο.
- Τώρα ήπια ρούμι, μέθυσε από τα μεγαλεία στην Κούβα, στην ανατολή, στα πέρατα του κόσμου μα θα 'ρθει σαν σε χρειαστεί ή άμα τον φωνάξεις πάλι θα φάτε όπως παλιά και πάλι θα τα πείτε. Ησύχασε ο Τζερόνιμο και μέτρησε τις μέρες λίγη νηστεία έμεινε κι έρχεται η γαλοπούλα το γουρουνόπουλο ψητό με σος και κουκουνάρια, γλυκά, μελομακάρονα, κονιάκ κι ωραία πούρα που –δεν μπορεί– θα έφερε πεσκέσι απ' την Αβάνα.
- Να δεις θα έρθει, δεν μπορεί μακριά απ' τα ωραία κανείς ποτέ δεν μπόρεσε από αυτή τη φάρα αυτοκαθησυχάστηκε ο τσιφ και περιμένει...

Κοκκινοσκουφίτσα

Κάθε δήμος και καζίνο, κάθε γειτονιά και «φρουτάκια»

Πάνω από εικοσαετία κρατάει η προσπάθεια μεταφοράς του καζίνου της Πάρνηθας μέσα στον πολεοδομικό ιστό της Αθήνας. Καμιά κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν τόλμησε να το κάνει. Το 2002, όταν το ελληνικό δημόσιο πούλησε το 51% του καζίνου στη Regency Entertainment περιέλαβε και όρο για τη δυνατότητα μεταφοράς του. Το 2003, όμως, η ίδια κυβέρνηση (Σημίτη) αναγκάστηκε να ψηφίσει νόμο που απαγόρευε τη μεταφορά του καζίνου.

Αυτό που δεν τόλμησαν να κάνουν όλες οι αστικές κυβερνήσεις, μνημονιακές και προγενέστερες, το κάνει η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, περνώντας στη ζούλα διάταξη που επιτρέπει τη μεταφορά του καζίνου στην Αθήνα, ανακοινώνοντας ταυτόχρονα ότι θα δοθεί μια ακόμα άδεια για τη λειτουργία καζίνου στην έκταση του πρώην αεροδρόμιου στο Ελληνικό.

Επιτρέπεται, λοιπόν, η μεταφορά του καζίνου της Πάρνηθας σε θέση εκτός των ορίων του Δήμου Αθηναίων (δηλαδή έξω από το κέντρο του πολεοδομικού συγκροτήματος), αφού περάσει ενάμισης χρόνος από την ψήφιση της διάταξης. Όπως αναφέρει η αιτιολογική έκθεση, «με τη ρύθμιση αυτή αποκαθίστανται οι κανόνες ανταγωνισμού μετά την ίδρυση της επιχείρησης καζίνο του Ελληνικού και προστατεύονται τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο μέσω της ΕΤΑΔ ΑΕ κατέχει ποσοστό 49% του μετοχικού κεφαλαίου της επιχείρησης». Είναι τόσο προκλητικοί που δε διστάζουν να γράψουν: «Παράλληλα δημιουργούνται προϋποθέσεις μι-

ας επιπλέον άμεσης επένδυσης στην Αττική»!

Γιατί άραγε όλες οι προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις δεν τόλμησαν να επιτρέψουν τη μεταφορά του καζίνου μέσα στην πόλη; Για λόγους κοινωνικής κατακραυγής. Η πλειοψηφία του λαού θέλει οι «ναοί» του τζόγου να βρίσκονται όσο γίνεται πιο μακριά από τις κατοικημένες περιοχές, μπας και γλιτώσει κάνα σπίτι από την καταστροφή. Γι' αυτό και καμιά προηγούμενη κυβέρνηση δεν τόλμησε να γράψει ότι επιτρέποντας τη μεταφορά του καζίνου μέσα στην πόλη, προωθεί κάποια «άμεση επένδυση» που θα δώσει ώθηση στην ανάπτυξη. Για τους ίδιους λόγους είχαν απαγορεύσει κάποτε τα περιβόητα «φρουτάκια», που επανέρχονται πάλι, με

τη βούλα του νόμου.

Δύο καζίνα και 35.000 «φρουτάκια» (VLTs, όπως τα λένε), μοιρασμένα σε κάθε γειτονιά (όπου υπάρχει προποτζίδικο) είναι οπωσδήποτε μια καλή βάση για την έναρξη του... σοσιαλιστικού μετασχηματισμού, όπως θα έλεγε και ο μέντορας του Τσίπρα, Αρ. Μπαλτάς.

ΥΓ. Την τελευταία στιγμή, η συγκυβέρνηση απέσυρε το άρθρο για το καζίνο από το νομοσχέδιο για τον Πτωχευτικό Κώδικα. Όπως δήλωσε στις αρμόδιες Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, που επεξεργάζονται το νομοσχέδιο, η υφυπουργός Οικονομικών Κ. Παπανάτσιου, η διάταξη θα επανέλθει σε άλλο νομοσχέδιο, μέσα στο Γενάρη, που

θα ρυθμίζει και άλλα θέματα σχετικά με την λειτουργία των καζίνων. Πληροφορίες φέρουν τον Τσίπρα να διέταξε την απόσυρση, βλέποντας το θόρυβο που έγινε. Προφανώς δεν ήθελε να του θολώσουν την εικόνα του Μαυρογιαλούρου που με τόση επιμέλεια καλλιεργούσε εκείνες τις μέρες. Ισως, πάλι, να υπάρχουν και ζητήματα που σχετίζονται με κόντρες ανάμεσα στους καζινάρχες. Σε κάθε περίπτωση, εκείνο που μετράει είναι η προσωρινότητα της απόφασης. Αφού θα προκηρύξουν διαγωνισμό για να δοθεί άδεια δημιουργίας καζίνου στο Ελληνικό, αναγκαστικά θα βολέψουν και την Regency, επιτρέποντάς της να μεταφέρει το καζίνο της Πάρνηθας κάπου στα βόρεια προάστια.

...κι η μυλωνού τον άντρα της με τουςπραματευτάδες

Χρειάζεται πολύ θράσος για να διαστρέψεις με τόσο ωμό τρόπο την αλήθεια, όμως η ΚΕΕΡΦΑ φαίνεται ότι διαθέτει αποθήματα. Δεν εξηγείται αλλιώς η προκλητική ανακοίνωση που εξέδωσε το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης, με τίτλο «Λόκ άουτ Τόσκα-κοσμητείας στη Νομική κατά εκδήλωσης για τη δίκη της Χρυσής Αυγής!». Όσοι παρακολούθησαν το συγκεκριμένο ζήτημα (δείτε το ρεπορτάζ στη διπλανή σελίδα) γνωρίζουν πολύ καλά ότι το λοκ-άουτ στη Νομική επιβλήθηκε για να μη γίνει η εκδήλωση αλληλεγγύης στον Δημήτρη Κουφοντίνα. Και βέβαια, μαζί με την εκδήλωση αλληλεγγύης στον Δ. Κουφοντίνα, ακυρώθηκε και εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ για τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Όμως, δεν ήταν αυτή η εκδήλωση ο στόχος. Απόδειξη ότι οι ίδιοι οι διοργανωτές της την επαναπροσδιόρισαν για την επόμενη μέρα.

Θα περίμενε κανείς από την ΚΕΕΡΦΑ, αν μη τι άλλο, να καταγγείλει το λοκ-άουτ και τον αποκλεισμό της Νομικής από τα ΜΑΤ αναφερόμενη σε όλες τις εκδηλώσεις. Όχι να αποσιωπά τον πραγματικό λόγο της απαγόρευσης και να

σκαρφίζεται έναν ανύπαρκτο λόγο. Αλλά, ακόμα κι αν κανείς ανεχόταν τον πολιτικό μικροεγαλισμό και δεχόταν να βάλει η ΚΕΕΡΦΑ τις δυο εκδηλώσεις στην ίδια μοίρα (κι όχι να αναφέρεται μόνο στη δική της εκδήλωση), πώς να ανεχτεί τον περιφρονητικό τρόπο με τον οποίο αναφέρονται στον Δ. Κουφοντίνα; «Μετά από όλα αυτά έχουν το θράσος να μας λένε ότι ενοχλήθηκαν τάχα διότι θα μιλάγε σε εκδήλωση από την φυλακή ο Κουφοντίνας!».

Αν ήταν άλλοι, θα λέγαμε ντροπή. Όμως δεν την έχει χάσει κανένας τη ντροπή για να τη βρουν οι της ΚΕΕΡΦΑ. Ετσι κι αλλιώς, ήταν και είναι απόντες από κάθε εκδήλωση αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Προτιμούν την «παρέα» με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

ΥΓ. Τη γελοιότητα ότι οι φοιτητές μετέτρεψαν τη σχολή σε κέντρο οργάνωσης πρωτοβουλιών της ΚΕΕΡΦΑ δε θα τη σχολιάσουμε. Αλλωστε, η ανακοίνωση των φοιτητικών σχημάτων που έσπασαν το λοκ-άουτ και άνοιξαν τη σχολή δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας (δημοσιεύεται στη διπλανή σελίδα).

Φίρερ, ηγεσία και τάγματα εφόδου, με σφιχτή κάθετη οργάνωση, εκτελούσαν και συμβόλαια καπιταλιστών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

πάσα στιγμή και βγαίνουμε στους δρόμους για να δούνε πόσα απίδια βάζει ο σάκος. **Να δούνε τότε τι σημαίνει τάγματα εφόδου, τι σημαίνει μάχη, τι σημαίνει αγώνας, τι σημαίνει οι ξιφολόγες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια**». Από κάτω τα μέλη των ταγμάτων εφόδου παραληρούν κρώζοντας: «**Αίμα, τιμή, Χρυσή Αυγή**».

Ο φίρερ της ΧΑ δείχνει ότι οι συγκεντρωμένοι χρυσαυγίτες με τις μαύρες μπλούζες, τα παντελόνια παραλλαγής και τα άρβυλα είναι τα τάγματα εφόδου. Αντιγράφει τη φράση «οι ξιφολόγες να ακονίζονται στα πεζοδρόμια» από τα τάγματα εφόδου (SA) του Χίτλερ. Αρκεί αυτό (που δεν είναι το μόνο) για να αποδείξει ότι ο έλληνας φίρερ είναι αθεράπευτος οπαδός του χιτλερισμού και όχι απλά «έλληνας εθνικιστής». Τώρα που έσφιξαν τα πράγματα για τη ΧΑ και πολλά από τα στελέχη της απειλούνται με πολύχρονη κάθειρξη, το παλικαράκι ο φίρερ κάνει κωλοτούμπες στις συνεντεύξεις του. Πρόσφατα πάλι, στις 11 Νοέμβρη, έδωσε συνέντευξη στο κανάλι Kontra Channel και είπε με θράσος: «**Δεν υπήρχαν ποτέ τάγματα εφόδου**». Και για τη συγκέντρωση: «**Ηταν**

μια συγκέντρωση στις Θερμοπύλες, όπου είπα στον κόσμο ειρωνικά, απευθυνόμενος σε μια δήλωση που είχε κάνει τότε ο κύριος Δένδιας στη βουλή, ότι εσάς λέει τάγματα εφόδου»! Κι ακόμα: «**Σιγά τα παραγγέλματα. Απλά βρεθήκανε εκεί και για να στοιχισθούν σε ένα χώρο δόθηκε ένα παράγγελμα, δεν είναι αυτά τάγματα εφόδου. Αυτά τα πράγματα δεν υπήρχαν ποτέ και σήμερα προσέχουμε να μην υπάρχει αυτή η μορφή, για να μη πουν πως υπάρχουν**».

Ο διάλογος καίει τον φίρερ της ΧΑ, αν συγκριθεί με την ομιλία του στις Θερμοπύλες. Τώρα που αυτός και το φασιστολόι του είναι στριμωγμένοι, εμφανίζεται σαν άκακο αρνάκι, «ξεχνώντας» τι έλεγε για τις ξιφολόγες που ακονίζονται στα πεζοδρόμια.

Ο φίρερ υπερασπίζεται μόνο τους βουλευτές!

Στη συνέντευξή του στο Kontra Channel ο Μιχαλοδικός αναφέρθηκε και στην εξέλιξη της δίκης της ΧΑ. Η τοποθέτησή του ήταν ιδιαίτερα αποκλυπτική, καθώς έδειξε ότι ενδιαφέρεται μόνο για τη δικαστική τύχη των βουλευτών του. Τους υπόλοιπους κατηγορούμενους χρυσαυγίτες τους πετάει στα

σκυλιά. Είπε: «**Η δίκη προχωρεί, τα στοιχεία που υπάρχουν μέχρι στιγμής δεν καταδεικνύουν καμία ενοχή για τους βουλευτές της ΧΑ, δεν έχει αποδοθεί άμεση ευθύνη από κανένα μάρτυρα με αξιόπιστα στοιχεία, ότι έχει εμπλοκή κάποιος βουλευτής, ελπίζουμε ότι θα λάμψει η αλήθεια**».

Φυσικά, ο φίρερ λέει ψέματα, ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να καταδεικνύουν ενοχή σε κάποιο βουλευτή. Μέχρι τη στιγμή που προέβλεπε αυτόν τον ισχυρισμό είχαν προκύψει ενοχοποιητικά στοιχεία για τον ίδιο, για τον Λαγό, τον Παναγιώταρο και τον Κασιδιάρη. Σημειώνουμε, όμως, το άδειασμα των 51 χρυσαυγιτών που είναι κατηγορούμενοι και δεν είναι βουλευτές. Τους ρίχνει στην πυρά!

ΥΓ. Μπορεί το Συμβούλιο Εφετών να μην παρέπεμψε τον Μιχαλοδικό και τους βουλευτές του για ηθική αυτοργία, όμως ο κίνδυνος δεν παρήλθε γι' αυτούς. Το δικαστήριο έχει τη δικαιοδοσία να στείλει την υπόθεση στην Εισαγγελία για ποινική διερεύνηση της ηθικής αυτοργίας των νεοναζι βουλευτών σε όλες τις δολοφονικές πράξεις των εκτελεστικών τους οργάνων. Γιατί αυτοί έδιναν τις διαταγές.

Εκλεισαν τη Νομική για να μη γίνει εκδήλωση αλληλεγγύης

Κατασταλτικό ντελίριο από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ

Επέρασαν κάθε όριο οι συριζαίοι, στην προσπάθειά τους να μη στενοχωρήσουν τους αμερικάνους πάτρωνές τους και το εγχώριο αντιδραστικό σκυλολόι. Στην προσπάθειά τους να ματαιώσουν την εκδήλωση αλληλεγγύης στον Δημήτρη Κουφοντίνα, οδηγήθηκαν σ' ένα κατασταλτικό ντελίριο, που χρόνια είχαμε να δούμε. Και μη μας πει κανένας ότι αυτό έγινε από τους ανθρώπους του Φορτσάκη, που διοικούν τη Νομική, γιατί τα ΜΑΤ δεν τα διευθύνουν ο Φορτσάκης και οι άνθρωποί του. Τα διευθύνει η κυβέρνηση και είναι αυτή που οργάνωσε την πολιορκία της Νομικής και τον αποκλεισμό της πρόσβασης σ' αυτή.

Την περασμένη Τρίτη, η διοίκηση της Φυλακής Κορυδαλλού ενημέρωσε τον Δημήτρη Κουφοντίνα, ότι έλαβε εμπιστευτικό έγγραφο από τη Νομική Σχολή του πανεπιστημίου της Αθήνας, η οποία ζητούσε να απαγορευτεί στον Δ. Κουφοντίνα να παρέμβει στην εκδήλωση αλληλεγγύης που οργανωνόταν την επομένη (Τετάρτη, 14 Δεκεμβρίου) σε αμφιθέατρο της Σχολής. Το ίδιο εμπιστευτικό έγγραφο έχει σταλεί και στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου.

Δεν ήταν ενέργεια της Αντιτρομοκρατικής, της ΕΥΠ/ΚΥΠ, κάποιου εισαγγελέα ή ανακριτή. Οι διοικούντες ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα, που διδάσκει (υποτίθεται) τους φοιτητές του ότι τα δικαιώματα του ανθρώπου και ιδιαίτερα τα δικαιώματα του κατηγορούμενου ή του κρατούμενου πρέπει να γίνονται σεβαστά, μήνηκαν επικεφαλής σε μια παράνομη εκστρατεία φίμωσης ενός πολιτικού κρατούμενου.

Και η διοίκηση της Φυλακής, η οποία δεν καλύπτεται από κανένα αυτοδιοίκητο, αλλά ελέγχεται απολύτως από την κυβέρνηση, έσπευσε να ικανοποιήσει αυτό το προκλητικό αίτημα, μεταφέροντας στον Δ. Κουφοντίνα προφορική απαγόρευση και αρνούμενη να του κοινοποιήσει το έγγραφο της Νομικής, με το πρόσχημα ότι είναι εμπιστευτικό.

Την ίδια μέρα, καλέσαμε τον υπουργό Δικαιοσύνης Σταύρο Κοντονή να πάρει άμεσα θέση. Να μη δοκιμάσει να κρυφτεί πίσω από τους υφισταμένους του στη Φυλακή, που δεν υπήρχε περίπτωση να κάνουν οτιδήποτε αν προηγουμένως δεν ρωτούσαν το υπουργείο. Επίσης, καλέσαμε το Φοιτητικό Σύλλογο της Νομικής να πάρει θέση, γιατί αλλιώς θα καταστεί συνένοχος αυτής της προκλητικής απαγόρευσης, που θυμίζει εποχές μοναρχοφασισμού και χούντας. Όπως σημειώσαμε στην ηλεκτρονική μας έκδοση, «ένας κρατούμενος

στερείται μόνο του αγαθού της προσωπικής ελευθερίας. Όλα τα άλλα δικαιώματα τα έχει, όπως κάθε άλλος πολίτης. Η εκδήλωση αλληλεγγύης έχει ως αντικείμενο το καθεστώς εξαίρεσης που εφαρμόζεται στους πολιτικούς κρατούμενους, με την άρνηση να τους χορηγήσουν άδεια. Στον πολιτικό κρατούμενο Δ. Κουφοντίνα, που έχει συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο κράτησης πριν από επτά χρόνια, όχι μόνο αρνούνται την άδεια που δικαιούται ως κρατούμενος, αλλά πλέον αρνούνται και το δικαίωμα στο δημόσιο λόγο. Αυτό δεν πρέπει να περάσει».

Την Τετάρτη, η πρόκληση κλιμακώθηκε. Πρωί-πρωί στην ιστοσελίδα της κοσμητείας της Νομικής Σχολής δημοσιεύτηκε η εξής ανακοίνωση: «*Το Μέγαρο Θεωρητικών Επιστημών (και ο χώρος στάθμευσης) θα παραμείνει κλειστό την Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου 2016 λόγω τεχνικών προβλημάτων. Ως εκ τούτου όλα τα μαθήματα που γίνονται στο ως άνω κτήριο θα αναβληθούν και θα αναπληρωθούν σύμφωνα με νεότερη ανακοίνωση.*»

Λες και η Σχολή είναι τσιφλίκι τους, που μπορεί να το ανοίγουν και να το κλείνουν όποτε θέλουν, και όχι δημόσια περιουσία, έσπευσαν να κηρύξουν «λοκ άουτ». Δημοσιοποιήσαμε αμέσως την είδηση στην ηλεκτρονική μας έκδοση, σημειώνοντας:

Σφραγίζουν τη Σχολή για να μη γίνει η προγραμματισμένη εκδήλωση αλληλεγγύης στον Δημήτρη Κουφοντίνα. Τα «οργανά του Φορτσάκη», μετά το εμπιστευτικό έγγραφο που έστειλαν στη Φυλακή, ζητώντας να εμποδίσει την τηλεφωνική επικοινωνία του Δ. Κουφοντίνα

με την εκδήλωση, κάνουν ένα ακόμα βήμα στο φασιστικό τους κατήφορο, προχωρώντας σε «λοκ-άουτ» της Σχολής, για να μην γίνει η εκδήλωση.

Πρόκειται για πρωτοφανή ενέργεια, που δεν αποκαλύπτει μόνο προκατάληψη και μίσος, αλλά και πανικό. Δυστυχώς γι' αυτούς, δε βρισκόμαστε στην εποχή της χούντας για να περνάνε τέτοιες ενέργειες. Τους παραδίδουμε στη χλεύη της προοδευτικής κοινωνίας και καλούμε και πάλι τους φοιτητές της Νομικής να πάρουν θέση στις συνεχιζόμενες προκλητικές μιας δράκας παρωμένων αντιδραστικών.

Μετά από λίγη ώρα, φοιτητές άρχισαν να μαζεύονται έξω από την κλειδωμένη σχολή. Εσπασαν το λουκέτο και μπήκαν στο προαύλιο. Σχεδόν ταυτόχρονα έφτασαν και τα ΜΑΤ, δείγμα του ότι υπήρχε συνεννόηση της κυβέρνησης με το δεξιό και ακροδεξιό κατεστημένο του πανεπιστημίου. Οι φοιτητές που πήγαιναν στη Νομική άρχισαν να γίνονται περισσότεροι, ενώ παράλληλα άρχισε να σφίγγει και ο κλοιός των ΜΑΤ. Εβαλαν διμοιρίες και στις τέσσερις γωνίες του κτιρίου της Νομικής, χωρίς αρχικά να παρεμποδίζουν την κυκλοφορία και την προσέλευση στη Νομική. Δημιουργούσαν ένα κλίμα τρομοκρατίας, ώστε να αποτραπεί η προσέλευση ανθρώπων στη Νομική για την εκδήλωση που ήταν προγραμματισμένη για το απόγευμα.

Οι διοργανωτές της εκδήλωσης («Φωνή λευτεριάς για τους πολιτικούς κρατούμενους») ανακοίνωσαν αναβολή της, όμως το κάλεσμα σε εκδήλωση καταγγελίας της απαγόρευσης ενεργοποίησε τα κατασταλτικά αντανάκλαστα της κυβέρνη-

σης, που έδωσε εντολή στα ΜΑΤ να σφίξουν τον κλοιό και να απαγορεύσουν πια την πρόσβαση οποιουδήποτε στη Νομική! Ετσι, η κυβέρνηση που υποτίθεται ότι υπερασπίζεται το άσυλο, το παραβίασε με τον πιο ωμό τρόπο, πολιορκώντας τη Νομική και εμποδίζοντας τους φοιτητές να προσέλθουν σ' αυτή.

Εκδηλώσεις, φυσικά, δεν μπορούσαν να γίνουν υπ' αυτές τις συνθήκες και το απόγευμα οι φοιτητές που ήταν μέσα στη σχολή αποχώρησαν οργανωμένα φωνάζοντας αντικατασταλτικά συνθήματα. Σχήματα και συλλογικότητες της Νομικής (Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Νομικής, ΕΑΑΚ ΝΟΠΕ, ΑΡΕΝ ΝΟΠΕ, ΑΡΑΙΝ ΝΟΜΙΚΗΣ, ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ) εξέδωσαν την εξής ανακοίνωση:

«Οι Κοσμητείες των Ο.Π.Ε. και Νομικής έβγαλαν μία ανακοίνωση η οποία απαγορεύει τη διάθεση χώρων για τη διοργάνωση εκδηλώσεων. Αυτή η απόφαση έχει πολύ συγκεκριμένη κατεύθυνση, καθώς αποβλέπει στην αποστείρωση του κοινωνικού χώρου του Πανεπιστημίου από οποιαδήποτε δραστηριότητα εκφεύγει των ακαδημαϊκών ενδιαφερόντων. Στην απαγόρευση αυτή ήρθε να προστεθεί το τρίτο κατά σειρά lock-out από την αρχή της ακαδημαϊκής χρονιάς για να εμποδίσει την πραγματοποίηση εκδήλωσης που θα γινόταν με θέμα τις άδειες που δεν δίνονται παράνομα στον πολιτικό κρατούμενο Δ. Κουφοντίνα. Συγκεκριμένα, η Κοσμητεία Νομικής έστειλε εμπιστευτικό έγγραφο στη διοίκηση των φυλακών Κορυδαλλού, προκειμένου να απαγορευτεί η τηλεφωνική παρέμβασή του στην εκδήλωση αυτή.

Η κίνηση αυτή διαπνέεται από ακραίο αυταρχισμό, αποτελεί προσπάθεια φίμωσης οποιασδήποτε διαφορετικής φωνής και πλήττει στον πυρήνα του το άσυλο. Απέναντι σ' αυτό, εμείς επανοικειοποιηθήκαμε το χώρο του ασύλου σπάζοντας το lock-out, προκειμένου να γίνει ανοιχτός και ζωντανός στους/στις φοιτητές/-τριες και την κοινωνία. Η απάντηση ήταν η περικύκλωση της Νομικής με ΜΑΤ και ο έλεγχος όσων ήθελαν να εισέλθουν. Γι' αυτό ευθύνονται η κυβέρνηση και οι Κοσμητείες Νομικής και Ο.Π.Ε.

Όλα αυτά συμβαίνουν σε μία εποχή άγριας επίθεσης στα δικαιώματα και τις ελευθερίες της κοινωνικής πλειοψηφίας. Καλούμε κάθε φοιτητή και φοιτήτρια να στηρίξει την επανανοηματοδότηση του πανεπιστημιακού χώρου από εμάς τους/τις ίδιους/ίδιες, τόσο σήμερα όσο και στην καθημερινότητά τους».

Ψευτομαγκιές

«Ας το πάρουν χαμπάρι. Τα πράγματα άλλαξαν. Δεν αποφασίζουν οι καναλάρχες ποιος θα λειτουργεί και ποιος όχι. Αποφασίζει η Πολιτεία και τα αρμόδια όργανά της». Ετσι απάντησε ο Ν. Παππάς στο συνδικάτο των παλαιών καναλαρχών (Ενωση Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας - ΕΙΤΗΣΕΕ). Μόνο που αρμόδιο όργανο της Πολιτείας δεν είναι αυτός, αλλά το ΕΣΡ. Αυτός έκανε τις κωλοτούμπες του και δεν τον παίρνει τώρα να παριστάνει τον κουραδόμαγκα.

Ποιο είναι το πρόβλημα; Ο Παππάς έχει αναλάβει υποχρεώσεις έναντι των νέων καναλαρχών, των περιβόητων «υπερθεματιστών», δηλαδή έναντι του Μαρινάκη. Σε αντίθεση με τον Σαββίδη, που μπήκε αργά στο κόλπο και δεν έχει κάνει κάποιον προγραμματισμό για επενδύσεις, ο Μαρινάκης έχει νοικιάσει γραφεία, έχει κλείσει στελέχη, έχει υπογράψει μέχρι και συμβόλαια για να γυρίσει σαπουνόπερες. Θέλει, λοιπόν, να του δώσουν κι αυτοnou μια προσωρινή άδεια, να βγάλει το κανάλι στον αέρα και να περιμένει τότε το νέο ΕΣΡ θα κάνει διαγωνισμό για να δώσει άδειες.

Οι παλιοί καναλάρχες, που έχουν φτιάξει την ΕΙΤΗΣΕΕ, δε θέλουν να πάρουν προσωρινές άδειες ο Μαρινάκης και ο Σαββίδης, για ευνόητους λόγους. Σε ανακοίνωσή τους, λοιπόν, κάλεσαν τον Παππά να ξεχάσει κάθε σκέψη για προσωρινή αδειοδότηση των «προσωρινών υπερθεματιστών» με παράκαμψη του ΕΣΡ και υπενθύμισαν ότι στις 6 Δεκεμβρίου «παρήλθε η 90ή ημέρα, κατά την οποία, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες, ο αρμόδιος υπουργός όφειλε να εκδώσει τις τέσσερις άδειες υπέρ των τεσσάρων υπερθεματιστών». «Το ελληνικό δημόσιο παρακρατεί παρανόμως τα χρήματα που έλαβε από τους οριστικούς υπερθεματιστές του άκυρου διαγωνισμού, οι οποίοι κατέβαλαν το τίμημα που τους ζητήθηκε εμπροθέσμως», σημείωσε η ΕΙΤΗΣΕΕ στην ανακοίνωσή της, καλώντας στην πραγματικότητα τον Παππά να επιστρέψει τις προκαταβολές, οπότε ο Μαρινάκης δε θα έχει κανένα δικαίωμα πια (με την προκαταβολή στα ταμεία του δημοσίου εγγράφει κάποιο δικαίωμα).

Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, γιατί ο Παππάς «βγήκε από τα ρούχα του» και απάντησε με οργίλο ύφος στην ΕΙΤΗΣΕΕ. Μόνο που οι καναλάρχες τον έχουν «γραμμένον» κανονικότητα. Εχοντας νικήσει σε όλα τα μέτωπα, απλά διασκεδάζουν με τέτοιου είδους ανακοινώσεις του Διόσκουρου του Τσίπρα.

Απόψε στην «Κόντρα»

ΥΒΡΙΔΙΣΜΟΙ
ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΕΝΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ
Στάση Α

ανοικείωση band

Σάββατο 17 Δεκεμβρίου 9:30μμ

Thelonious Monk **ΣΥΝ** Βασίλης Τσιτσάνης
ΕΠΙ Nino Rota **ΔΙΑ** Μάνος Χατζηδάκης
ΠΑΝΗ Led Zeppelin **ΣΥΝ** Μανώλης Χιώτης
ΔΙΑ Duke Ellington **ΕΠΙ** Μίκης Θεοδωράκης
ΠΑΝΗ Etta James **ΣΥΝ** Μιχάλης Πατριός
ΠΑΝΗ Vaya Con Dios **ΔΙΑ** Απόστολος Χατζηχρήστος **ΔΙΑ** Leonard Cohen
ΕΠΙ Σταύρος Σαρχάκος **ΣΥΝ** Amy Winehouse
ΠΑΝΗ Αργύρης Κουνάδης
ΔΙΑ Django Reinhardt

ανοικείωση
www.anoiki.gr

Στο κτίριο της υπηρεσίας ΚΟΝΤΡΑ Αγγελοπούλου 48 & Αχαρνών

Είσοδος Ελεύθερη

Τον πρώτο σταθμό ενός εξελισσόμενου μουσικού σχεδίου, με τον τίτλο ΥΒΡΙΔΙΣΜΟΙ, θα παρουσιάσει το Σάββατο 17 Δεκεμβρίου η μπάντα της ανοικείωσης.

Η μουσική συναντά τον κινηματογράφο και το θέατρο, η σάτιρα συναντά την πολιτική, ο Θεόφιλος Μονκ συναντά τον Βασίλη Τσιτσάνη, ο Ντιουκ Ελινγκτον συναντά τον Μανώλη Χιώτη, κι όλα αυτά (και πολλά ακόμα) παράγουν οπτικοακουστικά υβρίδια.

Ωρα έναρξης 9.30μμ
Είσοδος Ελεύθερη

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ηταν απλά ένα άτυχο παιχνίδι, η ζωή και το ποδόσφαιρο συνεχίζονται

Η Μπεσίκτας είναι η ομάδα που τις τελευταίες μέρες βρίσκεται στο επίκεντρο της επικαιρότητας για ένα μη αθλητικό θέμα. Μετά τη λήξη του ποδοσφαιρικού αγώνα Μπεσίκτας - Μπούρσασπορ, μέλη της οργάνωσης «Γεράκια για την Απελευθέρωση του Κουρδιστάν» (ΤΑΚ) πυροδότησαν τα εκρηκτικά σε παγιδευμένο αυτοκίνητο τη στιγμή που βρέθηκε δίπλα του κλούβα με μπάτσους από τις επίλεκτες δυνάμεις αντιμετώπισης ταραχών. 38 νεκροί (οι 30 μπάτσοι) και περισσότεροι από 100 τραυματίες είναι ο απολογισμός της ενέργειας που έδειξε ότι παρά τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας και την κατάσταση έκτακτης ανάγκης που έχει επιβάλει το καθεστώς Ερντογάν, δεν μπορεί να σταματήσει τους αποφασισμένους.

Εκτός όμως από την ενέργεια της ΤΑΚ, υπάρχει ένας ακόμη λόγος που θα μπορούσε να φέρει την τουρκική ομάδα στην κορυφή της επικαιρότητας. Η Μπεσίκτας, στον εκτός έδρας αγώνα με την αδιάφορη Δυναμό Κιέβου, έπαιζε το τελευταίο της χαρτί για να κάνει τη μεγάλη υπέρβαση και να εξασφαλίσει την πρόκρισή της στην επόμενη φάση της διοργάνωσης. Η εξέλιξη του αγώνα ήταν οδυνηρή για τους παίκτες της Μπεσίκτας, αφού δέχτηκαν έξι γκολ και αποκλείστηκαν και η εικόνα του τερματοφύλακα της ομάδας Φαμπρίτσιο να βάζει τα κλάματα μετά το 4ο γκολ, ήταν η μεγαλύτερη απόδειξη της απογοήτευσης και της πικρίας τους.

Ακρως αντίθετα ήταν τα συναισθήματά τους λίγες ώρες αργότερα, κατά την άφιξή τους στην Ιστανμπούλ. Εκατοντάδες οπαδοί περίμεναν την ομάδα στο αεροδρόμιο, δημιούργησαν μια καταπληκτική ατμόσφαιρα και αποθέωσαν τους παίκτες, που δεν μπορούσαν να πιστέψουν αυτό που ζούσαν. Μέσα σε μερικές ώρες βρέθηκαν από το ναδίρ της εξευτελιστικής ήττας στο ζενίθ της πλήρης υποστήριξης από τους οπαδούς τους. Το μήνυμα των οπαδών ήταν ξεκάθαρο. «Ηταν απλά ένα άτυχο παιχνίδι, η ζωή και το ποδόσφαιρο συνεχίζονται».

Οι περισσότεροι οργανωμένοι οπαδοί της Μπεσίκτας είναι αριστερών ή και αναρχικών καταβολών, υπέρ του κοσμικού κράτους και κεμαλικού προσανατολισμού και είναι μέλη του συνδέσμου «Τσαρσί» (σημαίνει «αγορά» και η ονομασία προέρχεται από ιδρυτικά στελέχη του κλαμπ, που ήταν ιδιοκτήτες καταστημάτων στην κεντρική αγορά της συνοικίας), που ιδρύθηκε πριν από 35 χρόνια, έχουν την υποστήριξη αρκετών ανθρώπων του πνεύματος και θεωρούν καθήκον τους να παίρνουν θέση για τα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα που αφορούν τη χώρα (στις εξέδρες υπάρχουν πανό με πολιτικά και κοινωνικά μηνύματα, κατά του ρατσισμού, του φασισμού, της πυρηνικής ενέργειας κτλ.). Με τον τρόπο που υποδέχτηκαν την ομάδα τους, μετά τη συντριβή στο Κίεβο, έδειξαν συνέπεια λόγων και έργων και έγραψαν μια ακόμη λαμπρή σελίδα στην ιστορία τους.

Τα «φρουτάκια» ήταν η αρχή, και δεύτερο καζίνο θα έχει η Αττική

Ξεπέρασαν και τον εαυτό τους οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στο θέμα του τζόγου και των «κουλοχέρηδων». Σε μια ακόμα προεκλογική τους δέσμευση έκαναν κωλοτούμπα και αντί να θεσμοθετήσουν με στόχο την προστασία του κοινωνικού συνόλου από το τζόγο, αποφάσισαν, εκτός από τη διασπορά των «κουλοχέρηδων» του ΟΠΑΠ σε κάθε γωνιά της χώρας, να δώσουν άδεια μετεγκατάστασης του καζίνο της Πάρνηθας και τη λειτουργία ενός δεύτερου καζίνο εντός της περιοχής του Μητροπολιτικού Πάρκου Ελληνικού-Αγίου Κοσμά.

Με το νομοσχέδιο αυτό η κυβέρνηση, εκτός από την αύξηση των κρατικών εσόδων (σύμφωνα με τις δηλώσεις του Στέργιου Πιτσιόρλα, προέδρου του ΤΑΙΠΕΔ, το οποίο κατέχει το 49% του μετοχικού πακέτου του καζίνο της Πάρνηθας, «τα ωφέληματα από τη μετεγκατάσταση του καζίνο συνίσταται μεταξύ άλλων σε πολλαπλάσια έσοδα του Ελληνικού Δημοσίου από τα περίπου 60.000.000 ευρώ ετησίως που εισπράττει το Ελληνικό Δημόσιο σήμερα»), προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στα διάφορα επιχειρηματικά συμφέροντα που δραστηριοποιούνται στο χώρο του τζόγου.

Από τα οικονομικά στοιχεία για τον κύκλο εργασιών των καζίνων προκύπτει ότι ένα μεγάλο ποσοστό του τζίρου (πλησιάζει το 50%) προέρχεται από τα «φρουτάκια». Οι ειδικοί της αγοράς συνδέ-

ουν άμεσα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με την πρόσφατη απόφαση της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ), να αλλάξει τους όρους και τις προϋποθέσεις της εγκατάστασης των Video Lottery Machines (VLTs). Η ΕΕΕΠ με την απόφαση τροποποίησης έκανε δεκτές όλες τις απαιτήσεις της ΟΠΑΠ ΑΕ και άνοιξε το δρόμο για τη διασπορά των VLTs σε όλη τη χώρα και τη δημιουργία πολλών μικρών καζίνων στα μεγάλα αστικά κέντρα και ιδιαίτερα στην Αττική. Ετσι, φαίνεται πως γίνεται μια προσπάθεια για να μετριάσουν τις αρνητικές επιπτώσεις στο τζίρο του καζίνο της Πάρνηθας. Η άποψη ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι προσπάθεια εξισορρόπησης ανάμεσα στα επιχειρηματικά συμφέροντα ενισχύεται από τη στάση που κράτησαν οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στη συζήτηση για το νέο κανονισμό των πρακτόρων της ΟΠΑΠ ΑΕ και ιδιαίτερα από την καταγγελία του Λοβέρδου ότι ο νέος κανονισμός είναι «ρύθμιση διαφθοράς» και «προϊόν εξαγοράς» (η Εισαγγελία Αθηνών εξετάζει τα πρακτικά των συνεδριάσεων της ΕΕΕΠ, για να διερευνήσει την καταγγελία του Λοβέρδου). Εκτός αν κάποιος πιστεύει ότι η αντίδραση του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στις ρυθμίσεις υπέρ του ΟΠΑΠ, δηλαδή υπέρ του Μελισσανίδη είναι για λόγους προστασίας της κοινωνίας από τις επιπτώσεις του τζόγου.

Αν στα παραπάνω προστε-

θεί και το ότι σύντομα αναμένεται στη Βουλή και το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση του αθλητικού τζόγου μέσω των διαδικτυακών εταιριών στοιχήματος (και σε αυτές τις εταιρίες υπάρχουν «κουλοχέρηδες» και «φρουτάκια»), μπορούμε να καταλήξουμε σε δυο βασικά συμπεράσματα: πρώτον, ότι η σύγκρουση των επιχειρηματικών συμφερόντων δεν έχει φτάσει στο απόγειό της και δεύτερο ότι το «μάρμαρο» θα το πληρώσει ο λαός, τον οποίο θα ωθήσουν να «επενδύσει» το υστέρημά του και τις ελπίδες του στο τζόγο. Οσον αφορά τη «δεύτερη φορά αριστερά» κυβέρνηση, στην προσπάθειά της να παραμείνει με κάθε τίμημα στην εξουσία, έχει αποφασίσει να δώσει γην και ύδωρ στα επιχειρηματικά συμφέροντα και η στήλη της αφιερώνει το λαϊκό άσμα «Ζήλεια μου» (όταν παίρνω φόρα, φόρα κατηφόρα) σε εκτέλεση Χάρης Αλεξίου.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Εκτός από τη σύγκρουση των επιχειρηματικών συμφερόντων για το μοίρασμα του τζόγου, σε εξέλιξη βρίσκεται και μια ενδοπαναθηναϊκή κόντρα με επίκεντρο τον Τάκη Μπαλτάκο. Πριν μερικές μέρες, η ΚΑΕ Παναθηναϊκός, δηλαδή ο Δημήτρης Γιαννακόπουλος, αποφάσισε να διακόψει τη συνεργασία της με τον Μπαλτάκο, γιατί ο γιος Δημήτρης Μπαλτάκος (αυτή τη στιγμή είναι πρόεδρος του Ερασιτέχνη Παναθηναϊκού) άσκησε κριτική και έκανε απαξιωτικές δηλώσεις σε βάρος του Γιαννακόπουλου. Το ρεπορτάζ αναφέρει ότι ο Γιάννης Αλαφούζος, στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, έχει κάνει πρόταση συνεργασίας στον Μπαλτάκο και η απάντηση αναμένεται θετική. Στόχος του Αλαφούζου είναι να βρει δίαυλο επικοινωνίας με τα κέντρα εξουσίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο και ιδιαίτερα με την Προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή της ΕΠΟ και ποντάρει στη συνεργασία που είχαν στο παρελθόν Μπαλτάκος και Δέδες (μέλος της ΠΔΕ). Η εκτίμηση της στήλης είναι ότι ποντάρει σε «κουτσό» αλγό.

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΜΑΣ ΒΙΝΤΕΜΠΕΡΓΚ

Το κοινόβιο

Ο Τόμας Βίντεμπεργκ («Το κυνήγι», «Οικογενειακή γιορτή»), συνιδρυτής με το Λαρς Φον Τρίερ του Δόγματος 95, μας παρουσιάζει τη νέα του ταινία. Βασισμένος σε ένα δικό του θεατρικό έργο, το οποίο διασκευάζει ελεύθερα, ο σκηνοθέτης μας πηγαίνει πίσω στη δεκαετία του '70, μια εποχή με πολλά όνειρα

και ακόμη περισσότερες αυταπάτες. Η Άννα και ο Ερρίκ κληρονομούν ένα πολύ μεγάλο σπίτι και μαζί με την έφηβη κόρη τους αποφασίζουν να μετακομίσουν εκεί και να δημιουργήσουν ένα κοινόβιο. Η πολυτάραχη ζωή του κοινοβίου είναι το θέμα της ταινίας. Ο Βίντεμπεργκ, ως παιδί, είχε παρόμοιες εμπειρίες με τους γονείς του...

ΚΙΡΙΛ ΣΕΡΕΜΠΡΕΝΙΚΟΦ

Ο πιστός

Από μια όχι και τόσο σημαντική αφορμή, ο Βένια, ένας γυμνασμένος και όμορφος μαθητής λυκείου, που τον μεγαλώνει η διαζευμένη μάνα του, καταφεύγει στις γραφές της Βίβλου, αρχικά για να υποστηρίξει τον εαυτό του, αλλά έπειτα και για να ξεχωρίσει από τους άλλους. Με τις ερωτήσεις του φέρνει τα πάνω κάτω και σε μικρό χρονικό διάστημα κάνει τους γύρω του

να συνεπαίρνονται από τις βεβαιότητές του. Μόνο η καθηγήτρια Βιολογίας, η Ελενα, τολμά να αντιπαρατεθεί μαζί του και μάλιστα στο δικό του έδαφος.

Η κοινωνική αυτή ταινία συνδυάζει στοιχεία ψυχολογικού θρίλερ και μαύρης κωμωδίας. Ο Σερεμπρένικοφ ζουμάρει στην ταχεία συντηρητικοποίηση της ρωσικής κοινωνίας και στη λιτεύη τη θρησκευτική υποκρισία.

ΜΟΓΚΝΤΑΝ ΜΙΡΙΤΣΑ

Οταν ξέσπασε η βία

Ο Ρομάν επιστρέφει σε μια περιοχή στα σύνορα Ρουμανίας-Ουκρανίας, όπου έχει κληρονομήσει γη από τον παππού του. Αν και είναι αποφασισμένος να πουλήσει αυτή την αχανή πλην άγονη έκταση, δέχεται μια προειδοποίηση από το χωροφύλακα της περιοχής, πως ο παππούς του ήταν ένας τοπικός αρχιμαφιόζος και πως οι άνδρες του δεν προτίθενται ν' αφήσουν τη γη

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Η γης μυρίζει πάλι χυμένο αίμα.

Η σκιά του Μήτσου καρφωμένη στο συρματοπλέγμα

Με τα χέρια στο στήθος

Καθώς στεκότανε μια στιγμή πριν να τον πάρουνε.

Αφησε πίσω του το τσουβαλένιο στρώμα

Μια κάρτα απ' τη μάνα του

Κι εμάς

Να σφίγγουμε στη φούχτα το χαιρετισμό του.

Μακρινός αντιλαλος από σφαίρες μια αυγή.

Ετσι μείναμε εννιά στο τσαντήρι.

Το κουβεντιάσαμε λίγο

Όπως συνηθίσαμε πια να κουβεντιάζουμε για το θάνατο.

Υστερα σωπάσαμε πολύ

Όπως συνηθίσαμε πια να σωπαίνουμε μπρος στο θάνατο.

Κι ορθοί

Ξανάπαμε κι αδάκρυτοι

Τον ίδιο όρκο μας ενάντια στο θάνατο.

(Κώστας Κουλουφάκος:

«Ενάντια στο θάνατο», Επιθεώρηση Τέχνης 9, 1955)

► Επινώντας λέξεις την εποχή της απουσίας ήχων.

► Δηλώσεις μετάνοιας επιστρέφονται ως απαράδεκτες.

► Υψηλή συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη = διακοπή λήψης φαρμακευτικής αγωγής (μελέτη του Ελληνικού Ιδρύματος Καρδιολογίας). Θανατερός καπιταλισμός, ανεξάρτητα από διαχειριστή.

► Χαρούμενα πρόσωπα (η μόστρα) Καμίνη και συντροφιάς στα «εγκαίνια του πρώτου Κοινωνικού Πλυντηρίου στην Ελλάδα». Το άγος του Καμίνη δεν ξεπλένεται, όμως, με τίποτα.

► «Η Frontex ενισχύει την παρουσία της στα ελληνικά σύνορα», αναγγέλλει με περηφάνεια η εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ. Κίνδυνος προ των πυλών...

► «Οι βουλευτές αποφάσισαν να ανταμείψουν τους πολίτες της χώρας για τις θυσίες τους επαναφέροντας την αργία της 2ας Ιανουαρίου, η οποία είχε καταργηθεί πριν τέσσερα χρόνια στο πλαίσιο της λιτότητας». Περί

Σλοβενίας ο λόγος. Με ανεργία 10,30% (95.125 άτομα) σε αριθμό 824.438 εργαζομένων και 4,30% μακροχρόνια άνεργους who gives a fuck! Κατασκοτώθηκαν οι σλοβένοι βουλευτές (στοιχεία από www.tradingeconomics.com/slovenia/unemployment-rate). 95.000 οι άνεργοι ενώ οι διατιθέμενες θέσεις εργασίας φθάνουν μόλις τις 8.419...

► «Στην αντιλαϊκή ατζέντα κυβέρνησης κεφαλαίου ο λαός να απαντήσει με την δικιά του!» Ριζοσπάστης, 13/12/2016. Ωραίο το θαυμαστικό: δείχνει οργή, δείχνει και πάθος, όμως να μην γίνει το μέγα λάθος. Μη σπάσει κάποια τζαμαρία, ούτε ζόρικη αντίσταση στη τζαμαρία. Γιατί στη ζωή το μέγα Yes, ο Περισσός το λέει με εκλογές...

► Μετά την 8η του Δεκέμβρη δεν είδαμε πουθενά τη λέξη «κλιμάκωση»: να ισχύει το «Αι-δώς, Αργείοι» ή παίζει τίποτ' άλλο;

► Τις καρπαζιές τις ονομάζουν «παρακαταθήκες», αφού έχει προηγηθεί το σχετικό «μασάζ»

-και το λαθρεμπόριο στο οποίο επιδίδονται- χωρίς να παλέψουν.

Το κινηματογραφικό ντεμπούτο του ρουμάνου σκηνοθέτη δεν είναι μια ακόμα κοινωνική ταινία, σύμφωνα με τη σύγχρονη ρουμανική παράδοση. Εδώ στοιχεία νουάρ μπλέκονται με το γουέστερν και το παλιομοδίτικο b movie.

ΜΑΝΦΡΕΝΤ ΒΕΚΒΕΡΘ / ΓΙΟΑΚΙΜ ΤΕΝΣΕΡΤ

Οι μέρες της κομμούνας

Για πρώτη φορά παρουσιάζεται στην Ελλάδα η ιστορική παράσταση του Μπέρτολτ Μπρεχτ, όπως κινηματογραφήθηκε στο Μπερλίνερ Ανσάμπλ (το θέατρο που ο ίδιος είχε ιδρύσει) τον Απρίλιο του 1966. Θα ακολουθήσουν προβολές των κινηματογραφημένων παραστάσεων «Ο καυκάσιανός κύκλος με την κιμωλία» και «Ο αφέντης Πούντιλα και ο υπηρέτης του ο Μάτι». Κάθε ταινία θα προβάλλεται για δεκατέσσερις ημέρες.

Το έργο του Μπρεχτ είναι γνωστό. Ακόμα κι αν έχουν περάσει δεκαετίες από την κινηματογράφηση κάποιων παραστάσεων του Berliner Ensemble (των μόνων που μπορούν με βεβαιότητα να θεωρηθούν πιστές στο επικό θέατρο του Μπρεχτ), αυτές είναι τόσο δυνατές, που ο θεατής τις παρακολουθεί πραγματικά καθηλωμένος, όπως φάνηκε από τις προβολές των έργων «Τα ντουφέκια της κυρίας Κάράρ» και «Η μάνα», που οργάνωσε η ανοικείωση.

Ελένη Π.

Ριχαρδος ο Τερντοτάρδος

(όχι οι ναυτεργάτες).

► Απολύσεις στην Εθνική Τράπεζα - «εθελούσιες»...

► ... και συνεχής ωράρια, ξεζούμισμα - ξεζούμισμα, Χριστούγεννα πακαμπακάμρια...

► Τσίπρας: για άλλη μια φορά φάε σκατά («πλεόνασμα»), λαέ.

► Και τι στο peos να του τραγουδήσουν οι τραγουδιστές του Τραμπ; Last Christmas I gave you my heart;

► Οπου πατάς κι εγώ πατώ, μα είμαι από κάτω, πατάμε και οι δυο μας και είμαστε στον πάτο.

► «Ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα στο ραντεβού Τσακαλώτου - τρούκας (συγγνώμη, θεσμών...). Κάτι σαν «10.000 βατ» δηλαδή;

► «Δεν υπάρχει ανοχή στη βία, το μίσος και το ρατσισμό» - φιλελεύθερη διακήρυξη του ηλεκτρονικού ΒΗΜΑΤΟΣ (www.tovima.gr/opinions/article/?aid=851247). Σκυλιών σαλπίσματα. Λες και δεν γνωρίζει κανείς την εκ διαμέτρου αντίθετη στάση της ψυχαραοφυλλάδας.

► «ΔΝΤ: Δεν ζητάμε περισσότερη λιτότητα» - κείμενο Τόμσεν - Ομπσφελντ. Για δε, ρε, κάτι καλούς, οι ευρωπαίοι βιαστές...

► Νέος γύρος διαπραγματεύσεων για τα εργασιακά: κι εν τω μεταξύ δεν υπάρχει δίφραγκο ούτε για πιτόγυρο...

► Όταν σου λένε «πώς θα χιτίζεται το αφορολόγητο από το 2017», στοχάσου ποιους γκρεμίζουν για την ανέγερση...

► Πρωτογενές πλεόνασμα: μας έτσουξε, όχι ευχαριστώ.

► Χιονίζει στην Πάρνηθα (και τις καρδιές παγώνει).

► Κι άλλες «παροχές» Τσίπρα: ΘΑ ανακοινώσει την «επέκταση του προγράμματος σχολικών γευμάτων» (Γουάου!) «σε περιοχές της Δ. Θεσσαλονίκης» (double wow!). Προσοχή! Σε περιοχές, όχι παντού (λες και θα του πέσει «ακριβό» το ψωμοτυράκι...).

► Υπουργείο Οικονομικών προς ΔΝΤ: No blogging στις διαπραγματεύσεις (η ΑΥΓΗ online λέει

ότι η «ελληνική πλευρά εξέφρασε τα παράπονα της προς το ΔΝΤ» - τους έτριξε τα δόντια, όχι παιξε - γέλασε (τους έκανε τα... τριώδιο...).

► «Υπάρχει και υπερπλεόνασμα, κύριοι!» (Αγγελος Μανταδάκης, www.avgi.gr/article/10811/7728577/yparchei-kai-yperepleonasma-kyrioi). Για πολλές μπάτσες!

► Αρης Στυλιανού: «Η αριστερή θεωρία του 21ου αιώνα θα προκύψει από τα κάτω» (www.avgi.gr/article/1812/7723226) δηλώνει ο οπαδός (καθηγητής πανεπιστημίου) του Σπινόζα. Ω! το βάθος, ω! η επίκυψη, ω! τα από κάτω...

► 4.000 «υγιείς» προσλήψεις (ΑΥΓΗ online, 13/12/2016). Αν έμπαινε και το «προεκλογικές» θα ήταν πιο ακριβής ο τίτλος της εφημερίδας...

► Το πιο πολύτιμο ρούχο μας, Το πιο επίσημο ρούχο μας, Το πιο εμφανίσιμο ρούχο μας, Η χλαμύδα μας, Το φράκο μας, Το νυχτικό μας, Το μόνο σωστό μας, Το μόνο πιστό μας, Το μόνο αιώνιο ρούχο μας Είναι το πετσί μας. Και δεν ντρέπομαι αν είναι μαύρο, Ασπρο 'Η μελαφό. Ντρέπομαι για κείνους που το χωρίζουν Σε μαύρο, Ασπρο Και μελαφό. (Μεν. Λουντέμης, «Το αληθινό μας ρούχο»)

► Πολύ θα 'θελε ο Τσίπρας εκείνο το «ανόητο τεχνοκράτες» να μοιάζει πολύ με το «ανόητο δήμιοι» της Κόκκινης Ρόζας. Ρούφα κι έρχεται...

► «Δεν μπορεί τα βαθυστόχαστα» ο Κ. Τζούμας γιατί, λέει «είναι... του αφρού» (συνέντευξη στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ online) ... παρακαλώ σας κύματα στον πάτο να τον πάτε.

► Χολέρα.

► Στο Περίστερι: κλασιδιάρης.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Στο Πολυτεχνείο της Αθήνας έγινε η βεβήλωση. Σε αφίσες της «Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση», πάνω στην προσωπογραφία του Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπντάλα, του λιβανέζου κομμουνιστή που κρατά φυλακισμένο εδώ και 35 χρόνια το γαλλικό ιμπεριαλιστικό κράτος, κάποιοι ζωγράρισαν με μαρκαδόρο το αστέρι του Δαβίδ και από κάτω έγραψαν τη λέξη ANTIFA, λεκιάζοντας ό,τι συμβολίζει αυτή η λέξη. Πρόκειται για ένα μικρό παρεάκι, πρακτοράκια του σιωνισμού, που έχει εμφανιστεί και άλλες φορές, κυρίως σε εκδηλώσεις αλληλεγγύης στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού.

◆ Στην Ακαδημία είναι γραμμένο το σύνθημα. Από τη μια το περιεχόμενο του συνθήματος και από την άλλη το ανυπόγραφο, μας επιτρέπουν να υποθέσουμε βάσιμα ότι πρόκειται για έναν/μία ακόμα κοφοχέρη/ισσα. Ο θυμός εξαιτίας της εξαπάτησης, όμως, δεν είναι καλός σύμβουλος. Ετσι, το ίδιο το σύνθημα χάσκει μισό, ανολοκλήρωτο πολιτικά, με λαθεμένο μήνυμα. Εστιάζει μόνο σε ένα κόμμα του μεγάλου μνημονικού αστερισμού. Και δε λείπει λέξη για τον καπιταλισμό, τον οποίο υπηρετεί πιστά όλο το μνημονιακό τόξο και όχι μόνον ο ΣΥΡΙΖΑ.

◆ Δίχως κράτος δίχως νόμο - Νομικάριοι θα πανουκλιάσετε

Σε πεζούλι έξω από τη Νομική της Αθήνας είναι το υπογεγραμμένο με «αλφάδι» και «μηδενόσημο» σύνθημα και μας προκάλεσε διάφορα ερωτηματικά. Το «δίχως κράτος» το καταλαβαίνουμε (κεντρικό αναρχικό πρόταγμα). Τον πλεονασμό «δίχως νόμο» (πλεονασμός γιατί άμα δεν υπάρχει κράτος, δεν υπάρχει και νόμος) επίσης τον καταλαβαίνουμε. Δίνει έμφαση στο «δίχως κράτος», άσε που σχετίζεται και με το χώρο της Νομικής Σχολής. Το «νομικάριοι θα πανουκλιάσετε», όμως, δεν το καταλαβαίνουμε με τίποτα. Έχει ο αναρχομηδενιστής που έγραψε το σύνθημα τη βεβαιότητα ότι επίκειται τέτοιας σφοδρότητας κοινωνική επανάσταση, που θα σαρώσει το κράτος και τους μηχανισμούς του, οπότε οι υποψήφιοι δικαστές, εισαγγελείς και δικηγόροι (οι νομικάριοι, δηλαδή) θα μείνουν χωρίς δουλειά; 'Η εννοεί κάτι άλλο που εμείς δεν πιάνουμε; Παρακαλούμε τους «νομικάριους» αναγνώστες να βοηθήσουν.

◆ Αλύπητο βρωμόξυλο σε κάθε σεξιστή

Στη Νομική είναι κι αυτό το σύνθημα, γραμμένο με σπρέι χρώματος φούξια και με υπογραφή «αλφάδι» και «χαόσημο». Η... αρκετά διαδεδομένη γραφικότητα της εποχής. Ένας κακοχωνεμένος σουφραζετισμός, ξεντυμένος από κάθε ταξική πολιτική προσέγγιση.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Θέλετε να πάρετε μια εικόνα της αλήθειας, πέρα από τους συριζαίικους παλικαρισμούς για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης; Διαβάστε τις «απόψεις που εξέφρασε ο υπουργός οικονομικών Ε. Τσακαλώτος στη δημοσιογράφο της εφημερίδας The Guardian», όπως τις δημοσίευσε με δελτίο Τύπου το υπουργείο Οικονομικών. Θα διαπιστώσετε ότι σε κανένα σημείο αυτών των δηλώσεων

«Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τους δημοσιονομικούς στόχους σε μια βιώσιμη βάση μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος, οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται να συμφωνήσουν με τους θεσμούς σε έναν μηχανισμό και διαρθρωτικά μέτρα που θα διασφαλίσουν αυτόν τον στόχο».

Αυτά τα υπέγραψε ο Τσακαλώτος μόλις την προπερασμένη Δευτέρα (5 Δεκεμβρη). Ο Τόμσεν σ' αυτό δεν λέει

Κυβέρνηση και ιμπεριαλιστές δανειστές

Μας δουλεύουν μαζί και χώρια

δεν υπάρχει απειλή -ούτε καν υπαινιγμός- για τίναγμα των διπραγματεύσεων στον αέρα, λόγω παράλογων απαιτήσεων. Αντίθετα, θα δείτε τον Τσακαλώτο να λέει ότι «η Ελλάδα δεν έχει «συμφωνήσει» σε τίποτα ακόμα. Ωστόσο, είναι κάτω από έντονη πίεση από τους πιστωτές της να το πράξει». Και να εκφράζει το παράπονό του ότι «το ΔΝΤ έχει κάνει ελάχιστα για να αμβλύνει αυτή την πίεση. Αντί να έχει το θάρρος της γνώμης του και να μας βοηθήσει να μειώσουμε το μέγεθος ή / και τη χρονική περίοδο των πλεονασμάτων, βάζει όλη την πίεση σε εμάς για να καθορίσουμε νέα μέτρα λιτότητας για το 2019 και μετά».

Ο Τσακαλώτος το είχε πει και στη Βουλή, μιλώντας για τον προϋπολογισμό: «Αισθανόμαστε προδομένοι από το ΔΝΤ». Και ο Τσίπρας, όπως η κυβερνητική προπαγάνδα φρόντισε να διαρρεύσει, μιλώντας στην πολιτική γραμματεία του ΣΥΡΙΖΑ, τόνισε ότι το ΔΝΤ οφείλει να επιμείνει με παρρησία στη θέση του για πρωτογενή πλεονάσματα 1,5% μετά τη λήξη του προγράμματος και όχι να πιέζει για πρόσθετα μέτρα λιτότητας. Τα ίδια και ο υπουργός Οικονομίας Παπαδημητρίου («κάλεσε το ΔΝΤ να υπερασπιστεί

την άποψή του για πρωτογενή πλεονάσματα 1,5%»). Παρακαλούσαν, δηλαδή, το ΔΝΤ να... προτάξει τα στήθη του μπροστά στον Σόιμπλε και τους άλλους «σκληρούς» ευρωπαίους και να απαιτήσει να μειωθούν οι στόχοι για τα «πρωτογενή πλεονάσματα» μετά το 2018.

Αυτά μέχρι το βράδυ της περασμένης Τρίτης, όταν στο μπλογκ του ΔΝΤ εμφανίστηκε το γνωστό άρθρο του Πολ Τόμσεν (που χειρίζεται το ελληνικό «ζήτημα» για λογαριασμό της Λαγκάρντ). Ο Τόμσεν με προκλητικό τρόπο (δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει) πέταξε από πάνω του κάθε ευθύνη για τα πρόσθετα μέτρα που ζητά το ΔΝΤ για την περίοδο 2019-20 και τη μετέθεσε στην ελληνική κυβέρνηση και στους ευρωπαίους δανειστές της.

Δε φταίει το ΔΝΤ που η κυβέρνηση συμφώνησε με τους ευρωπαίους εταίρους της «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% και μετά το 2018, έγραψε με αθώο ύφος ο Τόμσεν. Εμείς, συνέχισε, δε θέλουμε περισσότερη λιτότητα. Αυτοί όμως συμφώνησαν σε τόσο μεγάλα πλεονάσματα, οπότε -για να βγουν οι αριθμοί- θα πρέπει αναγκαστικά να ληφθούν νέα μέτρα. Την ίδια στιγμή, όμως, αυτός ο... πολέμιος της λιτότητας, έγραφε ότι το φορολογικό σύστημα

στην Ελλάδα εξαιρεί πάνω από τα μισά νοικοκυριά (!) και πως το συνταξιοδοτικό σύστημα είναι υπερβολικά γενναιοδωρό ώστε κοστίζει 11% του ΑΕΠ, έναντι 2,5% που είναι ο μέσος όρος στην Ευρωζώνη!

Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει. Πήγε ο Τόμσεν να το παίξει... αντιλιτότητα και δεν άντεξε ούτε δυο παραγράφους. Τον πρόδωσε ο νεοφιλελεύθερος κυνισμός του. Όχι όμως, επειδή έχουμε να κάνουμε με έναν πορωμένο νεοφιλελεύθερο, να μη βλέπουμε και τις αλήθειες που γράφει, όπως ότι η ελληνική κυβέρνηση έχει συμφωνήσει για «πρωτογενή πλεονάσματα» 3,5% και μετά το 2015. Αυτό το έχει υπογράψει και με τα δύο χέρια ο παοκτζής και μαυροσκούφης Τσακαλώτος: «Το Eurogroup επανέλαβε ότι ο στόχος για πρωτογενές πλεονάσμα 3,5% του ΑΕΠ που θα επιτευχθεί έως το 2018 θα πρέπει να διατηρηθεί μεσοπρόθεσμα». Πόσο είναι το «μεσοπρόθεσμα»; Ο ίδιος ο Τσακαλώτος είπε ότι «ορισμένα κράτη-μέλη υποστήριξαν τη θέση ότι το ποσοστό 3,5% θα πρέπει να διατηρηθεί για δέκα χρόνια, άλλοι προσανατολίζονται στην κατεύθυνση ενός συμβιβασμού πέντε ετών». Όμως δεν είναι μόνο η δεκαετία η πενταετία. Έχει και επιτροπεία το μενού:

ψέματα. Ετσι είναι. Μόνο που έβαλε κι αυτός το χεράκι του, δεν εξέφρασε καμιά διαφωνία. Δεν παρέστησε καν τον Πόντιο Πιλάτο. «Η Ελλάδα δεν έχει συμφωνήσει σε τίποτα ακόμα» λέει ο Τσακαλώτος, λες και απευθύνεται σε ανθρώπους που δε γνωρίζουν ανάγνωση. Επομένως, ψέματα δεν λέει μόνο ο Τόμσεν, λέει και ο Τσακαλώτος. Για να μην μιλήσουμε για τον άθλιο κυβερνητικό εκπροσωπο και τις διαψεύσεις του.

Κάποιοι μίλησαν και για «αντιδράσεις των ευρωπαίων». Όμως, η Ανίτα Μπράιτχαρτ, εκπρόσωπος του Γιούνκερ, υπήρξε ιδιαίτερα προσεκτική. Η διατύπωση που χρησιμοποίησε («Οι ευρωπαϊκοί θεσμοί πιστεύουν ότι οι πολιτικές στο πλαίσιο του προγράμματος του ESM είναι συμπαγείς και μπορούν να επιτρέψουν στην Ελλάδα να επιστρέψει στην ανάπτυξη και στις αγορές») δεν κλείνει ούτε την πόρτα ούτε το παράθυρο στο ΔΝΤ, αν και επιτρέπει να ερμηνευτεί και ως διαφωνία.

Αυτό που συμβαίνει δεν είναι πρωτοφανές. Μας δουλεύουν όλοι μαζί και ο καθένας τους χώρια, προσπαθώντας να δημιουργήσουν κλίμα για να περάσει το νέο αντιλαϊκό «πακέτο».

βαθύ κόκκινο

Ακροδεξιά ατζέντα

Την περασμένη Δευτέρα, ομάδα χρυσαυγιτών με επικεφαλής γκεσέμια της νεοναζιστικής συμμορίας (Λαγός, Παναγιώταρος, Μπαρμπαρούσης), εισέβαλε στο κτίριο της ΕΣΗΕΑ όπου γινόταν εκδήλωση του Ελληνικού Παρατηρητηρίου των Συμφωνιών του Ελσίνκι με θέμα «Οι εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα και οι συστάσεις των διεθνών οργανισμών». Φώναξαν συνθήματα, έκαναν το σόου τους (αυτός ήταν ο στόχος) και αποχώρησαν.

Είχε προηγηθεί η κυριακάτικη συνέντευξη του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης και βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Ν. Παρασκευόπουλου για τη δυνατότητα τραβήγματος της ΧΑ στο δημοκρατικό-κοινοβουλευτικό τόξο.

Είχαν προηγηθεί, επίσης, οι αντιδράσεις των κομμάτων της κοινοβουλευτικής Δεξιάς στη συνέντευξη Παρασκευόπουλου.

Ο εκπρόσωπος Τύπου της ΝΔ Β. Κικιλίας δεν έψεξε τον Παρασκευόπουλο για όσα είπε για τη ΧΑ, αλλά για άλλο σημείο της συνέντευξής του. Ολόκληρη η δήλωση που έκανε έχει ως εξής: «Με περίσσειμα θράσους, ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Νίκος Παρασκευόπουλος δήλωσε ότι πρέπει να ανοίξει διάλογος προκειμένου να αποποινικοποιηθεί το αδίκημα για το κάψιμο της ελληνικής σημαίας. Για τη Νέα Δημοκρατία, όπως και για όλους τους Έλληνες, η σημαία μας είναι όσιο και ιερό. Αποδοκιμάζουμε και καταγγέλλουμε τις δηλώσεις - παραλήρημα του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ και περιμένουμε από την κυβέρνηση της χώρας και το κόμμα του να πράξουν το ίδιο».

Στις 18:34 της Κυριακής έκανε τη δήλωση ο Κικιλίας. Μόλις στις 18:20 της Δευτέρας εξέδωσε ανακοίνωση το Γραφείο Τύπου της ΝΔ, για να απαντήσει σε ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ σχετικά με το ποιος αβαντάρει τη ΧΑ και ποιος όχι. Μέχρι τότε, δεν είχαν κανένα πρόβλημα με όσα είπε ο Παρασκευόπουλος για τη ΧΑ, παρά μόνο με όσα είπε για το κάψιμο της σημαίας.

Οι ΑΝΕΛ αντέδρασαν όπως η ΝΔ. Δεν ασχολήθηκαν με όσα είπε ο Παρασκευόπουλος για τη ΧΑ, αλλά με όσα είπε για το κάψιμο της σημαίας. Η τέως υφυπουργός Μ. Χρυσοβελώνη δήλωσε (η δήλωση αναρτήθηκε στο επίσημο σάιτ των ΑΝΕΛ): «Αναφορικά με τη δήλωση του τέως υπουργού Δικαιοσύνης Νίκου Παρασκευόπουλου σχετικά με την αποποινικοποίηση του αδικήματος για το κάψιμο της σημαίας, έχω να σχολιάσω ότι μάλλον διαφεύγει από τον πρώην υπουργό ότι κάποιοι άνθρωποι έχουν δώσει τη ζωή τους για την ελληνική σημαία. Πώς μπορούμε να τους ξεχνάμε;;».

Η Νεολαία ΑΝΕΛ ξεσπάθωσε επίσης κατά του Παρασκευόπουλου: «Οι έλληνες πολίτες όχι απλά τιμούν και σέβονται το ιερό σύμβολο του Ελληνισμού, τη σημαία μας, αλλά δεν μπορούν να ανεχθούν και οποιαδήποτε ενέργεια ασέβειας προς το ιερό εθνικό σύμβολο. Θεωρούμε αναγκαία για την κοινωνική ειρήνη, την προστασία του εθνικού μας συμβόλου από τον νόμο. Προτάσεις όπως αυτή του βουλευτή ΣΥΡΙΖΑ Ν. Παρασκευόπουλου για την έναρξη διαλόγου για την αποποινικοποίηση του καψίματος της ελληνικής σημαίας χαρακτηρίζονται ατυχείς και δεν προσφέρουν στην ομόνοια και τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης». Αυτοί θυμήθηκαν να προσθέσουν και ένα μικρό υστερόγραφο στο τέλος: «Υ.Γ. Ασυνάρτητες σκέψεις περί βημάτων εκδημοκρατισμού της Χρυσής Αυγής, αδυνατούμε να τις παρακολουθήσουμε».

Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ιδιαίτερα για το διαγωνισμό που κάνουν τα κόμματα της Δεξιάς (από τους νεοναζί μέχρι τη ΝΔ) πάνω σε μια ακροδεξιά ατζέντα, που έχει όλα τα παραδοσιακά ιδεολογήματα του «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια». Γι' αυτό και οι νεοναζί μπούκαραν στην ΕΣΗΕΑ κι έκαναν εθνικιστικό σόου σε εκδήλωση κάποιων οπαδών του αστικού κοσμοπολιτισμού. Για τον ίδιο λόγο ο Κασιδιάρης χαρακτηρίσε «τουρκολάγνο» τον Καμίνη, επειδή φώτισε το δημαρχείο με τα χρώματα της τουρκικής σημαίας (μετά την έκρηξη στο Μπεσίκτας). Στο πλαίσιο αυτής της ατζέντας, οι νεοναζί αισθάνονται προνομιούχοι.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηπλιάς 5, Μεταμόρφωση